รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

สมัยที่ ๗/๒๔๙๖ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๙๖

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๗๙ ท่าน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม การประชุมตามระเบียบวาระ เรื่องที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี เรื่องที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑ และ ๒/๒๔๙๖ (สามัญ) ชุดที่ ๑ ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว มีหนังสือ ๓ กระทู้ถาม กระทู้ถามข้อแรกของนายไถง สุวรรณทัต ถามเรื่องแม่ค้าหาบเร่แผงลอยถูกบังคับ ถามกระทรวงมหาดไทย

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอถามกระทู้ข้อนี้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยขณะนี้ราษฎรเดือดร้อนเรื่องค่าครองชีพกำลังตกต่ำมาก ๆ ขนทุกวันนี้ คนยากคนจนได้พยายามดิ้นรนด้วยการค้าขายผลไม้ ผักหญ้าเล็ก ๆ น้อย ๆ หาบเร่แผงลอยไปตามริมถนนหนทางมานานแล้ว พอได้ใส่ปากใส่ท้องไปวันหนึ่ง ๆ บัดนี้ถูกเจ้าหน้าที่บังคับจับกุมปรับไหมเสียเงินเสียทองเขาอยู่เสมอ ๆ จึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทยว่าจะพิจารณาโดยต่อนระงับเหตุดังกล่าวนี้ได้เพียงใด หรือไม่

พลโท บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ถามของท่านผู้มีเกียรติดังนี้ การขับไล่หาบเร่ชั่งเจ้าหน้าที่ดำเนินการอยู่ขณะนี้ เป็นการขับไล่หาบเร่ขายตามบาทวิถี ตามทางเท้าเข้าออกตลาด ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัติของท้องถิ่น ตลอดตามความในพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๙๔ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พุทธศักราช ๒๔๗๗ ให้เข้าไปตั้งขายในแผงลอยที่เทศบาลหรือเจ้าของตลาดหรือเข้าไปตั้งขายในที่ซึ่งจัดไว้ให้เฉพาะ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและให้ประชาชนผู้สัญจรไปมาได้รับความสะดวกปลอดภัย ในการปฏิบัติตามบทกฎหมายดังกล่าวได้เลือกเฉพาะจุดที่จำเป็นก่อนและที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนเป็นส่วนใหญ่ เป็นการฝ่าฝืนบ่อยครั้งก็ดำเนินการจับกุมปรับไหม ผู้กระทำผิดเป็นจำนวนเงินเพียงเล็กน้อยบางเพื่อเป็นตัวอย่าง ซึ่งข้าพเจ้าจะได้กวดขันให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามหน้าที่จำหน่ายไม่ได้แต่ประการใด เพราะแผงลอยย่อมจะต้องอยู่ในที่ที่จัดไว้เฉพาะมีจำนวนเพียงพอ เช่นทางเท้าถนนสี่สามห้างบางจำพวก ตามตรอกซอยที่ไม่กีดขวางทางจราจรซึ่งเจ้าหน้าที่บังคับกำหนดตั้งหาบเร่แต่ผู้ค้าเร่ไม่ชอบที่ไปนั่งขาย เพราะแน่นจึงจำเป็นต้องขับไล่เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย อนึ่ง การที่จะสั่งระงับมิให้เจ้าพนักงานกระทำตามหน้าที่เพื่อละเว้นกระทำตามหน้าที่นั้นเป็นการมิชอบ เพราะเป็นการขัดไม่จับกุมเป็นการกระทำตามกฎหมายโดยปกติ

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอชักต่อไปอีก ๓. ข้าพเจ้าขอเรียนชี้ว่าในการขับไล่พวกแม่ค้าหาบเร่แผงลอยยากจนมิให้ รัฐบาลได้คำนึงถึงนโยบายข้อ ๒. ได้แสดงแถลงไว้หรือไม่ ในเรื่องจัดที่ค้าขายของให้ราคาถูก ไม่เสียค่าแปะเจี๊ยะ ไม่เสียอะไร ตัวอย่างเช่นที่ตลาดบางชัน แม่ค้าที่เคยเอาของเอาผลไม้มาขาย ถูกขับไล่ไปก็ต้องวางขายในร้านเสียค่าแปะเจี๊ยะอีกต่อหนึ่ง มันทำให้ของราคาแพง จึงเรียนชี้ท่านว่าในการขับไล่แผงลอยท่านได้คำนึงถึงนโยบายในเรื่องจัดที่ค้าขายของให้ราคาถูกหรือเปล่า ๒. ขอเรียนชี้ท่านว่า ในการไล่พวกพ่อค้า แม่ค้าคนไทยที่ทำการหากินโดยสุจริตเช่นนี้ ท่านได้คำนึงถึงนโยบายที่ได้แถลงไว้ข้อ ๗ หรือไม่ว่าจะช่วยพวกพ่อค้าแม่ค้าคนไทยให้ทำมาหากินโดยสะดวกราคาถูกหรือเปล่า เพราะตลาดการถนนย่อมมีในท้องแถบต่าง ๆ มีแต่ค่นต่างด้าวไปหมด แล้วแม่ขายตลาดแห่งเดียวอยู่ในหน้าของแถบเดียวนี้ทำมาค้าขายได้ ท่านได้คำนึงถึงหรือเปล่า ๓. ท่านได้คำนึงถึงนโยบายข้อ ๔ ที่ได้แถลงไว้หรือไม่ว่าจะต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ การสร้างความเดือดร้อนให้แก่คนยากจนเหล่านี้ เป็นการส่งเสริมคอมมิวนิสต์ หรือเป็นการต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ ขอชี้ว่าท่านได้ขับไล่แม่ค้าหาบเร่ว่าพวกแม่ค้าเหล่านี้เป็นแม่ค้าผู้หญิงทั้งนั้นคนผู้ชายไม่มี ทำไมไม่มีทางส่งเสริมหรือเปล่า ก็เพราะว่าคนผู้ชายซึ่งเป็นพ่อบ้านของเขาเป็นทหาร เป็นตำรวจ เมียโรงพักนี้ถูกตำรวจโรงพักในนั้นจับรวมความว่าคิดพวกเหล่านี้เงินเดือน ๔๐๐—๕๐๐ บาท ไม่พอกิน ก็ให้ผู้ถูกเมียถูกไปหากิน การขับไล่พ่อค้าข้าพเจ้าคิดว่าไม่ตรงตามนโยบายข้อ ๔ ที่ได้แถลงไว้คือเป็นการส่งเสริมคอมมิวนิสต์ ไม่ใช่เป็นการต่อต้านคอม

มอนต์ ท่านทราบหรือเปล่าว่ายามนนน คนทยากจนจะใช้เงินอย่างไร บ้างในเรื่องน ในเรื่องความถูกแบคนน เพราะอย่างยงประชาชนทกพ บนนนคยพวนตารวจบ้าง แต่ทหารนนไม่เคยตรัยน เพราะทหารไม่ม ครอบครัว พวกตำรวจนนมครอบครัว แม้แต่ชนนายร้อยตำรวจยงใน วังปารุสก์ยังบอกว่าเมืองไทยอยู่บาดกว่า ท่านทราบหรือไม่ ท่านไม่ ทราบจะได้บอกว่าใคร อย่างนแม้แต่ญาติของเขาเองถูกจับไปเยี่ยมยัง ไม่ได้ นายร้อยตำรวจไม่แต่งเครื่องแบบไปเยี่ยมไม่ได้ ยอดมาบอกว่า เมืองไทยอยู่บาดกว่า ท่านทราบหรือเปล่า นความรับแรงของผู้ถูกขัน ถึงแล้ว ยังกว่านนยอเรียนถามท่านว่า การขับไล่แม่ค้าแผงลอยท่าน บอกว่าได้ปรับเด็กน้อย ท่านทราบหรือไม่ปรับ ๕๐ บาทไม่น้อย ไม่ใช่ ปรับอย่างเดียว ผลหมากรากไม้กินหมด ทุเรียน ๔๐ ถูกกินหมด พวก พ่อค้าร้องไห้โฮกัน ท่านทราบหรือเปล่า ตามนโยบายข้อ ๑๒ ท่านบอก ว่าจะบำรุงให้ราษฎรมาสุก เดียวนยอเรียนชี้แจงว่าการไล่ตามเร่แผงลอย ให้มาสุกอย่างไร รัฐมาพ เดียงไก่จะกินไข่ ข้าวไม่ได้กินไม่ว่า หากน ยังไม่ให้ตก ขอเรียนถามท่านว่าท่านได้คำนึงถึงนโยบายข้อ ๗ ข้อ ๙ ข้อ ๑๒ ที่ได้แถลงไว้หรือเปล่า

พลโท บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบข้อง ในเรื่องการที่ท่านถามว่า การที่ในนโยบายข้อ ๗ เกี่ยวกับการจัดหาครองชีพ แต่ทางเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจจับเท่าใด ก็ตามไปไล่แม่ค้าหาบเร่ตามถนนหนทางต่าง ๆ ทำให้พ่อครัวต้องไปขาย ในที่ ในบ้านของเขา ทำให้ต้องเสียค่าขายแพงขึ้นอีก ต้องเพิ่มราคาน ตามจริงในเมืองหลวงเช่นกรุงเทพฯ ให้ที่ขายไม่เพียงพอ ไม่ใช่มา

ขายในทางเท้าหรือในที่ที่เขาห้ามปรามหรือกีดขวางถนน หรือตามถนนเช่น บางซื่อ ที่พ่อค้าเคยไปขายตั้งกองขวางทางจนคนเดินเกือบไม่ได้ พ่อค้าเหล่านั้นได้ยินมากก็ย่อมความสะดวกของคน ถือว่าค้าขายไปสุดแต่ว่าจะนั่งที่ไหน จะตั้งที่ให้ตามความพอใจ ไม่ได้นึกถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ได้นึกถึงการจราจร ไม่ได้นึกถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น เอาแต่สะดวกของตัว โดยเหตุนี้เหตุทางการจึงจำเป็นต้องให้เจ้าไปขายที่ตลาด ให้ค้าขายกันเช่น บางซื่อ ตลาดวัดมหรรณพารามเขาก็จัดไว้ให้ ก็ไม่ไปขายกัน นอกจากนั้นในตลาดที่เขาจัดไว้ทำที่ให้ก็ไม่ไปขาย ก็เพราะแกไม่ต้องการที่จะเสียค่าโสหุ้ยอะไรเสียเลย แถมนอกจากนั้นที่ไม่เสียนั้น ค่าของต่าง ๆ ก็ไม่ตกลงอย่างที่ท่านบอกว่า ไปขายตามตลาดต่าง ๆ แล้วของขึ้นราคานั้นไม่เป็นความจริง ของท่านพ่อกันขึ้นราคาทั้งนั้น แม้แต่ว่าจะไม่ต้องเสียค่าอะไรเลย ตั้นเราก็ต้องมีเสียบ้างได้บ้าง จะเอาทุกอย่างคะไรได้ ในเรื่องการขับไล่หรือในเรื่องที่ท่านว่าในนโยบายข้อ ๔ ว่าจะเป็นการส่งเสริมคอมมิวนิสต์แล้วกลับเป็นการทำให้เป็นการส่งเสริมคอมมิวนิสต์นั้น ความจริงนั้นการทำต่าง ๆ ซึ่งเป็นหน้าที่หรือตามพระราชกำหนดกฎหมายหรือตามเทศบัญญัติ เป็นเรื่องของด้วยกฎหมายเพื่อไม่ให้คนกีดขวางทาง หรือตามบาทวิถี เกะกะทางเท้าทางเดินของเขา ถ้าหากว่าเกะกะเสียหมด คนไม่มีทางเดินเมื่อคนไม่มีทางเดินก็ต้องมาเดินกลางถนน รถก็ทับ มันเป็นอย่างนี้ ถ้าหากว่าพวกพ่อค้าแม่ค้าเหล่านั้นขายตามที่ที่กำหนดให้ ไม่มีใครเขาว่าในเรื่องการปรับก็เช่นเดียวกัน ความจริงพวกพ่อค้าแม่ค้าเหล่านี้เราได้พูดได้ว่ากล่าวชี้แจงกันมาจนกระทั่งเขาเคืองขยายเสียงพูดชี้แจงว่าควรจะอยู่อย่างไรทำอย่างไรกัน ทำกันเป็นเวลานานแล้วไม่ใช่เพิ่งจะทำ ได้

พูดจาชักแจง พอชักแจงแกก็เข้าใจถอยกลับไป พอตำรวจเผลอแกก็กลับมาใหม่เป็นอย่างนี้ เมื่อชักแจงว่ากล่าวกันหลายหนหลายครั้งมาแล้วไม่สามารถที่จะให้เป็นไปตามพระราชกำหนดกฎหมายว่าด้วยระเบียบของกรุงเทพมหานครได้ ก็จำเป็นต้องจับกุม เมื่อจับกุมก็ยังมีการลงโทษคือมีปรับใหม่ การปรับใหม่ปรับมาตั้งแต่จำนวนน้อย คือตั้งแต่ ๑๐ บาท ๕ บาท จนไปจนกระทั่งเมื่อมากหนักๆ ก็ปรับมาก ที่ท่านบอกว่า ๕๐ บาทนั่นเป็นยุคสุดท้าย ความจริงที่แรกปรับน้อยก่อน ๑๐ บาท ๒๐ บาท แล้วจึงถึง ๕๐ บาท ที่ว่าไปเยี่ยมไม่ให้พบเห็น ไม่เป็นความจริง เพราะว่าพวกนี้ไม่ใช่โทษหนักอะไร เพราะเขาจ้างไปก็นั่งอยู่ที่สถานีตำรวจนั่นเอง ไม่มีอะไร

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า ในกรณีที่ท่านได้พูดเหมาเข่งแผงลอยนั้นมันได้ผลจริงหรือเปล่า โดยที่ได้คนทางขายเหล่านั้นพวกแม่ค้าแผงลอยทางขายนั่นมีคนต่างด้าวร่วมอยู่ด้วย ท่านได้ที่หนึ่ง ปรับที่หนึ่ง พวกแม่ค้าคนไทยเจ๊งแล้ว ที่เดียวสองที่ทุนไม่มี ใครจางแทน พวกที่เขาทนเสียค่าปรับเขาซื้อที่เขาได้ ท่านยกจะดู ท่านทราบหรือเปล่าที่แยกอัศวิน ท่านไปดูทางขวามือบนถนนเลย ท่านรู้หรือเปล่า คือท่านได้คนไทยไปคนต่างด้าวอยู่ เขาทนเสียค่าปรับได้ ท่านทราบหรือไม่ การได้อย่างนั้นมันไม่ได้ผล ถ้าให้ได้ผลได้หมดเลย แต่มันไม่ได้ คือได้ที่เอาให้คนไทยทำมาหากินค้าขายได้ก็ไปให้คนอื่นอีก ทำไม นี่ชักหนังผมชะชะช้า ข้อ ๓ ขอเรียนถามอีกว่า ท่านให้เขาค้าขายทอนนน คดาดกเหมือนลำน้ำ เหมือนกับสายลำธาร ไม่ใช่เลือกกันได หรือไปไว้บนดอนไม่ได้ทั้งนั้น จะต้องวางไปตามทางจะเป็นคดาดได้ยากนัก เอาไปไว้ในซอกในหุบใครจะไปซื้อได้ บางทีขายไม่ได้เจ๊ง ท่านทราบหรือไม่ท่านจงถึงเรื่องนี้หรือเปล่า ข้อ ๓ ขอเรียนว่าท่านทราบหรือ

ไม่ว่าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยมีจำนวนเท่าใด ก็จะรู้หมดไม่ ท่านเป็นรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย ท่านทราบหรือไม่ และก่อนที่จะใช้ ไปศึกษากับตัวของเขาเอง โดยเฉพาะรายตัวหรือเปล่า สอบส่วนรายตัวหรือเปล่าว่าเดือดร้อนอย่างไร คนนั้นตกเตี้ย เมื่อไหร่ บางคนอยู่ที่นี่เช้าที่นี่ค่ำ ๕๐ สตางค์มา ๑๐ ปี เป็นเมียต่างจังหวัด ยอดว่าเดือดร้อนที่ถนนใหม่ แล้วบอกว่าเดือดร้อน แล้วให้เขาบ่น แล้วเขาก็บ่นจริง ๆ แล้ว ตอบถามคุณนิดหน่อย ๆ ดู.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ท่านจะอ่านกี่รายนี่ตอบก่อนนี่

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ขอเรียนถาม ท่านพรานหรือไม่ ข้าพเจ้าก็แนะนำให้ท่านคุณนิดหน่อย ๆ ให้ไปหาคุณเพิ่มขึ้น ๆ ให้ท่านมีวัฒนธรรมว่าจัดการได้หรือไม่ เป็นวัฒนธรรมใหม่ เช่นว่า ๕๐ สตางค์ มา ๑๐ ปีแล้วคนอื่นเอาไป มันขัดต่อวัฒนธรรมอันใหม่

พลโท บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ตามที่ท่านถามมาทั้งหมดนั้น ความจริงมันเป็นเรื่องของเทศบาล ข้าพเจ้าไม่สามารถจะพูดแทนเสียหมดได้ว่า เรื่องของเทศบาลนั้น ท่านควรจะไปถามทางโน้นทางสภาเทศบาล ท่านไม่ควรจะมาถามที่นี่ ซึ่งความจริงมันเป็นการเสียเวลาเปล่า ๆ แต่ว่าเมื่อท่านถามก็สมควรจะตอบสักเล็กน้อย อะไรต่าง ๆ ก็ตามเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้แล้ว ท่านจะให้ใครช่วย ๆ ไม่ได้ ถ้าหากว่าข้าพเจ้าช่วยเรื่องนี้ให้เสร็จ ถ้าหากว่าไม่สำเร็จก็ทำไป ๆ จนกว่าจะสำเร็จ

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนแต่ไม่เกี่ยวข้องกับเทศบาล ข้าพเจ้าคมนาคมมาทั้งหมดนี่ ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนั้น เมื่อท่านตอบมาก็ข้าพเจ้าก็ไม่ขอซักอีก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระทู้ถามข้อที่ ๒ ของนาย
เทียม ไชยนันทน์ เรื่องนักเรียนสังกัดจังหวัดตากไม่มีที่เรียน ถาม
กระทรวงศึกษาธิการ

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : ข้าพเจ้าขอถามกระทู้ถาม
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดังต่อไปนี้

๑. นักเรียนสังกัดจังหวัดตากที่สอบ ป. ๔ จะได้เข้าเรียน ม. ๑
วิสามัญที่จังหวัดตาก ไม่มีที่เรียน ท่านจะช่วยแก้ไขอย่างไร

๒. ทางการจะเพิ่มชั้น ม. ๑ วิสามัญที่โรงเรียนสังกัดประจำ
จังหวัดตากอีก ๑ ชั้นจะได้หรือไม่

๓. ผู้ที่เคยสอบไม่มีที่เรียน ม. ๑ วิสามัญสังกัดมีจำนวนเท่าใด

พลอากาศโท หลวงเชิดวุฒากาศ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวงศึกษาธิการขอตอบกระทู้ดังต่อไปนี้

๑. นักเรียนสังกัดจังหวัดตากที่สอบชั้นประถมปีที่ ๔ ได้และมา
สมัครเรียนต่อในชั้นมัธยมปีที่ ๑ ที่โรงเรียนสังกัดจังหวัดตากมีจำนวน
ทั้งสิ้น ๗๒ คน ทางโรงเรียนได้จัดการสอบความรู้เพื่อคัดเลือกเข้าเรียน
ตามระเบียบแต่รับเข้าไว้เรียน ๔๓ คน รวมกับเด็กที่สอบได้ตกค้างเพิ่ม
ขึ้นอีก ๒ คน เป็น ๔๕ คน ที่เหลือนั้น ส่วนจำนวนนักเรียนที่เหลือนั้น
จังหวัดได้จัดการช่วยเหลือได้แนะนำให้ไปเข้าที่โรงเรียนการช่างสตรีตาก
และที่โรงเรียนมัธยมสามัญอำเภอบ้านตาก ทั้งนี้เพราะมีความรู้ต่ำยัง
ไม่เหมาะแก่การที่จะส่งเสริมให้เรียนในโรงเรียนมัธยมวิสามัญศึกษา
ขณะนี้โรงเรียนการช่างสตรีตากและโรงเรียนมัธยมอำเภอบ้านตากยังมี
ที่ว่างรับได้อีกพอสมควร

ข้อ ๒. แต่ละปี ๆ ขอทบทวนกันดังนี้ นักเรียนสตรีจังหวัดตาก ยังเหลือเข้าเรียน ชั้นมัธยมปีที่ ๑ ในโรงเรียนสตรีตากไม่ได้ตามจำนวนที่ สมัครไว้จำนวน ๓๕ คน ในจำนวนนี้ผู้ปกครองไม่ได้แสดงความจำนงว่า จะให้เรียนต่อ ๘ คน จึงเหลือเพียง ๒๗ คนเท่านั้น เด็กนักเรียนทั้ง ๒๗ คน นี้ได้คะแนนในการสอบคัดเลือกดีมาก อย่างสูงได้คะแนนไม่เกินร้อยละ ๗๒ ไม่ควรเข้าเรียนในด้านวิสามัญศึกษา เพราะฉะนั้นจึงไม่มีความจำเป็น ต้องเพิ่มชั้นเรียนมัธยมปีที่ ๑ ในโรงเรียนสตรีตาก ในการศึกษาปี ๒๔๙๒ นี้

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : คือว่าข้าพเจ้าขอชี้แจงต่อไปว่า เด็กนักเรียนที่ไม่มีที่เรียนในจังหวัดตากนั้น ความจริงที่เหลือจากบรรจุ แล้วมีประมาณ ๒๐ คน รายชื่อนั้นข้าพเจ้าก็เอามาด้วยเหมือนกัน มีราษฎร ประมาณ ๒๐ คน ที่นี้ถ้าจะให้เขาไปเรียนที่อื่นเช่นบ้านตากหรือที่ต่อ ๆ ที่โรงเรียนทางการช่างสตรี เขาไม่สมัครเรียน เพราะเขาอยากจะเรียน ชั้นสูงเพื่อไปเข้าทางแพทย์ทางทันตแพทย์ ทางนางพยาบาล ซึ่งเขามุ่ง ไปทางนั้นอยู่ เมื่อจะให้เขาเรียนทางการช่างผมก็เห็นเช่นเดียวกันว่าชั้น ชั้นที่จะเรียนได้นั้น เขาก็ไม่สมัครที่จะเรียน เพราะเขามุ่งที่จะไปทาง วิสามัญชั้นสูงอยู่แล้ว เพราะบ่าเพื่อนพ้องของเขาที่เคยเรียนทางวิสามัญ ที่จังหวัดตากนี้ก็ไปเรียนเป็นนายแพทย์ เป็นทันตแพทย์ออกปริญญาไป แล้วกี่สิบคน เขาก็อยากจะเรียนทางวิสามัญนั้นเพื่อเข้าเรียนใน วิสามัญชั้นสูงต่อไป ถ้าทางกระทรวงศึกษาฯ จะให้เขาไปเรียนใน โรงเรียนที่เขาไม่ต้องการเรียน ก็ไม่เป็นการช่วยเหลือที่เขาจะเรียนได้ ตามที่เขาจะให้เขาไปเรียนที่ต่างถิ่นตากซึ่งเป็นที่ไกล เขาเป็นผู้หญิง ก็ทำให้ลำบาก เพราะถ้าถึงเป็นชั้นสามแล้วจะไปเที่ยวฝากเขาไว้ก็ลำบาก ก็ไม่เป็นการเหมาะ เพราะฉะนั้นเราจึงนำไม่จำนวนนักเรียนที่จะส่ง

ได้คนชั้นหนึ่ง เพราะว่าเมื่อรับไว้ ๒๓ คน แถวช่วยให้เข้าเรียนได้ ๔๕ คน ก็ยังเหลือออกประมาณ ๓๐ คนนั่นก็น่าจะพอตั้งใจได้ ท้าไมเมื่อมีจำนวนเช่นนี้ท้าไมจึงไม่ตั้งจิตใจรับไว้ทีหนึ่งแถวก็ให้ออกไปเมื่อเขาหาที่เรียนไม่ได้นาน ๆ เข้าเป็นเฉลาหลาย ๆ วันเข้าก็จำเป็นจะต้องเลยไปทางโรงเรียนการช่างสตรี ทำนองเดียวกันประมาณ ๑๖ คน ตามบัญชีรายชื่อที่ชาพเจามอยู่นี้ก็ยังไม่มีที่เรียน แถมนักเรียนที่แม่ลอกออก ๑๗ คนเป็นสตรีอีกประมาณ ๓๐ คนก็ยังไม่มีที่เรียน นักเรียนจะเรียนทางวิสามัญสตรี จึงได้ขอชักถามว่าจำนวนนักเรียนที่สมัครจะเรียนทางวิสามัญสตรีจึงได้ตัดกันตามจำนวน ๒๕ - ๒๐ คนแต่ว่า ท่านจะเพิ่มชั้นขึ้นอีกชั้นหนึ่งจะได้หรือไม่

พลอากาศโท หลวงเชิดวุฒากาศ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวงศึกษาธิการได้คิดอยู่ว่าจะเพิ่มชั้นขึ้นอีกก่อนจะไปเรียนทางวิสามัญเป็นการยาก เพราะเรียนขึ้นไปทางสูงมาเท่านี้ไม่ใช่ประโยชน์ ในชั้นต้นเราเรียนให้แน่ก่อนการศึกษาจะต้องใช้ความคิดความอ่านต่าง ๆ เมื่อสอบได้ได้ในชั้นต้นแล้วตนเองความรู้สึกว่าตนคงจะไปทางด้านอาชีวะ เพราะทางด้านอาชีวะจะไปใช้ทันได้ เพราะฉะนั้นจะเอาเด็กนักเรียนการศึกษาต่ำไปเรียนวิสามัญสูง ๆ ขึ้นไปเห็นว่าไม่เหมาะสมและอาจจะไปหักปลายทางก็ได้ ที่ตกมายความว่าเรียนไม่ต่ำเท่าใจ เพราะฉะนั้นการที่จะเพิ่มชั้นอีกก็ไม่จำเป็น แต่ขอแนะนำโรงเรียนจังหวัดตากที่สำรดทรดโทรม ในปีการศึกษา ๒๔๙๗ ท้าได้งบประมาณก็จะได้แก้ไขให้ดีขึ้น

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : ข้าพเจ้าขอซักถามต่อไปว่าตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าเนื่องจากการศึกษาความรู้ต่ำจึงไม่เพิ่มชั้นนั้น ข้าพเจ้า

อยากจะถามว่าท่านเอาอะไรเป็นเครื่องวัด ในเมื่อในชั้นเรียนความรู้เขาสอบได้จากชั้นประถมปีที่ ๔ เขาได้ถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ และบางคนก็ว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์กว่าก็มีตายคนที่เขียนก็สอบได้ไม่ [illegible] เด็กก็มีบางคนที่อาจจะเก่งกว่าบางคนเป็นต้นเช่นตากับยาย ตากับยายครั้งที่ ๒๐ คน เขาได้ถึง ๙๔ เปอร์เซ็นต์ จาก ป. ๔. ไปโน่นก็น่าจะแสดงว่าเขามีความรู้ดีอยู่แล้ว แต่พอดีสอบได้ ป. ๔. นี่หมายว่าเขามีความรู้ดีอยู่แล้ว เพราะถ้าไม่ดีทำไมเขาจึงสอบไล่ได้ ป. ๔ ไป ถ้าอย่างนั้นแสดงว่าท่านเอาอะไรเป็นเครื่องวัดเล่าอยากจะซักถาม เกี่ยวกับการสอบชั้น ป. ๔. หรือการสอบเข้าม. ๑ ก็เป็นการสอบหาความรู้ของท่านเอง เพราะฉะนั้นเมื่อท่านเชื่อว่าเขาความรู้ไม่ได้ขนาดแล้วทำไมจึงสอบ ป. ๔. ไปได้ เพราะอยากจะซักว่าท่านเอาอะไรเป็นเครื่องวัดในเรื่องนี้ แต่ประการที่ ๒ สำหรับผู้ที่สอบ ป. ๔ ไปได้แล้วนั้นจะเป็นเครื่องวัดได้หรือไม่ว่าเขาจะ [illegible] ความรู้ดีจะเข้าเรียน ม. ๑ ได้ แต่ถ้าเขาว่า .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พลเอกท่าน ท่านถามคนไปหมดแล้วยังเหลือท่านเองอยู่เท่านี้ เพราะฉะนั้นอย่าได้เสียเวลาเลยท่าน

พลอากาศโท หลวงเชิดวุฒากาศ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวงศึกษาธิการขอตอบกระทู้ดังนี้ คือว่าการศึกษาซึ่งได้เรียนจาก ป. ๔. แล้วสอบไล่ได้ชั้น ม. ๑ นั้นเป็นการศึกษาของการศึกษาประถมศึกษา ส่วนการคัดเลือกจะไปเรียนอะไรต่อมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น คือหมายความว่าจะต้องเลือกคนที่ ๆ ไปถ้าเลือกคนที่ไม่ดีไปก็เรียนไม่ได้ผล เรียกว่าเสียเงินเสียทองในเรื่องส่วน

ดังและเสียเงินเสียทองในเรื่องของชาติด้วย เพราะฉะนั้นผลการศึกษาน
กเทียวกามการสอบ ส่วนข้อเท็จจริง ผู้ที่ไปเรียนมีกคนหรือทยังคะเค้าง
ขยุกกันนเป็นเรื่องข้อเท็จจริงซึ่งจะต้องสอบสวนต่อไป ถ้าจะเอามาแสดง
ในทน ผู้ถามก็แสดงในทางเดียว ต้องสอบข้อเท็จจริงก่อนจึงจะทราบ
เพราะฉะนั้นการที่ถามว่ามีเด็กนักเรียนเท่าไรทางกระทรวงศึกษามิได้ตอบ
ไปโดยมิได้สอบสวน เพราะฉะนั้นการที่จะให้เข้าเรียนในชั้นมัธยม ๓
ต่อไปซึ่งเป็นทางวิสามัญนั้นทางกระทรวงศึกษาเห็นว่าผิดแผนการศึกษา
ของชาติ แล้วจะไปไหน ผู้ที่ไม่ได้เล่าเรียนในชั้นมัธยมบท ๓ ในทาง
วิสามัญก็ไปเรียนทางสายอาชีวะได้ เพราะว่าประเทศชาติเรายังมีต้อง
ให้คนทำงานแล้วก็เศรษฐกิจของชาติจึงจะเจริญก้าวหน้า ถ้าไปเรียนทาง
สมุดทั้งหมดโดยไม่มีสุดสิ้น โดยไม่มีการทำการอาชีวะแล้วประเทศชาติ
จะเจริญที่ไหน เพราะฉะนั้นแนวการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการของ
ชาติจึงได้วางไว้ซึ่งท่านก็ทราบแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปในข้อที่ ๓ ของนายสวัสดิ์
ค้าประกอบ ถามเรื่องการค้าและราคาแร่ตกต่ำ ถามกระทรวงเศรษฐการ

นายสวัสดิ์ ค้าประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอถามกระทู้
ด่วนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ ดังต่อไปนี้

๑. ปรากฏว่าขณะนี้ตลาดการค้าโดยทั่วไปตกอยู่ในสภาพตกต่ำและ
มีแต่เค้าการเจริญขึ้นเป็นอย่างช้าๆ ทั้งนี้เพราะเหตุใด และจะเป็น
ผลเสียหายแก่การเศรษฐกิจของชาติอย่างไรบ้างหรือไม่ รัฐบาลได้วาง
วิธีการแก้ไขอย่างไร

๒. เพราะเหตุใดราคาแร่นับเป็นสินค้าสำคัญของประเทศจึงมีราคา
ต่ำลงไปมาก รัฐบาลได้คิดแก้ไขอย่างไรหรือไม่

พันเอก เกษม ศรีสัญญา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : กระทรวงเศรษฐการขอประทานตอบดังนี้ ๑. นับตั้งแต่การเจรจาส่งบศกในเกาหลีได้เริ่มจะตกลงกันจริงจังมา วงการค้าทั่วไปไม่เฉพาะแต่ประเทศเรา ต่างก็คาดหมายว่าเมื่อการเจรจาโหยกันว่าเมื่อส่งบศกแล้วสินค้าทั่วไปจะตกราคาลง ผู้ค้าทั่วไปจึงได้งดการซื้อสินค้าไว้ เมื่อมีการงดซื้อสินค้าเช่นนี้ ย่อมทำให้การเคลื่อนไหวในการซื้อขายสินค้าเบาบางลง เป็นเหตุให้การเคลื่อนไหว การเงินแตะต้อน ๆ หมุนเวียนน้อยลงด้วย ซึ่งทางนักเศรษฐกิจเห็นเพียงการชะงักงวด เพราะผู้ค้าจะหยุดทำการซื้อขายไม่ได้ ในไม่ช้าการค้าขายก็จะดำเนินมาสู่ภาวะปกติเช่นเดิม เหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์ที่กระทบกระเทือนทางใจก แต่การแก้ไขนั้นก็ไม่ยากว่าเมื่อสงครามได้เลิกเรียบร้อยแล้ว วงการค้าก็คงจะกลับคืนดีขึ้นเอง และอีกประการหนึ่งเราก็จะได้เตรียมวิธีการค้อยรับสถานการณ์เช่นนี้แล้ว คือประการหนึ่งสินค้าเราได้ห้ามมิให้ส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ ซึ่งมีหลายประการ แต่คณะรัฐมนตรีก็ได้อนุมัติให้ส่งสินค้าเหล่านี้ออกไปได้

๒. ราคาเปรียบเป็นสินค้าสำคัญของประเทศ เช่นดังเกมราคาตกต่ำเนื่องด้วยเหตุใหญ่ ๒ ประการ คือการทำสัญญาส่งบศกในเกาหลี และการลดปริมาณการซื้อสำหรับสะสมไว้ใช้ในยามสงครามของสหรัฐอเมริกา ราคาข้าวนับแต่ปลายเดือนเมษายนศกนี้เป็นต้นมาขึ้นตามเหตุการณ์ของโลก เช่นเมื่อมีข่าวว่าเวียดมินห์ยกตัวแตะเส้นขนานที่ ๓๘ องค์การค้าจะเข้ามาประเทศไทยก็ทำให้ราคาข้าวสูงขึ้นบ้าง ต่อมาเมื่อข่าวการรบสงบลง ราคาข้าวก็ตกลง ครั้นเมื่อการเจรจาส่งบศกในเกาหลีจะสำเร็จลงแล้วก็ปรากฏว่าราคาข้าวตกลงทันที ทั้งนี้เกิดจาก

การคาดคะเนเหตุการค้าของบ่อค้า การชอกแช่ต่าง ๆ สำหรับสะสมในยามสงครามของสหรัฐตั้งแต่ปี ๒๔๙๐ เป็นต้นมาทำให้ราคาแร่สูงขึ้นมาก เพราะฉะนั้นเมื่อสหรัฐอเมริกาตัดสินใจสร้างชอกแร่สำหรับสะสมตามราคาแรกคงต้องสูง แต่ราคาแร่ตลาดโลกย่อมลดเร็วเมื่อได้มีการลงนามในสัญญาส่งบ่อกในเกาหลีแล้วนั้น เพราะพ่อค้าได้ตกการชอชอครามเพื่อคอยดูสถานการณ์ทั่วไปต่อไป ยิ่งการจะแก้ไขนโยบายทางรัฐบาลก็ได้ดำริว่าจะช่วยผู้ผลิตเพื่อให้เสียค่าใช้จ่ายน้อยลง และยกประการหนึ่งก็หวังว่าเมื่อการส่งบ่อกเรียบร้อย แล้วก็คงจะหาตลาดได้กว้างขวางยิ่งขึ้น และทางผู้ผลิตในทางอุตสาหกรรมก็มีความจำเป็นต้องใช้แรงบุกไปทำส่งต่าง ๆ เพื่อทำเป็นสินค้าต่อไป

นายสวัสดิ์ ห้าประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอซักถามทางรัฐบาลด้วยเหตุข้อสงสัยบางประการ ในปัญหาข้อ ๓ ซึ่งข้าพเจ้าได้ถามไว้ เรื่องปัญหาการค้า และการเงินขาดแคลนภายในประเทศนั้น ทางรัฐบาลตอบว่าเนื่องจากปัญหาสงคราม ในประเทศเกาหลีกำลังเจรจาสงบศึกกันอยู่ จึงทำให้การเงินฝืดเคืองลง ปัญหาข้อนี้ใคร่จะขอถามรัฐบาลว่าการเจรจาสงบศึกในเกาหลีสงบลงนั้น หรือถ้าตั้งใกล้จะสงบลงหรือกำลังเจรจากันอยู่นั้น เป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้ประเทศไทยเราไม่สามารถส่งสินค้าออกไปต่างประเทศเช่นนี้หรือ อีกประการหนึ่งแล้วการค้าในประเทศไทยเที่ยวนี้ฝืดเคืองลงนั้นเนื่องจากว่าเราไม่ได้ส่งสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาเช่นนี้หรือ ขอให้รัฐบาลตอบในประเด็นนี้ และอีกประการหนึ่งใคร่ขอถามอีกต่อไปว่าที่ข้าพเจ้าตั้งประเด็นถามนั้น ใคร่ขอถามอันหนึ่งที่รัฐบาลยังไม่ได้ตอบว่าเหตุใดธนบัตรซึ่งเคยหมุนเวียนอยู่ในท้องตลาดการค้าในประเทศไทยทุกวันนี้ซึ่งในบ้านก่อน ๆ ในบรรดาพ่อค้า

ต่าง ๆ จะทำธนบัตร หรือเงินตรา จากธนาคารหรือจากตลาด ได้มากแต่ในทางระบบทางพ่อค้าไม่สามารถจะทำเงินทองได้อย่างบ๊กย่อน ๆ ทำให้การเงินผิดเคืองไป อยากทราบว่าธนบัตรหรือเงินตราที่ใช้หมุนเวียนอยู่ในประเทศ รัฐบาลได้เก็บไปไว้ในธนาคารของชาติหรือตามโครงการเก็บธนบัตรของรัฐบาลอย่างนั้นหรือ หรือเพราะเหตุใดจึงทำให้การเงินขาดแคลนไป ในประการที่ ๒ ที่ข้าพเจ้าถามถึงปัญหาราคาแร่ตกต่ำนั้น จริงอยู่ผมยอมรับกันตามที่รัฐบาลตอบไปว่าราคาแร่ตกต่ำไปเป็นอันมาก วิธีการที่แก้ไขอย่างที่รัฐบาลตอบมานั้นยังไม่เป็นที่กระจ่างนัก ว่าจะแก้ไขปัญหาการค้าแร่ของเราให้ดีขึ้นได้ หรือยากจะใคร่ถามรัฐบาลว่ารัฐบาลได้เตรียมการที่จะส่งคณะทูตไปเจรจาการค้าแร่ในต่างประเทศเพื่อสร้างตลาดการค้าเพื่อความมั่นคงในการค้าแร่ในต่างประเทศบ้างหรือไม่

พันเอก นายวรการ บัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : กระผมขอประทานตอบว่า เป็นความจริงอยู่เมื่อเดือนก่อนเกาหลีได้ทำให้ตลาดการค้าต่างประเทศของเราน้อยลงไปมาก ... โดยกฎหมายที่ออกมา ประการที่ ๓ จริงอยู่เราเข้าเป็นทูตของสันติภาพจากต่างประเทศแต่เกี่ยวกับสงครามเช่นนี้พ่อค้าในต่างประเทศได้สั่งสินค้าเข้ามาเตะเกินกำไรไว้มากเกินควร และพอถึงคราวเข้าก็ถูกตุนไว้มากเกินไปก็ได้ จึงเป็นเหตุให้การเงินผิดเคือง แต่เมื่อมีการแลกเปลี่ยนเงินระหว่างประเทศขึ้น ๆ ลง ๆ ก็ทำให้พ่อค้าต้องขาดทุน โดยเหตุว่าคาดคะเนการไม่ถูก พูดถึงอีก ๓ ข้อที่ท่านถามมานั้นผมเองก็ไม่อยากจะเรียนให้ทราบ เพราะมันนอกเหนือที่ผมจะตอบไป เพราะถ้าผิดพลาดไปมันเกี่ยวกับเรื่องการคลังและธนาคารชาติ ผมขอประทานโทษไม่ตอบดีกว่า

นายสวัสดิ์ ค้าปไยกอย (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอถามอีกประเด็นเดียว คือว่าจะมีมาตรการอย่างไรบ้างที่จะป้องกันมิให้สถานกงสุลในประเทศเกาหลี ซึ่งก้าวลงเจรจาลงนามกันอยู่แล้วนั้น ก็จะมีเป็นที่ทราบกันว่าเมื่อสงครามสงบลงไปแล้ว นา ๆ ชาติซึ่งมีผลิตผลหรือโภคทรัพย์ในประเทศเช่นเดียวกับประเทศไทย จะสามารถผลิตสินค้าออกสู่ต่างประเทศได้มาก การที่ต่างประเทศซึ่งมีสินค้าเช่นเดียวกับประเทศไทยสามารถจะส่งสินค้าออกไปสู่ตลาดโลกได้มาก เช่นนี้ย่อมจะเป็นผลกระทบกระเทือน ทำให้สินค้าในประเทศไทยอันเป็นสินค้าพื้นเมืองของเรา มียาง แร่ ข้าว และไม้สักเหล่านี้ ทำให้ส่งไปสู่ตลาดโลกได้น้อยลง อาจจะทำให้การค้าการเศรษฐกิจตกต่ำ เราไม่สามารถค้าขายกับเมืองนอกได้อย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้เช่นดังอย่างในปี พ.ศ. ๒๔๗๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ซึ่งอยู่ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำเป็นอันมาก สินค้าพื้นเมืองไม่สามารถขายได้ รัฐบาลได้เตรียมสถานการณ์เพื่อแก้ไขเหตุการณ์เหล่านี้บ้างหรือไม่ ว่าถ้าหากสงครามมันสงบศึก สินค้าเราขายไปต่างประเทศไม่ได้ รัฐบาลนี้จะมีนโยบายหาสินค้าเพิ่มพูนอย่างไรบ้างเพื่อส่งไปสู่ท้องตลาดโลกได้บ้างเพื่อให้ประเทศไทยเราได้เจริญตราและให้การเศรษฐกิจของเราดีขึ้น อย่างไรก็จะขอถามรัฐบาลในประเด็นนี้ว่ารัฐบาลมีทางแก้ไขอย่างไรบ้างหรือไม่ ซึ่งเป็นประการหนึ่งเป็นที่ทราบกันดีโดยทั่วไปว่าเดี๋ยวนี้หรือขณะนี้บรรดาพ่อค้าต่าง ๆ ทั้งในกรุงเทพ ฯ และในต่างจังหวัด ต่างไม่พยายามที่จะเอาทุนของตนออกจำหน่ายใช้สอยหรือสร้างโรงงานต่าง ๆ หรือทำการค้าต่าง ๆ ทั้งนี้ด้วยเกรงไปว่าอาจจะมีอันเป็นเช่นเดียวกับเมื่อครั้งในยุคการค้าของเขาซาตทุบย่อยยับลงไปบ้าง หรือเหตุอื่น หลายประการอยากทราบว่าเหตุนี้มีจำกัด

เหตุใด และรัฐบาลคิดแก้ไขอย่างไร อีก ๒ ประการที่ข้าพเจ้าถามมานั้น

พันเอก นายวรการ บัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : พูดถึงว่าถ้าหากว่าสินค้าเกาหลีส่งบงตงประเทศไทยซึ่งมีสินค้าเหมือน ๆ กันกับประเทศบ้านใกล้เรือนเคียงทำให้พ่อค้าไม่ยอมนั้น กระผมขอประทานเรียนว่า เหตุการณ์ชนิดนี้เป็นมาตลอดทุกสมัย ถึงในยามปกติเราก็แข่งขันกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้องทำให้คุณภาพสินค้าของเราดีขึ้นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง เราจะต้องรู้ว่าตลาดตรงไหนที่เป็นตลาดประจำของเรา เราก็จะต้องยึดตลาดเหล่านั้นไว้ และยิ่งกว่านั้นสถานการณ์เกาหลีส่งบงก็จริง แต่ทุกคนจะคาดคะเนอะไรกันไม่ถูก แต่ทางโดยก็ยังหาหยุดยั้งที่จะเตรียมตัวไว้เพื่อป้องกันประเทศอะไรต่าง ๆ อันนี้ก็เป็นเหตุหนึ่ง ที่พวกเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวถึงว่าพวกแคนนิตตลาดหรือพวกมีเงินมีทองมากมายไม่ได้เอาเงินมาก่อสร้างอะไรกันอย่างไรอย่างหนึ่งขนาดเป็นด้วยเหตุนี้ก็ได้ ถึงแม้ว่าในต่างประเทศเองซึ่งเราก็ได้พยายามชักชวนให้เขามาลงทุนลงรอนในประเทศเรา แต่ในระยะที่สถานการณ์บ้านเมืองของเราเป็นอยู่อย่างนี้ เขาก็ชะลอไม่ยอมจะเข้ามา ส่วนผู้ที่เขาจะมีอิทธิพลอยู่ในวงการค้าเกี่ยวกับยุทธสำหรับรวมอะไร ผมขอประทานเรียนว่าไม่ทราบเรื่องเลยนึกว่าจะไม่ใช่เหตุนั้น

นายสวัสดิ์ ตำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอถามเป็นประการสุดท้ายว่า การที่ทำให้การค้าของเราที่ขายสินค้าของเราส่งไปสู่ตลาดโดยภายนอกไม่สู้จะได้ในปัจจุบัน เช่น พวกตะหุ่ง พวกผ้าย ถัง สินค้าพื้นเมืองอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่ว่าทางรัฐบาลทราบหรือไม่ อาจจะมาจากเหตุผลที่ว่าเรามีการขึ้นราคาเงินบาทของเราเทียบกับตลาดโลก

เทียบกับเงินปอนด์หรือดอลลาร์สูงขนาดทำให้สินค้าที่ส่งไปขายยังต่าง ประเทศมีราคาแพงบรรดาตลาดต่างประเทศที่เคยซื้อจากประเทศไทย ก็ไปซื้อสินค้าจากประเทศใกล้เคียงนั่น ๆ เสีย ซึ่งมีสินค้าเช่นเดียวกันกับเรา ทำให้ราคาสินค้าของเราส่งไปขายต่างประเทศไม่ได้ รัฐบาลคิดหรือไม่ถ้าหากเป็นเช่นนั้นจริง รัฐบาลจะลดราคาเงินตราของเราให้ต่ำลงเพื่อให้ราคาสินค้าของเราในต่างประเทศนั้นถูกพอจะได้ส่งสินค้ามากขึ้นอาจจะเป็นผลดีทางเศรษฐกิจบ้างหรือไม่ หรือรัฐบาลจะมีความคิดแต่เพียงว่าจะเพิ่มราคาเงินตราของเราสูงยิ่งขึ้น เพื่อให้เงินตราของเราแพงยิ่งขึ้นเพื่อจะได้เงินตรามามากขึ้น จนกระทั่งเราไม่ซื้อสินค้าของประเทศไทย รัฐบาลคิดอย่างไรในปัญหานี้เป็นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนถามว่าตลาดของเราในเรื่องสินค้าไม้และสินค้าบางอย่างได้เสียไปแล้วเป็นส่วนมากในการที่ได้ส่งสินค้าไม้ออกไปต่างประเทศ ๒–๓ ปีมาแล้ว ไม้ทำให้ราคาไม้ในต่างประเทศของเราเสียไปหมดและเสียตลาด แม้ว่าในปัจจุบันนี้รัฐบาลได้ยอมเปิดแง่ส่งไม้เป็นโควตาและส่งไป แต่ว่าพ่อค้าก็ไม่สามารถจะไปหาตลาดได้ ทั้งนี้เนื่องจากว่าเราได้ทำให้เสียเครดิตเมื่อส่งไม้มาแต่ก่อน ทางรัฐบาลจะคิดแก้ไขช่วยเหลือบรรดาพ่อค้าเพื่อสร้างเครดิตสร้างความมั่นคงในตลาดโลก เพื่อให้บรรดาต่างประเทศสั่งซื้อไม้จากประเทศไทยในรูปใดบ้างหรือไม่

พันเอก นายวรการบัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : ผมยอมรับนับถือในความฉลาดของท่านผู้แทนเช่นนั้นจริง ที่ท่านว่าเงินเราสูงเกินไปก็เป็นอย่างที่ท่านผู้แทนเกียรติได้ซักถามเมื่อกี้นี้ คือว่าทำให้สินค้าขายออกของเราไปขัดกับเขา เราก็อาจ

จะแพงกว่าเขา ก็จะขายมากมาย แต่ข่าวนี้พูดถึงอัตราแลกเปลี่ยน เดี๋ยวนี้กำลังขึ้นสูงระดับพอดี การส่งสินค้าออกก็จะดีขึ้น รู้สึกว่ามีทางที่จะทำให้พวกเขาได้ทำไรบ้าง ส่วนเรื่องไม้แดงเรื่องสินค้าต่าง ๆ ที่เราได้ห้ามไม่ให้ส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศนั้นก็มีมูลแห่งความจริง เราได้บังคับอยู่หลายอย่างซึ่งเรื่องนี้เราได้หาดูสาเหตุได้ซึ่งการหาตลาดได้ทำให้ทำไปบ้าง เพราะเป็นการหาตลาดใหม่ ซึ่งทำไปก็ด้วยความหวังดีของรัฐบาลในสมัยเมื่อสงครามมีมาแล้ว เราไม่ต้องการให้ไม้ออก ถึงเพียงต้องการไม้เหล่านั้นให้คนไทยได้มีใช้ในประเทศบ้างเสียก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทู้ต่อไปข้อที่ ๔ ของจุน-วิเทศดรุณการ เรื่อง ระเบียบและการรักษาความสะอาดของรถประจำทาง ถาม กระทรวงมหาดไทย

กระทู้ถามที่ ส. ๔๙/๒๔๙๖

ของ

จุนวิเทศดรุณการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ด้วยปรากฏว่ารถเมล์ประจำทางหลายสาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งรถเมล์เก็บตัง มักจะแข่งกันแซงกันเพื่อชิงกันรับผู้โดยสาร เป็นเหตุให้เป็นที่หวาดเสียวและไม่ปลอดภัยแก่คนโดยสารบนรถ และปรากฏว่า

ได้เกิดอันตรายถึงแก่ชีวิตของผู้โดยสารก็หลายครั้งหลายหนแล้ว ท่านรัฐมนตรีทราบหรือไม่ และจะแก้ไขควบคุมให้เป็นที่ปลอดภัยแก่ผู้โดยสารและแก่ประชาชนอย่างไรต่อไป

๒. เด็กกระเป๋าส่วนมากแต่งกายไม่สะอาดและไม่เรียบร้อย และต้องเดินเบียดเสียดไปในหมู่ผู้โดยสาร เป็นที่รังเกียจ ซ้ำบางคนได้แสดงกิริยาวาจาหยิ่งยโสต่อผู้โดยสารเป็นการไม่สุภาพ จึงขอทราบว่าท่านรัฐมนตรีได้ดำริจะเปลี่ยนให้เจ้าของรถเมล์โดยสารประจำทางปฏิบัติอย่างไรหรือไม่ ในการบรรจุเด็กกระเป๋าเข้าทำหน้าที่เช่นนี้ และท่านมีทางสั่งสอนอย่างไรบ้างที่จะควบคุมดูแลให้เด็กกระเป๋าได้ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่เรียบร้อยและสุภาพต่อผู้โดยสารตลอดไป

ท่านมีข้อบังคับอย่างไรหรือไม่ ในการให้รถเมล์ประจำทางเหล่านี้ได้รักษาความสะอาดของรถอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่นั่งของผู้โดยสารและราวจับที่ยืน โดยสารจะต้องใช้มือโหนจับในเมื่อต้องยืนในรถเพราะปรากฏว่าไม่ได้มีการเช็ดถูที่นั่งและราวจับเลย วันใดฝนตกที่นั่งและราวจับมักจะมีน้ำจับเปียกไปหมด เป็นเหตุให้มีผู้โดยสารที่ต้องโหนจับราวนั้นเปียกเสื้อผ้าและอาจเป็นสื่อแห่งเชื้อโรคร้ายได้

ขุนวิเทศดรุณการ (เพชรบุรี) : ข้าพเจ้าขอถือโอกาสกระทู้ถามรัฐมนตรีมหาดไทยตามยาวยืดยังปรากฏในกระดาษซึ่งท่านเลขาธิการได้แจกให้แก่ท่านผู้แทนราษฎรทั้งหลาย และท่านรัฐมนตรีทั้งหลายและท่านทั้งหลายก็ได้พิมพ์ไปแล้ว ใครสนใจในกระทู้ถามของข้าพเจ้าขอได้โปรดเอาขึ้นมาอ่านได้ เมื่อท่านตอบตรงคำถามทั้งหมดแล้ว จะไม่ต้องซักอะไรเลย

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : เพื่อให้ถูกใจท่านสมาชิก ข้าพเจ้าขอตอบตามอารยะวิธี ตามกระทู้ที่ท่านสมาชิกถามมา เรื่องระเบียบกับการรักษาความสะอาดของรถประจำทางนั้น ขอตอบดังนี้ครับ กระทรวงมหาดไทยและกรมตำรวจได้ทราบดีและปรับปรุงแก้ไขดังนี้

๑. การปรับปรุงให้ใบอนุญาตรถประจำทางเสียใหม่

๒. ปรับปรุงแก้ไขเส้นทางเดินของรถประจำทางให้เป็นที่เรียบร้อย

๓. ปรับปรุงแก้ไขให้บริษัทห้างหุ้นส่วนจัดเป็นเจ้าของร่วมทุนกันมิให้เป็นเจ้าของรวมกิจการเป็นรถประจำทางแต่ละสาย ปรับปรุงจำนวนรถยนต์ประจำทางให้พอเหมาะกับทางที่เดิน กำหนดที่จอดพักรถรับส่งผู้โดยสาร กำหนดความเร็วสูงต่ำกับความเร็ว กำหนดให้รถแต่ละคันมีให้มีความเร็วเกินสมควร นอกจากนี้ยังได้เพิ่มกำลังตำรวจสำหรับควบคุมตรวจตราตามท้องถนนมากยิ่งขึ้น ดังที่ท่านสมาชิกได้เห็นแล้ว ถนนแถบกรมตำรวจจะได้พิจารณาจัดให้รถเดินแต่ทางเดียว ซึ่งใช้ในประมาณเดือนหน้านี้ และตลอดจนวงเวียนที่เกะกะอย่างฉนี้ให้น้อยลงอย่างเช่นจักรัตน์ ให้มีมากเกินไปเช่นรถสามล้อ ตลอดจนแนะแนวให้ประชาชนเดินบนทางเท้า นี้ได้กระทำมาแล้วเฉพาะถนนครับผม และได้กวดขันผู้ขับรถประจำทางมีการเรียกใบอนุญาตของผู้ขับขี่มาตรวจตราตามควรแก่กรณีที่ได้กระทำ สำหรับปัญหาข้อสองแยกคำถามออกเป็นสองกรณี คือเด็กกระเป๋าแต่งกายไม่สะอาดเรียบร้อยได้ ระเบียบให้เจ้าของรถประจำทางปฏิบัติในการบรรจุอย่างไรหรือไม่ มีการสอดส่องให้เด็กกระเป๋าประพฤติตนให้เป็นที่เรียบร้อยต่อผู้โดยสารอย่างไรหรือไม่ ข้อนี้ขอตอบดังนี้ นายทะเบียนยานพาหนะและเจ้าพนักงานตำรวจจราจรได้พยายามชี้แจงและดูก

เตี่ยนเจ้าของรถอยู่เสมอ และเป็นหน้าที่ของเจ้าของรถที่จะกำหนดการแต่งกายสำหรับเด็กนักเรียนในฐานะที่เป็นนายจ้างและลูกจ้างเป็นอันดับแรก จะให้เป็นที่เรียบร้อย กระทรวงมหาดไทยคงจะกำหนดให้ชอบกล กระทรวงได้ สำหรับเด็กนักเรียนที่ขาดมารยาทและจรรยาดังกล่าวแล้วนั้น ถ้อยคำหรือแสดงอาการเสียหายอื่นก้าวร้าวหยาบคายหรือส่งเสียงด้วยประการใด ๆ ในทางที่เสียหายไม่สมควรและไม่สุภาพและมีความผิดพระราชบัญญัติจราจรมาตรา ๔๒ ข้อ ๔ ซึ่งได้เคยตักเตือน จับกุมปรามไปแล้ว ซึ่งได้มีเจ้าพนักงานจราจรและตำรวจนครบาลได้พยายามแก้ไขอยู่แล้ว ในเรื่องที่ให้เด็กนักเรียนแต่งตัวเรียบร้อย ตำรวจจราจรและฝ่ายทะเบียนได้ตักเตือนเจ้าของรถให้ว่ากล่าวอยู่เสมอ และได้จับกุมเด็กนักเรียนที่ไม่สุภาพไปดำเนินการตามกฎหมาย หรือแจ้งให้เจ้าของรถจัดการสอบสวน ในเรื่องความสะอาดนั้นตามปกติรถโดยสารทุกคันที่ไปจดทะเบียนครั้งต่อไปขอนุญาต เจ้าพนักงานจะตรวจดูความสะอาดของรถก่อนทุก ๆ คันตามพระราชบัญญัติจราจร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๕ ห้ามไม่ให้ใช้รถเสียมเสียชื่อเสียงแก่ผู้ใช้หรือประชาชน นอกจากนี้เจ้าพนักงานทะเบียนหรือตำรวจจราจรจะได้กวดขันเจ้าของรถให้รักษาความสะอาดเรียบร้อยอยู่เสมอ ซึ่งถ้าหากว่าไม่เรียบร้อยก็อาจจะเรียกมาปรับปรุงเสียก่อนได้ ซึ่งได้กระทำกันอยู่แล้ว

ขุนวิเทศดรุณการ (เพชรบุรี) : ดิฉันมีความเห็นอยากจะชักชวนสักครู่เดียวว่า การขึ้นลงรถของคนไทยเรานั้น ถ้าจะกล่าวเป็นข้อบกพร่องแล้วประเทศไทยเราผู้ต่างประเทศไม่ได้นั้น ขอยืนยันของทุกคน วินัยของทุกคนไม่ค่อยจะคำนึงถึงเรื่องวินัยต่าง ๆ ถึงอย่างกระนั้นท่านรัฐมนตรีว่าจะมีโฆษณาอย่างไรหรือไม่ในการที่จะให้ประชาชนที่ขึ้นโดยสารรถเมล์

ขนทางหลังไปลงข้างหน้า ประชาชนข้างหน้าไปลงข้างหลัง ไม่ใช่ว่าลงมาแล้วก็ขึ้นสู้กันเป็นการฉลาดกันต่อไปได้เกิดอันตรายพังพินาศ ในเรื่องกระทู้ถามของผมนี้จะมีนโยบายที่จะทำอย่างนั้นได้หรือไม่ ขอให้ประชาชนขนข้าหลังไปลงข้างหน้า ลักลองสามวันเช่นนี้ ประชาชนของเราก็จะได้รับอันตรายแล้วจะรู้จะไปต่อยอะไรกับใครเป็นระเบียบขึ้น จะมีนโยบายอย่างนี้หรือไม่

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ทางกระทรวงมหาดไทยเห็นชอบด้วยกับท่านสมาชิกเสนอ และเวลานี้ได้กำหนดให้รถของอาสารักษาดินแดนเป็นตัวอย่างแล้ว ถ้าหากท่านสมาชิกมีความประสงค์ดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยจะได้แนะนำให้เจ้าของรถได้เริ่มเรียงกันตามประสงค์ของท่านสมาชิกต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระทู้ถามของนายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข ถามเรื่อง ขายเครื่องพิมพ์ดีดของร้านศึกษาภัณฑ์ ถามกระทรวงศึกษาธิการ

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข ไม่อยู่ในที่ประชุม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ถามไม่มา ต่อไปกระทู้ถามของนายสวัสดิ์ พึ่งตน เรื่องการออกโฉนดที่ดิน ถามกระทรวงมหาดไทย

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอแก้น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ขณะนี้ปรากฏว่ายังมีหลายจังหวัดที่ทางราชการยังมิได้จัดให้มีการออกโฉนดที่ดินตามนัยแห่ง พ.ร.บ. การออกโฉนดที่ดิน โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งจังหวัดต่าง ๆ ในภาคทิศตะวันออกเฉียงเหนือ (เว้นนครราชสีมา) แต่ยังไม่มีหอทะเบียนที่ดินแต่ละที่ดินที่ราษฎรเข้าครอบครองอยู่เป็นที่ดินมือเปล่าทั้งนั้น ขอทราบว่าทางราชการมีได้จัดให้มีการออกโฉนดที่ดินในจังหวัดต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วนั้นเป็นเพราะเหตุใด

(๒) ทางราชการได้ดำริที่จะจัดให้มีการออกโฉนดที่ดินสำหรับจังหวัดที่ยังมิได้มีโฉนดที่ดิน เช่นจังหวัดต่าง ๆ ในภาคทิศตะวันออกเฉียงเหนือเมื่อใดหรือไม่

พลเอก เดช เดชประดิยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า การออกโฉนดที่ดินนั้น ทางราชการได้ดำริดำเนินการจะออกโฉนดให้ทั่วถึงทุกจังหวัด แต่ในขณะนี้ยังไม่ทั่วถึงนั้นเนื่องจากว่าเรายังมีเจ้าพนักงานไม่พอ เพราะฉะนั้นในข้อ ๒ ก็ได้ดำริอยู่แล้วที่จะได้มีการออกโฉนดในจังหวัดต่าง ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้วย

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเรียนซักต่อไปว่า ในการที่จะพิจารณาออกโฉนดที่ดินนั้นทางรัฐบาลได้ถือหลักเกณฑ์อะไรเป็นสำคัญว่าที่ดินที่ไหนควรออกก่อนหลัง และในการออกโฉนดที่ดินนี้รัฐบาลต้องใช้งบประมาณสำหรับเจ้าพนักงานจังหวัดหนึ่งประมาณเท่าใด และจังหวัดต่าง ๆ ในภาคอีสานที่ยังไม่มีเช่นจังหวัดขอนแก่นนี้ รัฐบาลได้เคยเสนอตั้งงบประมาณเกี่ยวกับการนี้ไว้หรือไม่

พลเอก เดช เดชประดิยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ; ในเรื่องการออกโฉนดที่ดินนั้นรัฐบาลได้พิจารณาถึงความสำคัญ คือว่าจังหวัดใดเป็นจังหวัดที่มีประชาชนหนาแน่น และมีที่ดินที่มีราคาสูง และมีการซื้อขายที่ดินกันเป็นปริมาณมากกว่าจังหวัดอื่นก็

พิจารณาเร่งรัดทำในจังหวัดนั้นก่อน ส่วนในเรื่องงบประมาณที่จะทำการออกโฉนดที่ดินนี้ ก็จะพิจารณาตามความสำคัญอันนั้น

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงต่อไปว่า รัฐบาลได้กำหนดไว้หรือไม่ว่า ในการที่จะออกโฉนดที่ดินนั้น เจ้าของที่ดินจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินนี้ จนกว่าจะเสร็จประมาณไร่ละเท่าไร และนอกจากนี้ขอเรียนถามว่า โดยที่ที่ดินไม่มีโฉนดนั้นก่อความยุ่งยากเป็นอันมาก ทั้งในกรณีที่มีการฟ้องร้องในโรงศาล ทั้งเกี่ยวกับการใช้ประกัน ถึงแม้เวลานี้เราจะได้มีธนาคารต่าง ๆ ขยายออกไปตามต่างจังหวัดแล้วก็ตาม แต่ธนาคารนั้นก็ไม่ได้รับผิดชอบเพราะว่าที่ดินที่ไม่มีโฉนดนั้นจะเอาไปเป็นหลักประกันทางธนาคารธนาคารเขาไม่ยอมรับเป็นการยุ่งยาก และนอกจากนี้เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่เวลาไปรังวัดที่ดิน ในเวลานี้ไม่ได้ทำไปโดยแน่นอน ได้ทำหละหลวมมาก บางคนก็ไปอยู่ที่บ้านไม่ได้ออกไปรังวัดที่ดิน ถามว่ากว้างเท่าไร ยาวเท่าไรก็จดลงไป บางรายออกไปถึงจริงแต่ไม่ได้ถึงจริง เมื่อเกิดกรณีพิพาทที่ทางโรงศาลทำให้เสียเปรียบโดยไม่สมควรอย่างนี้ จึงขอเรียนถามว่าท่านจะกำชับเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติตักเตือนได้หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดขอนแก่นถ้าจะให้มีการออกโฉนดที่ดินได้อย่างเร็วที่สุดในปีใด

พลเอก เดช เทพประติยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอเรียนว่า ในเรื่องการที่จะกำหนดว่าที่ดินราคาเท่าใด จึงจะพิจารณาออกโฉนดนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยไม่ได้กำหนด เพราะเหตุที่ว่าราคาที่ดินนั้นขึ้นลงสูงต่ำย่อมแล้วแต่ความเป็นไปของท้องตลาด ไม่อาจจะกำหนดเป็นมาตรฐานขึ้นต่ำไว้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านผู้มีเกียรติต้องการจะทราบว่าในจังหวัดขอนแก่นนั้นจะ

ส่วนในเรื่องที่ว่าจะให้ข้าราชการเจ้าพนักงานที่ดินหรือเจ้าพนักงานที่ดิน
ไปปฏิบัติการโดยไม่ถูกต้องเรียบร้อยนั้น เรื่องนี้ก็มีระเบียบอยู่แล้ว แต่
ถ้าหากว่าเจ้าพนักงานคนใดปฏิบัติไม่ชอบด้วยราชการแล้ว ก็ขอให้
ร้องเรียนขึ้นมาเพื่อทางกระทรวงมหาดไทยจะได้พิจารณาต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปลำดับที่ ๔ กระทู้ถามของ
นายบุญชัย ไหวดี เรื่องการปรับปรุงที่ดินรกร้างว่างเปล่าตามกระทรวงวัฒนธรรม

นายบุญชัย ไหวดี (สรินทร์) : ข้าพเจ้าขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมดังต่อไปนี้

๑. รัฐบาลมีนโยบายที่จะดำเนินโครงการปรับปรุงที่รกร้างว่างเปล่าอย่างที่
เรียกว่าโครงการ ๓๐ ปี ตั้งเงินงบประมาณ ๒๕๗ ล้านบาท โดยแบ่งจ่าย
เป็นงบประมาณเป็นประจำปีๆ ละ ๓๐ ล้านบาท เพื่อใช้
ปรับปรุงที่ดินแปลงนี้ให้เป็นประโยชน์ขึ้นมา และถ้าหากว่าประชาชน
ที่ทำกินอยู่ในที่ดินแปลงนี้ ก็จะแจ้งความประสงค์ขอซื้อที่ดินแปลงนี้
ในราคาถูกด้วย ในเรื่องนี้ทางกระทรวงวัฒนธรรมจะดำเนินการอย่างไร

๒. ขอเรียนถามว่า ถ้าหากว่าในประเทศไทยทั่วๆ ไปก็ดี ในบริเวณที่ดิน
ที่ได้รับการปรับปรุงตามโครงการนี้ก็ดี ยังมีเศษสตางค์ที่ขุดได้จากการ
ขุดโบราณสถานอยู่ จะมีนโยบายที่จะดำเนินการอย่างไรต่อไป

นายสุดใจ หลวงสวัสดิ์สรยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
วัฒนธรรม : กระทรวงวัฒนธรรมของเราได้รับมอบหมายให้ดูแลเกี่ยวกับ
เรื่องที่ท่านถามมาดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. รัฐบาลนี้ยังคงดำเนินการโครงการ ๓๐ ปีนี้อยู่

ข้อ ๒. วัดทางพุทธศาสนาในประเทศไทยทั้งหมดมีจำนวน ๓๙,๗๒๓ วัด ได้จัดการบูรณะปฏิสังขรณ์ตามโครงการนี้แล้ว ๓,๓๒๙ วัด ยังคงเหลือวัดที่ชำรุดทรุดโทรมซึ่งจำเป็นต้องบูรณะปฏิสังขรณ์อีก ๓,๒๓๕ วัด

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอกราบเรียนชี้แจงถามดังต่อไปนี้ โดยเฉพาะข้อ ๓. นั้น ทางรัฐบาลจะสนับสนุนนโยบายเกี่ยวกับบูรณะวัดตามโครงการ ๓๐ ปีต่อไปนั้น ปรากฏว่างบประมาณที่ตั้งไว้นั้นไม่ครบ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทางเราจะขอให้รัฐบาลตั้งให้ครบ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามโครงการต่อไปนี้จะได้หรือไม่ โดยเฉพาะวัดวาอารามต่าง ๆ ที่มีอยู่ในขณะนี้ปรากฏตาม หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ออกในประเทศไทยได้วิจารณ์ว่าวัดต่าง ๆ นั้นในขณะนี้กำลังทรุดโทรมมากแล้วสู้สมัยไม่ได้เหมือนสมัยก่อน ทางรัฐบาลมีนโยบายที่จะตั้งงบประมาณที่จะซ่อมแซมหรือก่อสร้างขึ้นให้สวยงามเพื่อเป็นที่น่าเคารพน่าบูชาของพุทธศาสนิกชนและเป็นที่ยั่วยวนแก่แขกเมืองต่างประเทศอีกอย่างใดหรือไม่

พลโท หลวงสวัสดิ์สรยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวัฒนธรรม : กระทรวงวัฒนธรรมขอตอบคำถามข้อ ๓. ว่าตามที่กระทรวงได้รับงบประมาณบูรณะวัดเป็นจำนวนไม่ถึง ปี ละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทตามโครงการ ๓๐ ปีนั้นก็เนื่องมาจากงบประมาณแผ่นดินจำเป็นจะต้องใช้จ่ายในกิจการอื่น ๆ อีกมากมายหลาย ถ้าหากว่ามีพอก็สามารถที่จะตั้งงบประมาณให้เท่าจำนวนตามโครงการบูรณะวัด ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้นได้ แต่หากว่างบประมาณแผ่นดินมีไม่พอ จึงจำเป็นต้องลดลงไปตามความสำคัญ เพราะฉะนั้นเท่าที่ได้รับงบประมาณมาแต่ ๒ ปี คือในปี ๒๔๙๕ และในปี ๒๔๙๖ เพียง ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้นก็เหมาะสมกับสถานะแห่งการ

เงินแล้ว แต่การบูรณะวัดไม่จำเป็น ไม่ใช่ว่าถึงแม้จะบูรณะตาม
โครงการ ๓๑ ปีนี้งบเขาข้างหน้าอีกมาก เพราะฉะนั้นยังจะมีโอกาส
ที่จะได้รับงบประมาณในการบูรณะในปีต่อ ๆ ไปได้ ถ้างบประมาณมี
มากพอ

ขอชี้แจงข้อ ๒. ที่ว่าวัดในพระราชอาณาจักรมีความทรุดโทรมอย่
มาก ในเมื่อจะบูรณะให้ดี ให้มีสภาพสวยงามจะได้หรือไม่นั้น ขอน
กระทรวงวัฒนธรรมขอเรียนตอบว่ายังไม่เข้าใจคำถามของท่านสมาชิก ที่
แท้จริงว่าการที่จะทำวัดต่าง ๆ ที่มีอยู่ในพระราชอาณาจักรให้เป็นสง่า
งดงามนั้น จะมีความหมายว่าอย่างไร ถ้าหากว่าจะเพียงบูรณะจากการ
ทรุดโทรมให้เรียบร้อยให้หายทรุดโทรม สภาพของวัดก็เป็นอยู่ตามสภาพ
ที่เป็นอยู่แล้ว จากผลแห่งการบูรณะนั้นก็ได้แต่เพียงความเรียบร้อย
เท่านั้นเอง จะให้ใหญ่โตกว้างขวางสมกับความปรารถนาของท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรตินั้นคงจะเป็นไปได้โดยยาก ถึงแม้จะทำได้ก็คงจะต้อง
ใช้เงินมากและนาน

นายญาติ ไทวดี (สุรินทร์) : คือโดยเฉพาะตามโครงการ
บูรณะวัดอีก ๓๐ ปีนี้ ทางวัดต่าง ๆ ในทางชนบทและในทางภูมิภาคก็ได้
ทราบแล้วว่ารัฐบาลจะตั้งงบประมาณให้ปีละ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่เมื่อ
ทางรัฐบาลตั้งให้เพียง ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้นเท่ากับไม่เป็นไปตามโครงการ
นั่นเอง ไม่เป็นการดำเนินตามโครงการ ในเมื่อจะขอตั้งให้เป็น ๒๐,๐๐๐,
๐๐๐ บาทก็ไม่ขัดข้องแต่ว่าก็จะเป็นพระคุณยิ่ง แต่ก็จะขอถามว่าเป็นจะ
ตั้งให้เท่าไร ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทตามโครงการ ๓๐ ปีนั้นจะได้หรือไม่ โดย
เฉพาะข้อ ๒. เกี่ยวกับวัดวาต่าง ๆ ที่ชำรุดทรุดโทรมนั้น คือต้องการจะ
ให้มีงบประมาณเพิ่มเพื่อการบูรณะขึ้น อย่างที่ในวัดอารามหลวงต่าง ๆ

ในกรุงเทพ ฯ มีคนมากแต่มีที่ดินโทรมมาก บ้านก็ไม่น่าอยู่ไม่น่าดู คลอง ๆ ก็ไม่น่าปล่อยให้รกรุงรังไปอย่างนั้น ทางเราประมาณตัวเองเพิ่มเพื่อปรับปรุงชุมแขมวัดตามที่กระผมได้ชี้แจงให้เป็นอย่างนั้น ทางกระทรวงวัฒนธรรมจะสนับสนุนหรือไม่

ท่านชวน ๓. เงินงบประมาณต่าง ๆ ทางกระทรวงวัฒนธรรมมีไว้น้อย ขอเรียนถามว่ากระทรวงวัฒนธรรมจะแบ่งเบาให้สมทุกวันนี้ทุกจังหวัด ไม่ให้จังหวัดนั้นมาก จังหวัดนี้น้อย ให้เท่า ๆ กันจะได้หรือไม่

พลโท หลวงสวัสดิ์สรยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวัฒนธรรม : กระทรวงวัฒนธรรมขอตอบข้อซักข้อที่ ๑. ว่าความจริงกระทรวงวัฒนธรรมก็ได้พยายามที่จะตั้งงบประมาณให้มียอดสูงทัดเทียมกับจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทตามโครงการดังเช่นเสนอ งบประมาณเมื่อปี ๒๔๙๕ เพียงเท่านั้นงบประมาณปี ๒๔๙๖ นี้ ได้ตั้งไปถึง ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผลที่สุดก็ได้รับเพียง ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ด้วยความจำเป็น แต่ยอดเงินงบประมาณที่ต้องใช้จ่ายในกิจการอันสำคัญมาก เพราะฉะนั้นงบประมาณที่ได้รับจึงต้องตัดลงไป ได้เพียง ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่อย่างไรก็ตามกระทรวงวัฒนธรรมก็พยายามที่จะขอตั้งงบประมาณให้ได้ตามโครงการมีอยู่เสมอ แต่จะได้เท่าใดนั้นก็ไม่ทราบแต่จำต้องเสนองบประมาณ

ขอตอบข้อซักข้อที่ ๒. สำหรับวัดในพระนครที่มีความทรุดโทรมและมีสภาพไม่สู้จะสะอาดเรียบร้อยนั้น กระทรวงวัฒนธรรมก็ได้เห็นอยู่เหมือนกัน แต่ก็พยายามที่จะตั้งงบประมาณและแบ่งจ่ายงบประมาณที่ได้รับไปบูรณะปฏิสังขรณ์ตามความจำเป็น และตามกำลังเงินและตามลำดับความสำคัญของวัดนั้น ๆ เช่นอย่างวัดเบญจมบพิตร วัดพระเชตพน

ไหนบ้างที่ตั้งงบประมาณบูรณะ

ชลคลบข้อซักข้อที่ ๓. ว่างบประมาณบูรณะวัดที่กระทรวงวัฒนธรรมได้รับนั้น จะแบ่งจ่ายไปให้กับวัดต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ในพระราชอาณาจักรโดยทั่วถึงกัน เท่า ๆ กันจะได้หรือไม่นั้น เรื่องนี้ถ้าจะจ่ายไปตามความต้องการของสมาชิกที่คงกระพันมาอย่างนี้ก็รู้สึกว่าไม่สู้จะมีความเป็นธรรมมากนัก เพราะความทรุดโทรมของวัดตามโครงการบูรณะที่เราต้องใช้เพื่อหลักการ ๓ ประการ

ประการที่ ๑. วัดที่ประสบภัยสงคราม

ประการที่ ๒. วัดที่ทรุดโทรมตามธรรมชาติ

ประการที่ ๓. วัดที่กำลังก่อสร้างค้างอยู่

เพราะฉะนั้นงบประมาณที่ได้รับมาก็ต้องแบ่งจ่ายไปตามหลักการดังนี้ เพราะฉะนั้นจะแบ่งจ่ายให้ทั่ว ๆ ไปทุก ๆ จังหวัดนั้นก็รู้สึกว่าจะไม่เป็นธรรม แต่วัดที่ทรุดโทรมโดยธรรมชาติ และวัดที่กำลังก่อสร้างอยู่ จำเป็นต้องขอเงินบูรณะเพิ่มเติมเพื่อสมทบทุนให้การก่อสร้างนั้นสำเร็จไปก็จะไม่ได้รับเต็มตามจำนวนที่ต้องการทุกแห่ง ทำให้การก่อสร้างหรือบูรณะล่าช้าไป ควรที่จะเสร็จได้โดยเร็ว

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงครั้งสุดท้ายดังต่อไปนี้ คือมีวัดบางวัดได้ขอตั้งงบประมาณในการก่อสร้างหรือซ่อมแซม สมมติว่าอย่างที่จังหวัดสุรินทร์ตั้งขอเงินมา ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่กระทรวงวัฒนธรรมให้ไปเพียง ๓๐๐,๐๐๐ บาทก็ก่อสร้างโบสถ์นั้นไม่สำเร็จถ้าทิ้งไว้ค่าราคาซีเมนต์ก็อาจจะใช้การไม่ได้ คือจะก่อสร้างไม่เสร็จ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ขอชี้ว่าถ้าขอมาแล้วทางกระทรวงวัฒนธรรมจะตั้งเงินช่วยเหลือให้หรือไม่

พลโท หลวงสวัสดิสรยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวัฒนธรรม : ที่สมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามมา ถึงเรื่องการจ่ายเงินบูรณะวัดให้จังหวัดสุรินทร์นั้นเป็นความจริง ที่สมาชิกได้ขอตั้งมาเป็นจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่ว่าเสนอขอมาในปีนี้ ปีกลายได้จ่ายไปแล้ว ๓๐๐,๐๐๐ บาท ครบหรือจ่ายไปแล้ว ๓๐๐,๐๐๐ บาทนั้นถึงแม้จะยังไม่พอ การก่อสร้างก็ไม่เสร็จในปีเดียว เพราะทราบว่าเมื่อทางวัดได้รับไปแล้วก็จะนำเงินจำนวนที่ได้รับ จากงบประมาณนี้ไปขีดแจงไปบอกกล่าวหรือเรียกว่า "โฆษณา" ว่าทางรัฐบาลได้ตั้งงบประมาณให้เป็นทุนบูรณะวัดมาเป็นจำนวนเท่านี้ นี่โดยเฉพาะก็คือ ๑๐๐,๐๐๐ บาทเพื่อให้ราษฎรในท้องที่นั้นได้ทราบจะได้อนุโมทนาร่วมทุนสมทบทุนเพื่อให้ได้เงินมากยิ่งขึ้น เพราะการก่อสร้างไม่ใช่ว่าจะทำให้เสร็จภายในเร็ววัน ต้องค่อยทำค่อยไป เมื่อได้เงินไม่พอแล้ว ในปีหลังขอมาบูรณะได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาสำหรับกระทู้แล้ว ต่อไปหมายเลข ๔ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินคงคังหารมหรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๔๙๒ ซึ่งคณะกรรมาธิการสามัญคณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๓๔๙/๒๔๙๖ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๙ สิงหาคม ๒๔๙๖

เรื่อง ส่งร่างพระราชบัญญัติ เวนคืน ยึดหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง และขยาย ทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๔๙๖

เรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนยึดหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๔๙๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้กรรมาธิการสามัญคณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายแก้ว สิงหะคเชนทร์
๒. นายไกรสร สุขสว่าง
๓. นายจวน กุลละวณิชย์
๔. นายจิตตะเสน ไชยากำ
๕. นายณัทร์ ศรียานนท์
๖. นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์
๗. นายเพทาย อมาตยกุล
๘. นายยงยุทธ พงภพ
๙. นายยิ้น สัมนุการณ์

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธาน และเลือกนายไกรสร สุขสว่าง เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติ และบันทึกของเลขานุการ มาพร้อมกับหนังสือนี้ เพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ผ. ศรียานนท์

(นายพจตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์)

ประธานกรรมาธิการสามัญ

บันทึกการประชุมกรรมาธิการสามัญ
คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล
ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี
จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. ๒๔๙๖

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งกรรมาธิการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น และส่งกรรมาธิการสามัญคณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอรายงานบันทึกการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือกตั้ง นายพจตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ เป็นประธานกรรมาธิการ และ นายไกรสร สุขสว่าง เป็นเลขานุการ

๒. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายแคล้ว นรปติ ผู้แทนรัฐบาล คือ นายเสมอใจ ไศละสูต

๗. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	,,	,,
มาตรา ๑	,,	,,
มาตรา ๒	,,	,,
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	,,
มาตรา ๔	ไม่มีผู้แปรญัตติ	,,
มาตรา ๕	,,	,,
แผนผังเขตระบบทดินท้ายพระราชบัญญัติ		,,

๘. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติ

มาตรา ๑ นายแก้ว นรปติ ขอแปรญัตติความว่า

"มาตรา ๓ ให้นายกเทศมนตรีเมืองตราชธานี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่งมีอำนาจพิจารณาสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีการไม่เห็นด้วยและได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

๙. ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมโดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

ไกรสร สุขสว่าง

(นายไกรสร สุขสว่าง)

เลขานุการ

ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๔๙๖

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งได้ทำการสำรวจเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๗๒

.....

.....

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๔๙๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เงินค่าบำรุงสังหารมทรัพย์ในท้องที่ด้านนอกในเมือง ข้าเกณฑ์เมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ให้แก่เทศบาลเมืองอุบลราชธานีเพื่อสร้างและซ่อมทางหลวงเทศบาล โดยมีส่วนกว้างของแนวทางดังปรากฏในแผนผังและตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งจะได้ประกาศให้ทราบต่อไป ในท้องที่ข้าเกณฑ์ และที่ดำเนินการสังหารมทรัพย์นั้นด้วย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

٥	٤٥٥٫٥٥	٥		
٦	٣٥٠٫٥٥	٥		
٧	٢٥٠٫٥٥	٥		
٨	١٥٠٫٥٥	٥		
٩	٥٠٫٥٥	٥		
١٠	٤٠٫٥٥	٥		
١١	٣٠٫٥٥	٥		
١٢	٢٠٫٥٥	٥		
١٣	١٠٫٥٥	٥		
١٤	٥٫٥٥	٥		
١٥	٤٫٥٥	٥		
١٦	٣٫٥٥	٥		
١٧	٢٫٥٥	٥		
١٨	١٫٥٥	٥		
١٩	٠٫٥٥	٥		
٢٠	٠٫٤٥	٥		
٢١	٠٫٣٥	٥		
٢٢	٠٫٢٥	٥		
٢٣	٠٫١٥	٥		
٢٤	٠٫٠٥	٥		

(٤٨١٠)

เลขลำดับ	เจ้าของที่ดิน	เนื้อที่ดินที่ตั้งเขตคันเป็นตารางวา	ถนน	หมายเหตุ
๙	นางแดง ใจชิน	๑๐.๐๐	อุปราช	
๑๐	นางเพ็ง นิยะมากร	๓๓.๐๐	อุปราช	
๑๑	นางส่งบ เปรมโยธิน นายกิติ สุพิชญ์ นางประคอง ทยาประสาท นางสาวสุรางค์ สุพิชญ์	๓๕.๐๐	อุปราช	
๑๒	นางส่งบ เปรมโยธิน	๔๓.๐๐	อุปราช	
๑๓	นางกิมฮ่วย	๑๒.๐๐	อุปราช	
๑๔	นางรัชษ์ ทรัพยานนท์	๑๙.๐๐	อุปราช	
๑๕	นางธรพิน ไชยกาล	๒๓.๐๐	อุปราช	
๑๖	นางกระแส แสนทวีชุข	๑๖.๐๐	อุปราช	

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประชุมครับ

คณะกรรมาธิการได้เข้าประชุม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางคณะกรรมาธิการมีคำชี้แจงเพิ่มเติมอย่างไรหรือไม่ครับ

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ประธานกรรมาธิการในเรื่องนี้ไม่มีผู้เสนอแปรญัตติ มีแต่คุณแคล้ว นรปติ ซึ่งกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว แต่ผู้แปรญัตติรอคอยอยู่ ซึ่งเป็นเหตุผลที่ได้แถลงแล้วโดยละเอียดแล้ว แต่ก็ยังรอคอยอยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลขาธิการครับ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๕ เพื่อ ทำเชิงเพิ่มเติมต่อจากที่รายงานไว้

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ประธานกรรมาธิการในเรื่องนี้ไม่มีผู้เสนอแปรญัตติ มีแต่คุณแคล้ว นรปติ ซึ่งกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว แต่ผู้แปรญัตติรอคอยอยู่ ซึ่งเป็นเหตุผลที่ได้แถลงแล้วโดยละเอียดแล้ว แต่ก็ยังรอคอยอยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลขาธิการครับ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๕ เพื่อทำเชิงเพิ่มเติมต่อจากที่รายงานไว้ ซึ่งกรรมาธิการได้ร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข แผนผังและบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

นายแคล้ว นรปติ (ขอแก้ไข) : ที่กระผมได้ขอแปรญัตติไว้นั้นขอเรียนว่าไม่ติดใจ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข แผนผังและบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

(เพียงจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระ จึงได้มอบให้พระราชธรรมนิเทศ รองประธานคนที่ ๑ ดำเนินการประชุมแทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามที่ที่ประชุมได้พิจารณาวาระที่ ๒ เสร็จสิ้นไปแล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมสงมติให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

ขอบคุณกรรมาธิการ

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๓๕๐/๒๔๙๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๙ สิงหาคม ๒๔๙๒

เรื่อง ส่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า(ฉบับที่)พ.ศ.๒๔...

เรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้สงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่....) พ.ศ. ๒๔.... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณาและสงกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์

๒. นายจวน กุลละวณิชย์

๓. นายเนติม สิริวรรณ

๔. นายชาย สุขังคะ

๕. นายเทียม คมกฤช

๖. นายชวัช ทานสัมฤทธิ์

๗. นายเอก จันทรวงศ์

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธาน และเลือกนายชวน กุลละวณิชย์เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ เสร็จแล้ว จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติและบันทึกของเลขานุการมาพร้อมกับหนังสือนี้ เพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) เทียม คมกฤช

(นายเทียม คมกฤช)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ๒๕ .....

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น และส่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอรายงานบันทึกการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือกตั้ง นายเทียม คมกฤช เป็นประธานกรรมาธิการ และ นายจวน กฤดาวณิชย์ เป็นเลขานุการ

๒. ร่างพระราชบัญญัติ มีผู้แปรญัตติ ๗ คน คือ ๑. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ๒. นายทิม ไชยยงยศ ๓. นายเทียม ไชยนันทน์ ๔. นายประสิทธิ์ ชัพนิจ ๕. นายอัมพร ศุวรรณมงคล ๖. นายประสิทธิ์ จุลละเกศ ๗. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ผู้ชี้แจงแทนรัฐบาล คือนายเฉลิม ศิริวรรณ ผู้แปรญัตติที่ไม่มาชี้แจง ๔ คน คือ ๑. นายเทียม ไชยนันทน์ ๒. นายประสิทธิ์ จุลละเกศ

๓. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	,,	,,
มาตรา ๑	,,	,,
มาตรา ๒	,,	,,
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๔	,,	,,
มาตรา ๕	,,	,,
มาตรา ๖	,,	,,
มาตรา ๗	,,	,,
มาตรา ๘	,,	ตัดออกทั้งมาตรา

๔. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติ

มาตรา ๓ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ชี้แจงแปรญัตติให้คณะกรรมาธิการเห็นด้วย

นายอัมพร สุวรรณเบต ชอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔ นายเสงตร เบี้ยมพงศ์สานต์ ชอแปรญัตติไว้กรรมาธิการเห็นด้วย

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์และนายประสิทธิ์ ชูพินจ ชอแปรญัตติไว้กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕ นายเสงตร เบี้ยมพงศ์สานต์ ชอแปรญัตติไว้กรรมาธิการเห็นด้วย

นายทิม ไชยยงยศและนายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ชอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖ นายเสงตร เบี้ยมพงศ์สานต์ ชอแปรญัตติไว้กรรมาธิการเห็นด้วย

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ชอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗ นายประสิทธิ์ ชูพินจ และนายทิม ไชยยงยศ ชอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๘ นายเสงตร เบี้ยมพงศ์สานต์ ชอแปรญัตติยกทงมาตรา กรรมาธิการเห็นด้วย

๕. ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ

๑. สำหรับบ้านไม้โกงกางที่ได้ประกาศเป็นบ้านชำรุดทรุดโทรมจนเป็นอันตรายแก่ผู้อยู่อาศัย ๕ ครอบครัว ซึ่งจะต้องรื้อถอนนั้น ถ้าเป็นบ้านที่ราษฎรปลูกสร้างเองตามความจำเป็นในการทำมาหากิน ก็ควรจะให้ผู้อยู่อาศัยได้ย้ายไปปลูกสร้างในที่ดินของตนเองหรือที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ ไม่ควรจะให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนและปลูกสร้างใหม่ ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ราษฎรมากขึ้น

ก็ในป่าเหล่านั้น ให้รับอนุญาตตัดไม้ที่ตนปลูกไว้โดยไม่จำกัดขนาด

๔. การแต่งตั้งกรรมการสำรวจตรวจสอบเพื่อพิจารณาเขตป่าตามความในมาตรา ๘ (มาตรา ๕ เดิม) วรรค ๒ ควรเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องถิ่น

๕. ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วย

(ดงพล) จวน กุลละวณิชย์

(นายจวน กุลละวณิชย์)

เลขานุการ

ร่างพระราชบัญญัติ

ป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและส่งวนป่า

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งวนป่า (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๗๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรจะกำหนดป่าใดให้เป็นป่าคุ้มครองให้รัฐมนตรีตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยข้าราชการในคณะกรรมการจังหวัดแห่งท้องที่หนึ่ง นายอำเภอหรือปลัดอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอแห่งท้องที่หนึ่ง เจ้าพนักงานป่าไม้หรือพนักงานป่าไม้ผู้ช่วยแต่กำนันแห่งท้องที่ ทำการสำรวจสอบสวนพิจารณาเขตป่าที่จะจัดให้เป็นป่าคุ้มครองนั้น

ในกรณี(รีบด่วน)ที่คณะกรรมการไม่อาจทำการสำรวจสอบสวนพิจารณาเขตป่าให้เสร็จไปได้ภายในเวลาอันสมควร รัฐมนตรีจะแต่งตั้งข้าราชการตำแหน่งอื่นนอกจากที่กล่าวในวรรคก่อนให้เป็นกรรมการของคณะหนึ่งมีจำนวนไม่ต่ำกว่าสามคน แต่คนหนึ่งต้องเป็นกำนันแห่งท้องที่เพื่อดำเนินการสำรวจสอบสวนพิจารณาเขตป่าที่จะจัดให้เป็นป่าคุ้มครองก็ได้"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๗๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗ ป่าใดที่ได้กำหนดเป็นป่าคุ้มครองแล้วนั้น บุคคลใดจะทำไม้หรือเก็บหาของป่าในป่าคุ้มครองนั้นก็ได้ ในเมื่อได้ปฏิบัติตามกฎหมายอันว่าด้วยการนั้นแล้ว แต่(บุคคลใด)จะยึดถือ จับจอง ก่อสร้างแผ้วถางหรือเผาป่านั้นหาได้ไม่

เป็นการสมควร รัฐมนตรีจะอนุญาตให้บุคคลใดอาศัยหรือทำประโยชน์ในป่าคุ้มครองเป็นการชั่วคราว ตามกำหนดเวลาและเงื่อนไขใด ๆ ก็(ให้ทำ)ได้ โดยให้ผู้ที่ประสงค์จะอาศัยหรือทำประโยชน์ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ป่าไม้แห่งท้องที่ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำความเห็นเสนอตามลำดับชั้นจนถึงรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑ ป่าใดที่ได้กำหนดเป็นป่าสงวนแล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดยึดถือ ครอบครอง ก่อสร้าง แผ้วถางป่า (และห้ามมิให้)เผาป่า นำไฟเข้าไปในป่า หรือตระเตรียให้สัตว์เลี้ยงเข้าไปหรือจัดทำสิ่งใดอันเป็นอันตรายแก่ไม้หรือของป่าในป่าสงวนนั้นด้วยประการใด ๆ

ความในวรรคก่อน ไม่ใช้บังคับในกรณีที่บุคคลผ่านไปตามทางผ่านป่าสงวนหรือนำสัตว์เลี้ยงไปเลี้ยง หรือต้อนเลี้ยงโดยใช้ความระมัดระวังควบคุมให้ปราศจากอันตรายแก่ไม้หรือของป่าในป่าสงวนนั้น เว้นไว้แต่ในที่แห่งใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประกาศห้ามไว้

เมื่อเป็นการสมควร รัฐมนตรีจะอนุญาตให้บุคคลใดอาศัยหรือทำประโยชน์ในป่าสงวนเป็นการชั่วคราว ตามกำหนดเวลาและเงื่อนไขใด ๆ ก็(ให้ทำ)ได้ โดยให้ผู้ที่ประสงค์จะอาศัยหรือทำประโยชน์ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ป่าไม้แห่งท้องที่ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำความเห็นเสนอตามลำดับชั้นจนถึงรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒ บุคคลใดกระทำการฝ่าฝืน(ต่อ)มาตรา ๗ วรรคแรก มาตรา ๑๑ วรรคแรก มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ หากเป็นกรณีที่ได้ยึดถือ หรือถอนสร้าง หรือทำประโยชน์ในป่าคุ้มครองหรือป่าสงวน ก็ให้ศาลสั่งให้ผู้ยึดถือหรือผู้สร้าง หรือทำประโยชน์ออกจากที่ดิน หรืองดเว้นการกระทำใด ๆ ในที่ดินนั้นเสียด้วย

บทบัญญัติในวรรคก่อนไม่ตัดอำนาจโทษฐานอื่นเพื่อเสียป่าไม้ตามกฎหมายลักษณะอาญา"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

(มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

คณะกรรมาธิการได้เข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในร่างพระราชบัญญัตินี้มีการพิมพ์ตกหล่นอยู่ ๒ แห่ง ขอให้เลขาธิการฯ แจ้งให้ทราบในที่ประชุมทราบ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : กระผมขอประธานเรียนว่าที่พิมพ์ตกหล่นนั้นในใบประหน้าระเบียบวาระการประชุมร่าง คำว่า "(ฉบับที่ ๓)"

มาตรา ๗ ที่ได้บัญญัติเป็น "(ฉบับที่ ๒)" แห่งหนึ่ง กับยกแห่งหนึ่งในตัวอย่างมาตรา ๔ คำว่า "พุทธศักราช ๒๔๙๓" บัญญัติเป็น "พุทธศักราช ๒๔๙๓" ซึ่งตรงกับข้างบน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วงอย่างใดถือว่ารับรองตามนี้ ทางคณะกรรมาธิการมีอะไรจะแถลงบ้างไหม

นายจวน กุลละวณิชย์ กรรมาธิการ : ในบันทึกของเลขานุการฯ เฉพาะมาตรา ๙ ขอแก้เป็นว่า "มีผู้แปรญัตติไม่มีการแก้ไข" คือคำว่า "มีการแก้ไข" แก้เป็น "ไม่มีการแก้ไข"

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๗ ที่ว่า "มีการแก้ไข" กรรมาธิการขอแก้เป็นว่า "ไม่มีการแก้ไข" โปรดรับทราบไว้ด้วย เลขาธิการ ๆ ต่อ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ๒๕๐๒ ...

ข้อบกพร่องพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓

๑๐.๔๐ น.

นายสวัสดิ์ ส่งตน (ขอนแก่น) : มาตรา ๓ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๕ ข้าพเจ้ายังข้องใจอยู่ในวรรคแรกคำว่า "หรือปลัดอำเภอ" คำว่า "หรือ" ที่กรรมาธิการเพิ่มเข้าใหม่ ข้าพเจ้ายังสงสัย เพราะร่างเดิมไม่มีการเพิ่มเข้ามาอย่างนี้ มีความหมายผิดกับร่างเดิม ถ้าหากถือตามร่างเดิมแล้วได้ความว่า "ให้รัฐมนตรีมีอำนาจตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประกอบ

ด้วยข้าราชการในคณะกรรมการจังหวัดแห่งท้องที่หนึ่ง นายอำเภอ ปลัดอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอแห่งท้องที่หนึ่ง เจ้าพนักงานป่าไม้หรือพนักงานป่าไม้หนึ่ง และกำนันแห่งท้องที่หนึ่ง ถือตามมติจะได้กรรมการ ๕ นาย คือ ๑. กรรมการจังหวัดแห่งท้องที่หนึ่ง ๒. นายอำเภอหรือปลัดอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการ ๓. เจ้าพนักงานป่าไม้หรือพนักงานป่าไม้ ๔. กำนันท้องที่ ๕. นายแต่งตั้งเพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่ง เพราะกรรมการเท่าจำนวนคี่ไม่ใช่จำนวนคู่จะได้ ๕ นายพอดี แต่ถ้าถือตามว่ามาเพิ่ม "หรือ" เข้าเป็น "หรือปลัดอำเภอ" แล้วก็ตายเป็นว่าได้เพียง ๔ นาย ๓. กรรมการจังหวัดแห่งท้องที่คนหนึ่ง ๒. นายอำเภอหรือปลัดอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการคนใดคนหนึ่งนอกคนหนึ่ง แต่ ๓. เจ้าพนักงานป่าไม้หรือพนักงานป่าไม้คนหนึ่ง ๔. กำนันท้องที่ อย่างนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ร่างเดิมไม่ได้ แต่ในวรรค ๒ ซึ่งเดิมในอันที่จะให้ตั้งกรรมการอื่นนอกจากกรรมการที่ตายแล้วนั้น ก็ดีอยู่เฉพาะในกรณีรวมต่างๆ แต่ถ้ากรรมการตายเป็นว่า "ในการณีที่คณะกรรมการไม่อาจทำการต่อไปได้ ให้ดำเนินการตั้งกรรมการขึ้นใหม่ภายในเวลาอันสมควร" อันนี้ก็คงมีผลกันไปอีก ความประสงค์ในเรื่องนี้คงเป็นว่าตามธรรมดาจะต้องตั้งกรรมการอย่างที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ วรรคแรก เว้นเสียแต่ว่าในกรณีบางอย่างซึ่งไม่อาจตั้งอย่างนั้นได้ เพราะการตั้งอย่างนั้นอาจจะยุ่งยากลำบาก เช่นนายอำเภอไม่มีตัวบ้าง หรือคณะกรรมการจังหวัดไม่อยู่ หรือผู้ช่วยที่เหมาะสมไม่อยู่อย่างนี้เป็นต้น เสียก่อนในการณีรวมต่างๆ จะตั้งข้าราชการคนแทนขึ้นมอบหมายจากตำแหน่งในวรรคก่อนให้เป็นกรรมการชั่วคราวก็ได้ แต่ต้องไม่ต่ำกว่า ๓ คน แต่ต้อง

มีกำนันแห่งท้องที่ร่วมด้วยผู้หนึ่ง อย่างนี้หมายความว่ากรณีรับด่วน แต่เมื่อมาแก้เป็นว่า "ในกรณีที่คณะกรรมการไม่อาจทำการสำรวจสอบส่วนพิจารณาเขตป่าให้เสร็จไปได้ภายในเวลาอันสมควร" หมายความว่ากรรมการชุดเดิมนี่ทำงานไม่สำเร็จค้างๆ เรื่องเลยผูกพันมาถึงว่าเมื่อกรรมการชุดตามที่ปรากฏในวรรคหนึ่งทำงานไม่สำเร็จ ทำงานค้างแต่ว่าให้คงข้าราชการตำแหน่งนั้นได้ อย่างนี้คงความจำเป็นอะไรจึงต้องมาตั้งกรรมการเมื่อทำไม่สำเร็จก็ทำไปสิ ทำไมจะต้องมาว่า "คณะกรรมการไม่อาจทำการสำรวจสอบส่วนพิจารณาเขตป่าให้เสร็จไปได้ภายในเวลาอันสมควร" ค้างว่า "เวลาอันสมควร" นั้นแค่ไหนกัน แต่เมื่อหากรรมการชุดแรกตั้งชุดตามมาตรา ๕ วรรคแรกทำไม่สำเร็จทำไมจึงต้องมาใช้คนอื่นทำต่อ ไม่ทราบจริงอย่างไร ข้าพเจ้าข้องใจตรงนี้

๓๐.๔๕ น.

นายสาย สิงห์ทอง (กรรมาธิการ) : ตามที่ได้มีท่านผู้มีเกียรติส่งสัยในคำแก้ไขที่คณะกรรมาธิการแก้ไขนั้น กระผมขอชี้แจงดังต่อไปนี้ คือเดิมคำว่า "ศาล" ลงไปในวรรคแรกนั้น ก็เนื่องจากความมุ่งหมายของทางรัฐบาลมีความประสงค์ว่าต้องการจะเอานายอำเภอหรือปลัดอำเภอคนใดคนหนึ่ง ถ้าหากว่านายอำเภอไม่อยู่ก็ให้ปลัดอำเภอแทนอะไรทำนองนั้น มิได้หมายความเต็มไปว่าทั้งนายอำเภอและปลัดอำเภอส่วนที่ว่ามีเป็นนายอำเภอและปลัดอำเภอเช่นนี้ แต่จะทำให้กรรมการที่ตั้งขึ้นนั้นมีคนเดียว ๔ คนนั้น กระผมว่าไม่ถูก ขอให้ท่านผู้มีเกียรติพิจารณาคำว่า "กำนันแห่งท้องที่" ให้ดี คือกำนันแห่งท้องที่นั้น ใน

เขตป่าที่จังหวัดจะรักษาไว้นั้น มิได้หมายว่าป่านั้นจะอยู่ในเขตตำบลเดียวเสมอไป ป่านั้นอาจจะอยู่หลายตำบลก็ได้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการใหม่เราจะตั้งไว้เพียง ๕ คน ซึ่งน้อยจะเป็น ๖ – ๗ คนยิ่งไรท่านของนักใด ซึ่งเหตุการณ์ทางนี้เราปรารถนาอยู่เสมอๆ ต่อมาตรา ๒ นั้นที่ตัดคำว่า "ชั่วคราว" ออก แต่เดิมตามที่ร่างเดิมได้ไว้นั้น เพื่อให้รัดกุมความชัดขึ้น คำว่า "ชั่วคราว" นี้เราตัดออกก็เพื่อประโยชน์ของราษฎรหากได้ตัดออกเพื่อประโยชน์ของเจ้าหน้าที่บางไม่ไม่ คือว่าถ้าหากว่าใช้แต่เพียง "ในกรณีชั่วคราว" เฉยๆ เท่านั้น เราก็อาจจะพิจารณากันไปได้กว้างขวางเกินไป แต่ที่ใส่ลงไปว่า "ที่คณะกรรมการไม่อาจทำการสำรวจสอบสวนพิจารณาเขตป่าให้เสร็จไปได้ภายในเวลาอันสมควร" ก็นับหมายความถึงว่า เมื่อคณะกรรมการชุดเก่านั้นแหละทำการสำเร็จ คำว่าทำการไม่สำเร็จในที่นี้หมายถึงว่าอาจจะมิได้ทำการเลย ซึ่งความมุ่งหมายเราต้องการอย่างนั้น คือกรรมการชุดเก่าไม่มีเวลาว่างตามที่ท่านอนุบัติกรรมบางใหญ่ได้อธิบายตามข้อเท็จจริงว่า คงกรรมการบางคนคงมีอะไรไปทำงานนั้น บางคนซึ่งท่านเหล่านี้ก็มีงานมากเหลือเกิน บางครั้ง ๓ ปียังไม่ได้ออกสำรวจเขตป่าไม้อันนี้เลย ผลที่สุดราษฎรก็ตัดฟันไม้ทำลายป่าไม้นั้น อาจจะเกิดความเสียหายขึ้นเพราะฉะนั้นจึงให้เปลี่ยนตัวกรรมการนั้นใหม่แทนชุดเก่า ซึ่งไม่สามารถทำงานได้ ทำให้เสร็จภายในเวลาอันสมควรนั้น เราก็คิดว่าหมายใจว่าในเวลาที่เห็นว่าป่าไม้นั้นจะถูกทำลายหรือเสียหายไปส่วนจะไปทำนอกเวลาว่างนั้นเท่านั้นเท่านี้เราทำไม่ได้ จึงเรียน

ชี้แจงดังนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอใจไหม

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้ายังข้องใจอยู่นิดหน่อย คือความมุ่งหมายในมาตรา ๕ วรรคแรกนี้ ทางต้องการข้าราชการที่อยู่ในสังกัดกรมมหาดไทยอยู่ด้วย แต่ว่าถ้าหากว่าเติม "หรือ" นี้เข้าไป ก็ไม่แน่ ซึ่งท่านว่าจะได้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอคนใดคนหนึ่งนั้นไม่แน่ อาจจะไม่ได้ทั้งสองคน อาจจะไปได้หัวหน้าส่วนราชการอื่นบุคคลอื่นก็ได้ เพราะ ๓ คนก็ใช้ "หรือ" ทั้งนั้น นายอำเภอก็ "หรือ" ปลัดอำเภอก็ "หรือ" หัวหน้าส่วนราชการก็ "หรือ" เพราะฉะนั้น นายอำเภอก็ "หรือ" ปลัดอำเภอก็ "หรือ" หัวหน้าส่วนราชการก็ "หรือ" เพราะฉะนั้นอาจจะไปตั้งหัวหน้าส่วนราชการ แต่ว่าข้าพเจ้าต้องการที่สุดอยากจะได้นายอำเภอซึ่งเป็นหลักเพราะเรื่องนี้ปรากฏมามากแล้ว และในการสำรวจเขตที่น่าคุ้มครองบ้านเมืองนั้น บางทีไม่ได้ตัดกันโดยแน่นอน ไปกะเอา เวลากางแผนที่ไปครอบเอาบ้านเอาเมืองของเขาเข้าไป ขอยกตัวอย่างที่ตรงตาน ตำบลสี่สุก เกือบถึงเรือนกำนันเลย ก็เพราะเขียนไม่แน่นอนอย่างนี้ แต่ฐานะที่นายอำเภอเป็นผู้รับผิดชอบในส่วนราชการของอำเภอ เราควรจะได้นายอำเภอไว้ตามร่างเดิมของเขาอย่างนั้นมั่นจะดีกว่า แต่ขอท่านกรรมาธิการชี้แจงว่าสำหรับกำนันท้องที่ไม่ใช่จะมีคนเดียวเสมอไป เพราะว่าในที่แห่งหนึ่งๆ อาจจะมีหลายๆ ตำบลตั้ง ๔-๕ ตำบล ที่ว่ากรรมการคุ้มครองไม่แน่นอนนักก็ถูก ถ้าหากว่ามีกำนันหลายคน ถ้าหากว่าเผื่อญที่ตรงนั้นเกิดมีกำนันคนเดียวจะว่ายังไง มันก็เป็นตำแหน่งคู่ ซึ่งเกรงว่าไม่พึงประสงค์ นี่ข้าพเจ้าข้องใจอย่างนี้

ย่างน

นายชาย สุอังคะ กรรมาธิการ : ผมคิดว่าท่านเข้าใจแล้ว ยังไม่เข้าใจกระบวนดังนี้ คือว่าตามหลักนิติการพิจารณาทางกรมบ้าไม้จะต้องผู้ที่เป็นกรรมการนั้น กรมบ้าไม้จะต้องพิจารณาต้องนายอำเภอก่อน แต่ถ้าหากว่านายอำเภอไม่อยู่ต้องปลัดอำเภอท่านว่าบางท้องที่ก็นั้นอาจจะมีคนเดียว แต่ปลัดอำเภออาจจะมี ๔-๖ คนก็มีนี้ กระผมคิดว่าอาจจะต้องปลัดอำเภอไปอีกหลาย ๆ คนก็ได้ ขอโทษ ไม่ถูก ลืมคำว่า "ผู้หนึ่ง" ไปเรื่องนี้ขอชี้แจงว่าเรื่องนายอำเภอกับปลัดอำเภอนี้นักได้ชี้แจงมาอย่างนี้ ถูกนี้นักกรมบ้าไม้ควรต้องนายอำเภอก่อนี้ แต่ว่าถ้าหากว่านายอำเภอไม่อยู่ จะไปตั้งเอานายอำเภอเป็นกรรมการด้วยกระผมก็คิดว่าเป็นเรื่องยุ่งยาก ตามปกตินายอำเภอก็มีงานในหน้าที่มากเหลือเหลือเหลือแล้ว บางครั้งท่านอาจจะไปเป็นกรรมการร่วมด้วยไม่ได้ ถ้าต้องไปอีกก็อาจจะทำให้เสียงาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ากรรมาธิการยืนตามร่างเดิม

นายศิริ มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : สำหรับมาตรา ๓ ที่แก้ไขมาตรา ๕ สำหรับการตั้งกรรมการนั้น กรรมการผู้แทนนายอำเภอ มีคำว่า "หรือ" แต่เจ้าพนักงานป่าไม้ก็ "หรือ" ทนตามที่ข้าพเจ้าได้อภิปรายไว้เมื่อครั้งแรกว่า ขอให้เห็นใจกำนันบ้าง ทนกำนันนี้ไม่ "หรือ" เลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเติมคำว่า "กำนันแห่งท้องที่" "หรือผู้แทน" ในวรรคแรกของมาตรา ๕ นั้น กับในวรรคที่ ๒ ก็เติมท้ายคำว่ากำนันแห่งท้องที่ "หรือผู้แทน" เช่นเดียวกัน คณะกรรมาธิการจะขัดข้องหรือไม่ เพราะถ้าหากว่าเขียนไปอย่างนี้ เผื่อไปมีกำนันแห่งเดียวแล้ว ก็แก้ไปไม่ได้เพราะขาดของกำนันก็มากมาย

ก็ยกของอยู่เลยจะเป็นผลเสียหาย เพราะฉะนั้นขอเติมคำว่า "หรือผู้แทน" เพราะว่าถ้าไม่อยู่เราก็ใช้ตามัติหรือใช้คนอื่นไปทำการแทนได้

นายเทียม คมกฤช ประธานกรรมาธิการ : ตามที่กรรมาธิการได้พิจารณาเห็นว่าควรจะกำหนดกำนันแห่งท้องที่เป็นคณะกรรมการพิจารณาเช่นเดียวกับที่ผ่านมาแล้ว ก็ไม่ได้มีกิจธุระจะต้องทำตลอดเวลา เช่นนายอำเภอเป็นต้น แต่โดยปกติกำนันแห่งท้องที่ก็เป็นผู้ที่รับชอบเขตที่จะสงวนและคุ้มครองตลอดจนสิทธิของราษฎรในท้องที่ของตนได้ดี เพราะฉะนั้นจึงให้กำนันนั้นได้เป็นตัวผู้แทนของราษฎรแห่งท้องที่ที่จะได้คอยระวังดูแลและรักษาผลประโยชน์ของราษฎรในท้องที่นั้นด้วย

นายฉันท์ จันทะพุม (ร้อยเอ็ด) กระผมต้องขอประทานอภัยกับท่านสมาชิกที่แสดงความคิดเห็นมาโดยเมื่อกี้นี้ ความจริงในข้อความนั้นไม่มีสิทธิที่จะมาพูดได้แต่ว่า เพราะเหตุว่ากรรมาธิการก็ไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติม ตัวก็ไม่ได้แปรญัตติเอาไว้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ไม่ควรจะพูดให้เสียเวลา ... ..

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณฉันท์ คุณหมายความว่าอย่างไรที่กรรมาธิการเติมมาก็เอาถามได้ ท่านเสนอญัตติประกาศได้ไว้อย่างที่กรรมาธิการเติมมาแล้ว เป็นเรื่องที่เขาพูดกันได้ แต่เรื่องนายดิเรก มณีรัตน์พูดมานั้น กรรมาธิการก็ค้านแล้ว แต่นายดิเรก มณีรัตน์ ก็ไม่มีทางจะพูดได้ต่อไป

นายฉันท์ จันทะพุม (ร้อยเอ็ด) : คือที่กระผมต้องขอประทานโทษต่อท่านประธาน หมายความว่าตอน "และกำนันแห่งท้องที่" "หรือ" ไม่มีกรรมาธิการแก้ไขได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการตอบแต้ว แต้วผมก็ตั้งใจไม่ให้คณติเวก ๆ พูดบ้า

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ข้าพเจ้าใคร่จะขอซักถามทางกรรมาธิการสักเล็กน้อย คือว่าเมื่อข้าพเจ้าได้ศึกษาพระราชบัญญัติฉบับนี้มาการแก้ไขเพิ่มเติมโดยคณะกรรมาธิการ แล้วก็ข้าพเจ้าคิดเห็นว่าจะทำให้เจตนาของกฎหมายจะไปคลาดเคลื่อนหนึ่ง หรือมิฉะนั้นอาจจะขัดต่อความสามัคคีกลมเกลียวซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นจึงใคร่ขอเรียนถามว่า ที่แก้ไขเพิ่มเติมว่า "ในการณีรับด่วนนี้" ท่านตัดคำว่า "รับด่วน" ออกเสีย แล้วเพิ่มเติมว่า "ที่คณะกรรมการไม่อาจทำการสำรวจศึกษาพิจารณาเขตน้ำให้เสร็จไปได้ภายในเวลาอันสมควร" แต่ถ้าคงคณะกรรมการอันพิเศษอันเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่กรรมาธิการได้เพิ่มเติมเช่นนี้ทำให้เยิ่นเย้อไป ได้คำว่า "รับด่วน" นั้น ในตอนอภิปรายตอนที่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ หมายถึงกรณีที่เราจำเป็นจะต้องกระทำให้บรรลุรอดเร็วไม่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการที่ตั้งโดยมิได้คัดค้านอะไรเหล่านี้ คือพูดกันอย่างง่าย ๆ หมายความว่ามีนอกแปดสิบหรือร้อยหนึ่ง ซึ่งต้องการจะให้รับรู้ด้วย ถ้าหากว่าจะรอคณะกรรมการที่แต่งตั้งไปจะไม่สำเร็จง่าย จึงจำเป็นต้องตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ถ้าหากว่าลักษณะการเช่นนี้แล้วชอบแต้ว เพราะต้องการเร่งรัดงานของประเทศชาติให้รวดเร็วขึ้น แต่ว่าไม่เมื่อมาแก้ไขในตอนนี้ ขืนก็เป็นการทับกรรมการเดิม คือในบังอัตโปว่าคณะกรรมการเดิมไม่อาจทำให้เสร็จ หมายความว่าคือมาโอ้เอ้เหลวไหลหรือคิดอย่างนั้นอย่างนี้ ท่านกรรมาธิการหรือทางกระทรวงเกษตรต้องการรับด่วน คือหมายความว่าเอาแต่ใจจึงไปตั้งกรรมการทับกรรมการชุดใหม่เพื่อเอา

สำรวจให้เรียบร้อย โดยเฉพาะตัวท่านก่อนนั้นเข้าไปคนเดียวเท่านั้น, ปิดประตูหน้าต่างเสียให้หมด อย่าให้ใครต่อใครไม่ต้องเอาใจใส่ดีกแล้ว ลักษณะการกระทำเช่นนี้นั้นจะทำให้ความเกี่ยวโยงแตกความสามัคคีซึ่งกันและกัน ท่านย่อมทราบดีว่าในปัจจุบันนี้เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า เจ้าหน้าที่ของฝ่ายอุตสาหกรรมหรือปลัดอำเภอ หรือพนักงานที่ยังทำ กับป่าไม้กระทรวงเกษตรนั้นไม่เข้ากัน คือว่าเจตนารมณ์ของท่านจะทำอย่างไรก็ตามย่อมแล้วแต่อำเภอให้ตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทย ของรัฐบาล ป่าไม้ไม่ได้เป็นอันอยู่อย่างนี้แล้วขอให้นึกดูว่าความกดเคยมีมาแต่ไหนและเรียนมาแต่ไหน พูดกันมาตายตรงหตายหน ท่านเมื่อมาแก้ไขพระราชบัญญัติโดยมีอกรรมาธิการในท่านของนี้แล้ว จะเป็นการให้เกิดการแตกแยกลงไปไม่สามัคคีไม่สมานในกิจการงานของประเทศชาติบ้านเมือง คือพูดกันอย่างง่าย ๆ ถ้าหากว่าทางป่าไม้ ทางจังหวัดรายงานขึ้นมาทางกรมบอกว่าที่แปลงนี้นายอำเภอไม่มีเจตนาจะไป ปลัดอำเภอก็ไม่ว่าง ต่างทำโน่นทำนี่ ของตังกรรมการพิเศษร่วมขึ้นมาทางกรม ๆ ก็ไม่รู้เรื่อง กำเนิด ส่งใครมาเข้าไป ผลสุดท้ายให้นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ใครต่อใครขัดเนื้องขัดใจซึ่งกันและกัน นี่จะเป็นสิ่งที่ทำให้การบริหารของประเทศไม่ดำเนินไปด้วยดี และผลตกหนักเคยตาย ตาย ซึ่งจะต้องได้รับในเมื่อเจ้าหน้าที่เกิดแก่งแย่งกันขึ้นเช่นนี้แล้ว ไม่ว่าในกรณีส่งออกบ้า ในกรณีอื่นก็ต้องกระทบกระเทือนไป เพราะระบบในช่วงนี้ทางเจ้าใหญ่จะขอให้ทางคณะกรรมการชี้แจงว่ามันจะเป็นไปได้ไหมอย่างนั้น หรือท่านเข้าใจว่าเป็นไปไม่ได้ก็ยก ท่านเชย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ก็ยังอย่างไรแล้วท่านจะได้รับเอาไว้ในบันทึกจะได้จดเอาไว้ต่อไป แล้วท่านจะแก้ตัวไม่ได้ในเมื่อถูกซักเรื่องเช่นนี้ขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านเห็นพ้องโดยที่ไม่ต้องเอาทัศนคติมาแย

ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการ แต่ก็เมื่อฉันจะท้วงอย่างไรก็ทำให้เหมือนอย่างที่ตองการจะเช่นนั้นเอง ข้าพเจ้าใคร่จะขอถามเสียก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเนิ่น ๆ ขอโทษ ยกปรายเห็นด้วยหรือไม่ให้ แต่อย่าอภิปรายไปท่านต่างให้ โอกาสแก่กรรมาธิการ

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (ตระบี่) : ฉันไม่ได้ให้โอกาสแก่ท่านประธานฟังเข้าใจผิดไปเอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ ขอให้ข้าประเด็น

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (ตระบี่) : ก็ว่าจะเข้า

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (ตระบี่) : คือข้าพเจ้าเคยจะขอถามกรรมาธิการว่าอยากจะแก้ไขในท่านต่างว่าเมื่อมีงานเลี้ยงมงคลแต่ว่ากรรมการท่านต่างไปนั่งในที่ผู้ใหญ่ท่านปลัดอำเภอ นายอำเภอ มิได้เหลือมล้ำในที่แปลงอันซึ่งไม่สามารถที่จะทำแปลงใหม่ได้ ก็ให้กรรมการชั้นผู้น้อยเป็นการรบกวนอย่างนี้ ไม่เป็นการที่ทำให้แตกแยกความสามัคคี ข้าพเจ้าความคิดเห็นอย่างนี้ จึงอยากจะขอทราบความคิดเห็นของกรรมาธิการว่าจะต้องการอย่างไร มีเหตุผลอย่างไร

ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ กรรมาธิการ ; ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทักท้วงนั้น เพราะได้มาประชุมกันท่านเต็มที่ทุกท่าน แต่ทว่าท่านก็ได้มีโอกาสพิจารณามาแต่ร่วมกัน แต่ว่าก็ไม่ปรากฏ แม้กระนั้นก็ดี ในฐานะกรรมาธิการก็จะเรียนให้ท่านทราบว่า คำว่า "ปรับตัว" นั้น

เป็นคำสามัญจนเกินไป เพราะอย่างน้อยผู้แปลภาษาอังกฤษ คงเข้าใจความหมายได้ชัดว่า "ทัศนะกรรมการไม่อาจทำการตัดสินพิจารณาคดีให้เสร็จไปได้ภายในเวลาอันสมควร" ก็เป็นความหมายที่ชัดมากกว่าการแปลซึ่งเป็นคำสามัญ ถ้าไม่อย่างนั้นจะใช้คำว่า (define) หรือเพราะทำความเข้าใจแต่เฉพาะคำพูดกันในเรื่องนี้ไม่ได้หมายถึงการแยกความสามัคคีหรือผูกความสามัคคีประการใด ที่เขียนกันมาหมายถึงสภาพของการปฏิบัติงานไม่เป็นเอกฉันท์

หลวงประวรรตวรวิจิตร (สกลนคร) : กระผมมีข้อข้องใจในเรื่องที่กรรมาธิการเติมคำว่า "หรือ" ระหว่างนายช่างเขียนกับประดิษฐ์ ผมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าคำว่า "หรือ" ไม่ควรเป็นของเสร็จตามร่างเดิมนั้นอาจได้ความแจ่มแจ้งกว่าที่แล้ว คือว่าบางอำเภอไม่มีช่างเขียน บางท้องที่อาจมีประดิษฐ์แต่ช่างทองที่หนึ่ง ที่หมายความว่านายอำเภอเลือกได้ ประดิษฐ์หรือช่างเขียนใดใช้ได้ ถ้าเป็นดังนี้จะเขียนตามร่างเดิมอย่างนั้น หรือถ้าจะเทียบกับภาษาอังกฤษจะเห็นว่าคำว่า "หรือ" เขามักจะเอาไว้ในตอนสุดท้ายของ (or) แต่ในกรรมนี้เราจะเห็นว่ามีคำว่า "ผู้ใดผู้หนึ่ง" ทั้ง ๒ คำ ว่า "ผู้ใดผู้หนึ่ง" นี้จะเป็นการบังคับจะเอานายช่างเขียนผู้หนึ่งก็ได้ ช่างปั้นผู้หนึ่งก็ได้ หรือสถาปนิกผู้หนึ่งก็ได้ เพราะเหตุนี้ผมจึงใคร่จะให้กรรมาธิการพิจารณาว่าเห็นควรตัดคำว่า "หรือ" ออก เติมไว้ฟุ่มเฟือยไม่จำเป็นร่างเดิมเขาถูกต้องแล้ว

นายเทียม คงสกุล กรรมาธิการ : ในการตั้งกรรมการ

พิจารณาดูบ้านเขตบ้านนั้น ถามภาษาไทยเท่าที่ปู่บัดกับมาก็คิดต่างฝ่ายจังหวัดหนึ่งคน ฝ่ายอำเภอหนึ่งคน พนักงานป่าไม้หนึ่งคน ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้ สำหรับฝ่ายอำเภอก็ให้ตามปกติคือนายอำเภอก่อน แต่ว่าถ้านายอำเภอไม่สามารถจะไปราชการได้หรือมีเหตุสมควรที่จะส่งผู้อื่นเช่นพนักงานที่ดินหรือพนักงานแผนที่ก็ดี ซึ่งรู้เรื่องทองที่ดีกว่าจะส่งพนักงานที่ดินอำเภอนั้นเป็นกรรมการด้วย แต่สำหรับกิจอำเภอก็เช่นเดียวกัน คือถ้านายอำเภอส่งไม่ได้ก็ส่งปลัดอำเภอ ถ้าปลัดอำเภอไม่สามารถจะไปปฏิบัติราชการในเรื่องนี้ได้ ก็อาจจะเป็นหัวหน้าส่วนราชการผู้ใดผู้หนึ่งแห่งท้องที่นั้น

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ในมาตรา ๕ วรรคหนึ่งนั้นได้เติมคำว่า "หรือ" นี้เป็นเรื่องของการเติมถ้อยคำเท่านั้น ไม่ทำให้ข้อความนั้นแปรผันไปเป็นอย่างอื่นแต่ว่าการที่เติมลงไปนี้ได้ประโยชน์อะไรหรือไม่ ขอให้พิจารณาดู คือว่าใน ๓ ตำแหน่งนี้ส่งได้ผู้หนึ่งเท่านั้นแม้จะเป็นข้อความอย่างเดิมไม่เติมคำว่า "หรือ" ก็ส่งได้ผู้หนึ่งเท่านั้น แม้เติม "หรือ" ส่งไปก็ส่งได้ผู้หนึ่งเท่านั้น ทำไมจึงจำเป็นต้องเติมคำว่า "หรือ" ด้วย ข้อความนี้จะเป็นการสละสลวยงามมากกว่าอย่างเดิม เพราะ "หรือ" เขียนข้างสองครั้งต้องครั้ง ถ้าเติมเป็นเรื่องถ้อยคำเล็กน้อย แต่ว่าไม่น่าจะต้องแก้เพราะเหตุว่าข้อความนี้เติมส่งผู้หนึ่งเท่านั้นบังคับอยู่แล้วในท้ายคำของคณะนี้ เพราะฉะนั้นไม่เติมหรือเติมก็มีผลเท่ากัน ส่วนในวรรคสองนั้นผมเห็นว่าการมาขอแก้ไขไปในทำนองว่าในเรื่องรังวัดนั้นจะต้องกรรมการตามวรรคสองไม่ได้ ถ้าหากว่าแก้ไขตามกรรมาธิการเพราะเหตุว่าถ้าเป็นรังวัดท่านเห็นควรยกเว้น ท่านเป็นคำ

ธรรมดา ดังนั้นไม่ถูก ความจริงถ้าการณ์รับด่วนนั้นตั้งได้เสมอ ไม่ต้องตั้งกรรมการที่เห็นว่าจะทำการไม่สำเร็จโดยรับด่วนได้ ตั้งไปได้เสมอ ตั้งแทนไปได้เสมอตามวรรคสอง แต่ท่านกรรมาธิการได้ไปตัดคำว่ารับด่วนเสีย หมายความว่าในกรณีคณะกรรมการไม่อาจทำการสำรวจตรวจสอบพิจารณาเขตน่าให้สำเร็จได้ภายในเวลาอันสมควรอย่างนี้หมายความว่าตั้งไปคณะหนึ่งแล้ว ท่านทำการไม่สำเร็จจึงตั้งใหม่ได้ตามวรรคสอง แต่ว่าตามที่ท่านอธิบดีกรมน่าไม่อาปรารถไว้ หมายความว่าคนก็ตั้งตัดตัดไม้กันไหม่ โดยเดียว แต่ว่ารับด่วนจะต้องตั้งกรรมการก็ตั้งไม่ได้ตามที่กรรมาธิการแก้ ท่านต้องการอย่างนั้น แต่ว่าท่านแก้ไปบังคับกันไม่ได้ เพราะฉะนั้น ในวรรคสองนี้ กระผม อยากจะขอประนีประนอมว่าในกรณีเปลี่ยนเป็นอย่างนี้ ในกรณีรับด่วนเอาไว้ ส่วนที่กรรมาธิการแก้เอาไว้ คือให้เติมคำว่า "ในกรณีรับด่วนหรือในกรณีที่กรรมการไม่อาจทำการสำรวจตรวจสอบพิจารณาเขตน่าให้เสร็จได้ในเวลาอันสมควร" เติมไปเสียหรือกรณีรับด่วนไว้เอาไว้ รับด่วนก็ทำได้หรือท่านกรณีที่คณะกรรมการทำไม่สำเร็จก็ทำได้ ให้ตั้งได้ทั้งสองอย่าง อย่างนี้จึงจะมีผลในทางกฎหมายในทางปฏิบัติก็ตามคำของท่านที่ตัดคำว่า "รับด่วน" เข้าไปเป็นกรรมการเช่นคนตัดตัดไม้ตามที่อธิบดีว่า เพราะฉะนั้นควรจะแก้ไขอย่างนี้จึงจะดีกว่า ขอท่านกรรมาธิการได้โปรดพิจารณาดู

ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ กรรมาธิการ : ในเรื่องนี้ได้ประทานชี้แจงในที่ประชุมแล้ว คณะกรรมาธิการขอยืนยัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันพึงได้ว่าคณะกรรมาธิการขอยืนยัน คือว่าที่กรรมาธิการยืนยันนั้นคือวรรคหนึ่ง ที่เติมคำว่า "หรือ" มาตัวหนึ่ง และในวรรคสองแก้ "รับด่วน" เป็นตามที่

ขัดข้องประการใดไม่ ถ้าไม่ขัดข้องก็ขอให้ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วย

๑๑.๐๙ น.

นายสวัสดิ์ ขำประเทือง (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอเรียนว่าในการที่ผมได้ลงชื่อเสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนี้ ก็เพราะเห็นว่าข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ได้ใช้มาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว ประกอบกับในปัจจุบันนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศ ทำให้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ไม่เหมาะสมกับการปกครองประเทศในปัจจุบันนี้ ผมจึงได้ลงชื่อเสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนี้ขึ้น ในการที่ผมได้ลงชื่อเสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนี้ ก็เพราะเห็นว่าข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ได้ใช้มาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว ประกอบกับในปัจจุบันนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศ ทำให้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ไม่เหมาะสมกับการปกครองประเทศในปัจจุบันนี้ ผมจึงได้ลงชื่อเสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนี้ขึ้น ในการที่ผมได้ลงชื่อเสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนี้ ก็เพราะเห็นว่าข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ได้ใช้มาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว ประกอบกับในปัจจุบันนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศ ทำให้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ไม่เหมาะสมกับการปกครองประเทศในปัจจุบันนี้ ผมจึงได้ลงชื่อเสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนี้ขึ้น

นั้นเอง แต่ถ้าตามร่างเดิมนั้นให้คงมาแต่เดิมเช่นเดียวจะได้ ๕ นายพลก็
เมื่อกรรมาธิการมาเติม "หรือ" ขึ้นไปเช่นนี้ทำให้กรรมการทหารขึ้นไปเป็น
มีจำนวนเพียง ๔ คนเท่านั้น เมื่อกรรมาธิการคนหนึ่งได้มาชี้แจงบอกว่าอาจจะไม่ ๔ คน อาจจะเป็น ๕ คนก็ได้ เพราะว่าท้องที่ของบางมณฑลจะมีการคมนาคมสะดวกทางบก ถ้ามีสองทางบก ก็นับสองคน เมื่อมีก็นับเป็น ๕ คน การชี้แจงอย่างนี้ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการชี้แจงที่ยอมไปที่มากกว่าเพราะเราจะไปทราบได้อย่างไรว่า บริเวณใดมีคมนาคมสะดวกทางน้ำหรือทางบกหรือทางบกทางน้ำ เราจึงคิดว่าอย่างหนึ่งอย่างใดของทหารจะควบคุมเท่านี้ทางบกเดียวซึ่งเป็นเจตนาของกฎหมายฉบับนี้ เมื่อทางทหารจะควบคุมบ้างเพียงทางบกเดียว เช่นว่าท่านนี้มีคนหนึ่ง มีกำนันคนหนึ่ง ผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งเป็นสองคน นายอำเภอคนหนึ่งเป็นสามคน คนนี้กรรมการจังหวัดคนหนึ่งเป็นสี่คนเท่านี้จะมีความเป็น ๕ คนไม่ได้ จะเป็น ๔ คนได้ก็ต่อเมื่อบ้านนั้นไม่อาณาเขตไปถึงสองทางบก เราจึงกำนันสองคน เมื่อกำนันสองคนก็มี ๕ คนถูกวัตถุประสงค์ของการร่างกฎหมายนี้ กรรมการ ๕ คน ให้มีจำนวนดี แต่ว่าบางมณฑลอาณาเขตถึงสามทางบก ก็มีกำนันสามคน กรรมการก็เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๖ คน เพราะฉะนั้นปัญหาข้าพเจ้าขอให้กรรมาธิการแก้ไขเสียว่าเราจะร่างกฎหมายออกไปทั้งทีควรจะถือระเบียบปฏิบัติของสภานี้ได้เคยร่างไปแล้วว่ากรรมการทุกครั้งต้องเป็นจำนวนคี่เสมอไป ยังไม่เคยปรากฏในประวัติศาสตร์ของรัฐสภาว่าเราเคยตั้งกรรมาธิการเป็นจำนวนคู่ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้จะเป็นฉบับแรกที่เราตั้งกรรมการเป็นจำนวนคู่ขึ้นไป เพราะฉะนั้นประเด็นแรกขอให้กรรมาธิการแก้ไขคำ "หรือ" ออกเสียก็จะเป็นไปตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติเดิมซึ่งกรมป่าไม้เสนอมาและประการสุดท้ายที่สุดเรา

จะผ่านพ้นไปเสียไม่ได้ถึงคิดในวรรคของซึ่งเป็นการสำคัญอย่างยิ่งการแก้ไข
ของกรรมาธิการนั้นได้แปรผันเจตนารมณ์ของกรมป่าไม้ไปเสียทั้งสิ้น ซึ่ง
ได้มีเพื่อนสมาชิกได้ชี้แจงไว้เมื่อกี้นี้แล้วคือคุณเนิน เกษสุวรรณ ได้ชี้แจง
มาแล้ว แต่ปัญหาชี้แจงมานั้นเป็นปัญหาที่ว่าจะเกิดความไม่เรียบร้อย
เกิดการเขาวัดเอาเปรียบ เกิดความแตกแยกสามัคคี ข้าพเจ้าใคร่จะชี้
เรียนชี้แจงต่อท่านประธานว่ามันจะเสียหายต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายที่
เติมไปอย่างไร ถ้าเรามีวรรคสองขึ้นเป็นการเพิ่มเติมขึ้นจากกฎหมายฉบับ
เก่าแต่ตามปัญหากฎหมายฉบับเก่านั้นเราไม่มี แต่ในปัญหาปัจจุบันนี้
มีบทบัญญัติตัดไม้บ้านเป็นจำนวนมากทางกรมป่าไม้จึงมีความปรารถนา
อย่างยิ่งที่ต้องการจะรีบส่งคนป่าเสียโดยเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขต
นครสวรรค์นั้นมีที่ดายป่าทั่วประชาชนตัดตันตัดฟันไม้ตัวยอกไปเป็นอันมาก
เช่นของผู้ร้องแม่น้ำปิงตั้งนี้เป็นต้น ได้ส่งกรรมการไปสำรวจป่าหลายครั้ง
หลายหนก็ไม่สำเร็จ จึงมีความจำเป็นต้องส่งกรรมการพิเศษขึ้น เพราะ
นะนั้นเจตนารมณ์ของการร่างกฎหมายฉบับนี้ที่เติมวรรคสองขึ้นไปนั้น
เราย่อมทราบเจตนาของกรมป่าไม้ได้เป็นอันดีว่า กรมป่าไม้ไม่ต้องการ
จะส่งกรรมการซึ่งเป็นกรรมการสามัญตามคำแหน่งเช่น นายอำเภอ หรือ
อะไรต่ออะไรเหล่านั้น ต้องการจะส่งเจ้าหน้าที่พิเศษของกรมป่าไม้ไป
ทำการสำรวจเสียโดยเร็ว เพื่อการส่งคนป่าจึงได้ยกกฎหมายได้เพิ่มเติม
วรรคสองขึ้น โดยใส่คำว่า "ในกรณีรีบด่วน" แต่ว่าตรงกันข้ามมาถึง
รัฐสภานี้ กรรมาธิการของสภานี้ได้แก้ไขเจนตารมณ์เดิมของกรมป่าไม้
เสียทั้งสิ้น เปลี่ยนเป็นว่าคือว่า "ถ้ากรณีใดถ้าหากท้าช้า" คือ
กรรมาธิการทั้งทางกรมการจังหวัดป่าไม้ ป่าไม้จังหวัด และก็นั้น
ท้องที่ไม่อาจจะทำได้ภายในเวลาอันสมควร คือหมายความว่าป่ามากมาย

ท่ายกองอะไร ก็ตาม อาจจะตั้งบุคคลใด ๆ ทำ ยันยัดเยียซึ่งไม่ตรงกับ
เจตนารมณ์เลย ในการจะใส่เพิ่มไป เป็นไปดังนี้เป็นกรณีที่ว่าเราไม่
สามารถทำให้สำเร็จตามเวลาอันสมควร แต่ไปตั้งกรรมการอะไรซึ่งเขา
ไม่มีงานมีการทำ อาจสำรวจนอนค้างอ้างแรมเป็นเวลาปี ๆ ซึ่งเป็นการ
สำรวจบ้าซึ่งเป็นการเพิ่มช้าออกไป ซึ่งไม่ตรงตามเจตนา เจตนาของเรา
ต้องการรีบด่วน ต้องส่งมอบเสียโดยเร็ว กรรมการเจ้าหน้าที่เช่นนาย
อำเภอ ปลัดอำเภอ หัวหน้าส่วนราชการหรือกรมการจังหวัดไม่มีเวลาพอ
มีงานเต็มมือ เราจึงตั้งคนอื่นเข้าไปตั้งนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงขอให้ท่าน
กรรมาธิการได้แก้ไขเสียว่า เจตนามันไม่ตรงกันเลย เจตนาอันแรกต้อง
การรีบด่วนทำโดยกรรมการจังหวัด คณะกรรมการ
อำเภอไม่สามารถทำได้ ซึ่งเป็นกรรมการที่ตั้งตามกฎหมายเดิม ถึงต้อง
ตั้งกรรมการพิเศษขึ้นอีกชุดหนึ่ง ถ้าเป็นดังท่านเติมมาอย่างนี้แล้ว ปัญหา
ที่ทางท่านผู้แทนการรีบได้มีความข้องใจก็เป็นอันว่าหมดไป ซึ่งกรรมการ
ก็น่าจะเห็นด้วย การที่ไปตั้งกรรมการใหม่เสียกรรมการนั้นทำไม่สำเร็จ
ใช่เขาจะมากตั้งกรรมการใหม่ขึ้นมา จึงอยู่ตามที่ท่านผู้แทนได้
กล่าวเมื่อกี้นี้ได้ว่าไว้ว่าอาจจะเกิดแตกแยกความสามัคคีกันเป็นที่ตั้งแต่
จะมีการขัดแย้งอะไรต่ออะไรกันอย่างนี้เป็นต้น และข้อสำคัญที่สุดคือว่า
มันเป็นการผิดเจตนารมณ์ของกรรมาธิการที่ซึ่งต้องการจะส่งเสริมในกรณีรีบ
ด่วน เหตุในนี้จึงมาแปรผันเสียว่าในกรณีที่ไม่ทำได้ตามเวลาอันสมควร
จึงไปตั้งใหม่ อย่าหมายความว่าอาจจะเป็นเวลา ๔-๕ ปี จึงตั้ง
กรรมการพิเศษขึ้นมาเพื่อจะได้มีเวลานาน ๆ ซึ่งไม่ตรงเจตนารมณ์เลย
แต่ประการใด เพราะฉะนั้นท่านกรรมาธิการที่รัก ท่านคงจะถอนไป
แก้ไขหรือไม่ ท่านแก้ไขตามที่ผมแจ้งมานี้ด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการร่วมทางจะประชุมกันอย่างไรได้บ้าง

๑๑.๓๕ น.

ร้อยโท จงกล ไกรฤทธิ์ กรรมาธิการ : ท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายถึงเจตนารมณ์ถึงประเพณีจำนวนกรรมาธิการ ถึงบุคคลต่าง ๆ ถูกกล่าวถึงและแตกฉานมากเต็มไปหมดนั่นแหละ บางคนเอาโดยมากคลาดเคลื่อนความจริงไปบ้าง เช่น ท่านได้กล่าวถึงนายกรรมาธิการเองก็มีความเห็นแตกต่างกัน เขาก็นั่งอยู่ที่นั่นถามว่าใครมีความเห็นแตกต่างกันก็ไม่มีใครมี นั่นแหละข้อยกข้อปรารภของท่านที่ได้กล่าวเมื่อกี้นี้ก็ชี้ประเด็นให้ที่ประชุมนี้ได้ทราบว่า แม้ว่าจะต้องแสดงและแตกฉานแต่ก็พึงทราบความจริงในบ้าง และเป็นความจริงที่เป็นสาระสำคัญเสียด้วย ยิ่งไปกว่านั้นคณะกรรมาธิการคณะนี้ก็ให้มีท่านครบตั้งแต่ปีที่ไม่เป็นประธานและได้พิจารณาแล้ว แต่ไม่มีใครจะกราบเรียนถึงที่ประชุมนี้ก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อนี้ว่าคณะกรรมาธิการร่วมนั้นตลอดกาลจะไม่ว่าใครจะพูดอย่างไร เพราะฉะนั้นขอให้ถูกต้องสำหรับมาตรา ๔ นี้ มีบางท่านอยู่บางหนึ่งกับที่เคยมีคำว่า "หรือ" และ "กรณีจำเป็น" ออกและเติมข้อความลงไปนี้สองแห่งเท่านั้น คือว่าจะให้ตกลงว่าเอาตามกรรมาธิการหรือเอาตามร่างเดิมเท่านั้น ท่านผู้ใดเห็นควรเอาตามกรรมาธิการ โปรดชูมือครับ

มีสมาชิกยกมือ ๔๕ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรเอาตามร่างเดิมโปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๗ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเอาตามกรรมาธิการผ่านไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ นายทองสืบ ศุภะมารค (ประจวบคีรีขันธ์) ในมาตรา ๕ แก้พระราชบัญญัติมาตรา ๗ นั้น สงสัยว่าท่านกรรมาธิการจะได้แก้ไขตัดคำว่า "บุคคลใด" ออกเสีย แต่สงสัยว่าจะลืมใส่คำว่า "หรือ" เข้าไป คือว่าข้าพเจ้าว่า "แต่จะยึดถือจับจองก่อสร้างแผ้วถางหรือเผาป่านั้นหาได้ไม่" ถ้าท่านกรรมาธิการจะใส่ "หรือ" ในคำพูดที่พูดกันมาเมื่อกี้นี้ ก็คงจะตรงพิจารณาตามที่ กระผม จะได้อ่านต่อไปนี้ว่า มาตรา ๗ "ป่าใดที่ได้กำหนดเป็นป่าคุ้มครองแต่ก่อน บุคคลใดจะทำไม้หรือเก็บหาของป่าในป่าคุ้มครองนั้นมิได้ ในเมื่อได้ปฏิบัติตามกฎหมายดังว่าด้วยการนั้นแล้ว แต่จะยึดถือ จับจอง ก่อสร้าง แผ้วถางหรือเผาป่านั้นหาได้ไม่" ข้าพเจ้าเข้าใจว่ามันจะตกคำว่าเดิม "บุคคลใด" นั้นลงไป ซึ่งทำให้มันยาวรุ่มร่ามเกินเหตุ ข้าพเจ้าทั้งในสาระสำคัญก็คือว่าท่านกรรมาธิการได้แก้ไขในมาตรา ๓ แก้มาตรา ๕ เมื่อกี้ คือคำว่า "นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอแห่งท้องที่" คือหมายความว่าคนใดคนหนึ่ง แต่ว่าในมาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๗ นี้ คำว่า "แต่จะยึดถือ จับจอง ก่อสร้างแผ้วถางหรือเผาป่านั้นหาได้ไม่" ก็หมายความว่าอย่างใดอย่างหนึ่งเช่นเดียวกับคนใด

คนหนึ่ง ถ้าท่านแก้อย่างนั้นแล้ว ค่อยท่านเติม "หรือ" ลง ท่านก็ควรจะเติม "หรือ" ลงทันที เพื่อไม่ถือเป็นสมัครัดแย้งแต่เรื่องนี้ก็เลยไปแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในร่างนี้ "บุคคลใด" เท่านั้นที่จะถกเถียงกันได้ แต่ข้าพเจ้า "นิติบุคคล" ท่านผมหวังจะขอให้ตัดแปลงให้เป็นภาษาอังกฤษไม่มีในคำแปรญัตติหรือกรรมาธิการแก้ไข ก็จะไปแตะต้องอะไรไม่ได้แล้ว ขืนไปแก้ไขอะไรไม่ได้แล้ว ขืนไปเป็นความ ๒ แล้ว ท่านควรจะถกเถียงว่าบุคคลใดนี่ข้าฯ ว่าอย่างไรดีหรือไม่ดีกว่าไป แต่ตามหมอนท่านจะเห็นชอบตามกรรมาธิการแล้วไม่ใช่หรือ

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่าที่ผมได้ฟังรายงานมาแล้วนี้ ผู้ที่มีความจะแย้งกันเองในสภาพรรค ... ...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เกี่ยวอะไรเลย นอกจาก ๒ นิติพรรคก็ไม่มี

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : เกี่ยวครับ ขอความกรุณาให้ผมอภิปรายชี้แจง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าได้อภิปรายนอกเรื่องไปเลย

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สมาชิกส่วนมากที่ได้ลุกขึ้นอภิปรายในที่ประชุมสภานี้จะได้พิจารณาให้เห็นพ้องต้องกันแล้วว่าควรจะรับหลักการแห่งร่างพระ

ราชบัญญัติฉบับนี้อย่างชัดแจ้ง เพื่อว่าท้องฝั่งเกี่ยวดีแห่งสภาพ
คงจะหราบอยู่เพียงชั่วกัน ยาวนักก็ ๑๐—๑๕ ค่นเท่านั้นที่ไม่ทราบ แต่เมื่อ
การปรากฏว่าท้องทรัพยากรนี้แลงมาได้เสียงกันเอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นที่ว่า
นั่งก็ดี ก็ไม่ได้ยินกันดี ใคร ๆ ไม่ได้อยู่ในอาณัติอะไรทั้งนั้น เขาทำ
ดีอย่างสามารถเต็มใจ เพราะฉะนั้นท่านอย่าได้พูดถึงความบริสุทธิ์ใจให้
เป็นอันไป

นายฮารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ขอขอบคุณ
ผมจะไม่กล่าวเช่นนั้นอีก อยากจะเรียนดังนี้ ที่เมื่อสมาชิกหลายท่าน
ตัดค้านในเรื่องแต่ละท่านมีความคิดเห็นอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยกัน และการตัดค้านนี้ก็เพื่อ
รับหลักการมาแล้วมาตัดค้านในชั้นนี้ในการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ
จึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ยังมีข้อบกพร่องอีกมาก โดยเฉพาะ
บกพร่องส่วนใหญ่ที่ได้เสียรับหลักการมาแล้ว เพราะฉะนั้นใคร่ขอความ
กรุณาต่อท่านคณะกรรมาธิการช่วยกลับไปพิจารณาเสียใหม่

มีสมาชิกรับรอง

ขุนวิเทศศรุตการ (เพชรบุรี) : พระราชบัญญัตินี้ควรจะ
เป็นพระราชบัญญัติที่ราบต่อนแล้วควรจะรับออกไปเสีย ท่านผู้ที่หลายท่าน
ได้อภิปรายมาแล้ว โดยมากก็มีเรื่องน้ำยะไรอยู่ ซึ่งอยู่ในเขตจำกัดของท่าน และบางท่านก็ได้อภิปรายว่าได้มีคนตักตวงไม้อะไรต่าง ๆ ให้ท่าน
ท่านยังจะมาเสนอให้ยืดเยื้อพระราชบัญญัตินอกไปเสียอีก โดยที่ว่าให้
ถอนกลับไปอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นการทำลายเสถียรภาพทำลาย
ศักดิ์ของป่าไม้ของประเทศ เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วยในการที่
ท่านผู้หวังดีสมาชิกหลายท่านได้รับรองหลักการไปแล้วนั้น เหตุใดนี้จึง

มาคัดค้านในวาระที่ ๒ นั้น ข้าพเจ้าได้พิจารณาดูแล้วก็ไม่ใช่เป็นความจริงอะไรเลย เป็นการพูดกันในเรื่องมิใช่เป็นสาระสำคัญ เป็นแต่เพียงว่าคนนั้นจะใส่ "หรือ" ไม่ใส่ "หรือ" หรือคนนั้นจะตัดเอา "บุคคลใด" ออกหรือเอา "บุคคลใด" ไว้อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ นั่นมันไม่ใช่เรื่องหลักการอะไรเลย เพราะฉะนั้นท่านอย่ามาว่าคัดค้านหลักการ มันไม่ตรงกับความจริง เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าควรดำเนินการต่อไปและเห็นว่าควรให้รับออกกฎหมายนี้ไปเสียโดยเร็ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพื่อรวบรัดความจริงท่านเสนอมากลางปล้อง แต่ข้าพเจ้าก็อดทนรับคำเสนอของท่านเหมือนกัน ไม่อย่างนั้นจะยุ่งไปเปล่า ๆ เพราะฉะนั้นผู้ใดเห็นว่าสมควรจะดำเนินการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อไปในวาระที่ ๒

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ก่อนจะลงมติ ผมขอเรียนประกอบนิดหน่อย ขอประธานโปรดเกรงว่าพิจารณาไปจะเสียผล เพราะการพิจารณาไปจะเป็นโมฆะ เพราะพระราชบัญญัตินี้ส่งมาวาระ ๒ นี้ไม่ครบ จะเป็นความบกพร่องของใครไม่ทราบละ เอามาเสียให้ครบก่อยว่ากัน บัญชีต่อท้ายไม่มีตามมาตรา ๗ เพราะมันสัมพันธ์กัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็การเสนออย่างนี้โดยมารยาทควรจะเสนอตอนสุดท้าย แต่ว่าถ้าผู้เสนอเห็นสะดวกเห็นว่าจะเสนอในวาระนี้ว่าเห็นสมควรให้กรรมาธิการรับไปแก้ไข ผู้ใดเห็นสมควรให้พิจารณาต่อไป.....

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ประเดี๋ยวผมขอพูด ท่านประธานผมได้พิจารณาอยู่นานแล้ว พอดีเพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งได้ลุกขึ้นมาพูด บัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้มันไม่มี เราพิจารณา

ก่อนรับหลักการว่าเรื่องบัญชีต่อท้ายนี้มันเป็นการกดขี่ขูดรีดเรียกทรัพย์สิน
จากประชาชนมากมาย ในข้อนี้ถ้าหากว่าสภารับหลักการไปแล้วในวาระ
๒ ถ้าไม่มีบัญชีต่อท้ายมาแล้วจะเป็นที่เสียหายแก่สภามาก แต่ดูให้
เห็นแต่ละ ๆ ว่าสภาเราเป็นโรงผลิตกฎหมายออกไปชุ่ย ๆ โดยไม่มีพิจ
รณาอะไรเลย ทำให้เป็นที่เสียหายแก่สภานิติบัญญัติมาก เพราะฉะนั้น
ขอให้กรรมาธิการโดยความสะเพร่าของกรรมาธิการเอากลับไปพิจารณา
ใหม่ แต่เอาบัญชีต่อท้ายมาเพื่อให้สมาชิกเห็นว่าเมื่อไรบ้าง บัญชี
ต่อท้ายก็คือส่วนหนึ่งของกฎหมายนั่นเอง เพราะฉะนั้นกรรมาธิการร่าง
เข้ามาโดยชุ่ย ๆ นั้นผิดไม่ชอบด้วยหลักการ เราควรจะพิจารณาร่างนี้ว่า
นั้นให้ถูกต้อง ให้แน่วแน่ด้วย เพราะว่าบัญชีต่อท้ายนี้คือส่วนหนึ่งของ
กฎหมาย ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าอย่างนี้ ขอให้กรรมาธิการถอนกลับไป

ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ กรรมาธิการ : เรื่องบัญชีต่อท้าย
พระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าได้ไปเรียนถามท่านเลขาธิการรัฐสภาแล้ว
ท่านได้กรุณาชี้แจงว่าก็ได้เป็นไปตามพระราชบัญญัติเงินเดือนเงินประจำตำแหน่ง
หารือทรัพย์เหมือนกัน เรื่องนี้เป็นเรื่องระเบียบของสภา ไม่ใช่เรื่องเกี่ยว
กับกรรมาธิการ ขอให้ท่านเลขาธิการได้ชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องรัฐสภานี้ด้วย

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : กระผมขอประทานเรียนชี้แจง
ดังนี้ คือในเรื่องที่ไม่ได้ส่งบัญชีต่อท้ายร่างพระราชบัญญัตินั้น เจ้า
หน้าที่ได้รู้อยู่แล้ว ในทางปฏิบัตินั้นสำหรับร่างพระราชบัญญัติเงินเดือน
ตำแหน่งหารือทรัพย์ซึ่งมีบัญชีต่อท้ายแสดงแผนที่ประกอบ ว่าตามที่เห็นแล้ว
ผมก็ยอมรับว่าคงจะมีให้ครบถ้วน สำหรับในเรื่องแผนที่นั้นในทาง
ปฏิบัติเราถือว่าเมื่อได้เป็นตามร่างเดิม คือไม่มีการแก้ไขแล้ว เราก็ถือ
ว่าท่านสมาชิกย่อมจะทราบจากที่เราแจกไปเมื่อวาระที่ ๑ แล้วร่างพระราช

บัญญัติมีเช่นเดียวกัน บันทึกท้ายนั้นเราไม่ได้มีการแก้ไขตามคราว
ที่ประกาศตามรายงานของกรรมาธิการอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่
ก็ไม่ได้แจกให้ไป ไม่ใช่ว่าไม่รู้ แต่ว่าถ้าหากให้เคร่งครัดและแน่นอน
ต่อไปเจ้าหน้าที่ก็จะได้ปฏิบัติตามเพื่อให้เป็นการรอบคอบยิ่งขึ้น

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : เท่าที่ท่านเลขาธิการ
ชี้แจงถึงเป็นส่วนทำให้เห็นใจในระเบียบที่เคยปฏิบัติมา แต่ผมเห็นว่าบันทึก
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ไม่เหมือนพระราชบัญญัติเงินเดือน เพราะบันทึกท้าย
นี้หากเกี่ยวกับศาลธรรมเนียมและบทกำหนดโทษ เช่นใครมีความผิด
จะมีบทกำหนดโทษ ซึ่งผมเคยท้วงไว้ในบัญชาต่ำปรับ ๕๐ บาท ยังเคย
ให้ฉบับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการหย่อนได้ ไม่ควรจะพึง
ใช้อย่างนั้น ซึ่งมันเป็นการไม่ถูก แต่ถ้าบันทึกนี้เป็นสาระสำคัญต่อ
มาตรา ๗ จะแก้ไขหรือไม่แก้ไขอย่างนี้ไม่สามารถตรวจได้ในวาระ ๒ จาก
กรรมาธิการ แต่หากเพื่อให้เป็นที่เรียบร้อยผมพิจารณาดูแล้วเป็นของ
ประกอบให้เห็นต่อท้าย เดิมผมจะได้แต่ผมไม่ได้เอาคดีมา ในนั้นไม่เพียง
แต่ศาลธรรมเนียมว่ามีความผิดในมาตราใดไม่ทราบผมจะไม่ได้ ต้องถูก
ปรับ ๕๐๐ บาท ซึ่งผมได้เรียนท้วงไว้ มันปรับไม่ได้ นักอย่ากจะให้มัน
เสีย ระยะนี้ไปเสียงอะไรไปโรงเรียนเสียแล้วผมแจกกันหมด ผมจะดีกว่า
สู้นระเบียบจะเป็นอย่างไรผมไม่ทราบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้เถอะครับ
เรามาท้วงกันเพื่อจะให้งานมันเดินต่อไปกันดีกว่า คือว่าบันทึกท้ายเขาก็ได้
เสนอสภาแล้ว อยู่ในมือของท่านทั้งหลายแล้วในวาระที่พิจารณา แต่
บางท่านอาจจะไม่ได้นำมา และบันทึกท้ายนี้ทางกรรมาธิการไม่ได้แก้
เสีย กรรมาธิการก็รับแล้ว ทางเลขาธิการผู้พิมพ์ก็ยอมว่าไม่ได้แก้เสีย

ก็ถือเสียว่าเป็นเรื่องที่ไม่แน่นอนอย่างมาก เป็นเรื่องที่ศาลจะไปใช้เพราะเรื่องมีก็ไม่ได้แก้ไม่ได้แตะต้องอะไร

นายแคล้ว นรปติ (ขอแก้ไข) : จริงอยู่ คำพูดท่านเลขาธิการสภาว่าไม่ผิดนั่นมันก็เป็นความเข้าใจผิดของเจ้าหน้าที่ คือว่าไม่ใช่คำผิดอะไรหรอก แต่ที่ว่าสภาเห็นเป็นข้อสำคัญในการที่จะได้พิจารณาคำท้ายพระราชบัญญัติ เพราะว่าตามมาตรา ๗ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติคุ้มครองแสะส่งวนป่า แล้วให้ใช้บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน ย่อมแสดงให้เห็นว่าบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมาย ในเมื่อเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมาย เพราะฉะนั้นการกระทำการครั้งนี้จะได้เขียนมาให้สภาฯ เพื่อจะได้พิจารณา ประเด็นประชาชนราษฎรข้างนอกเขาจะทำหนังสือว่าสภานี้เป็นโรงงอกกฎหมาย เขาจากกฎหมายกันเสียเพลินที่เดียว ฯพณฯ รู้เรื่องอะไร จนเผลอไผลจนทำให้เขาว่าหนีไม่ได้ เพราะฉะนั้นสภาควรจะพิจารณาเข้ามาด้วย เพราะฉะนั้นในวันประชุมครั้งหน้า ขอให้เราเอาพระราชบัญญัตินี้เข้ามาใหม่เพื่อให้พิจารณาให้ดี เราก็จะได้พิจารณาถ้วนถี่ ไม่ต้องจะให้พิจารณาโดยการโดยขาดส่วนหนึ่งส่วนใดของพระราชบัญญัติเช่นนี้ ย่อมเป็นการไร้เหตุผล เพราะบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ย่อมใช้บังคับแก่ราษฎรทุกนามโดยไม่เลือกหน้า นั่นหนึ่งคือกฎหมายนั่นเอง เพราะฉะนั้นสภาต้องจะพิจารณา กรรมาธิการจะแก้ไขหรือไม่ได้แก้ไขเราต้องพิจารณา ไม่ใช่ว่าปล่อยให้ไปอย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอให้กรรมาธิการถอนไปก่อน

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : ผมอยากจะกราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งสภานี้ว่า บัญชีท้ายตามที่ยกเลิกไปโดยมาตรา ๗

ท้ายพระราชบัญญัติเข้ามาสู่สภาในวาระ ๒ นี้ ถ้าจะตรวจดูในรายงานการประชุมของคณะกรรมาธิการแล้ว จะปรากฏว่ากรรมาธิการพิจารณาแต่มาตรา ๗ มาตรา ๗ เท่านั้น แล้วไปสรุปผลคำแปรญัตติเสียแปลงกรรมาธิการยังไม่ได้พิจารณาบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าหากสภานี้จะบอกว่าบัญชีท้ายพระราชบัญญัติไม่จำเป็นต้องลงในรายงาน ก็ขอให้ตัดร่างพระราชบัญญัติฉบับต่อไป คือพระราชบัญญัติที่ผ่านไปแล้วนี้ คือพระราชบัญญัติเงินค้ำประกันสังหาริมทรัพย์ที่ถูกยึด ปรากฏว่าเมื่อพิจารณาถึงมาตรา ๕ และได้พิจารณาถึงแผนบัญชีที่ท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีผู้แปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข ปรากฏในรายงานชัดแจ้งด้วย แต่พระราชบัญญัติกำกับรองและส่งงบประมาณ ไม่ปรากฏว่าได้มีการพิจารณา เพราะฉะนั้นที่มาชี้ทางว่ากรรมาธิการควรจะถอนไปนั้น ข้าพเจ้าก็อยากให้คำแนะนำว่ากรรมาธิการไม่ควรจะทำ ส่งที่ท่านยังไม่ได้พิจารณา ท่านก็ควรจะถอนกลับไปพิจารณาใหม่ ควรมีผู้ใดไม่ได้ศึกษาอยู่ในเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา หรือกรรมาธิการยังไม่ได้พิจารณา ท่านจะเถียงว่าท่านพิจารณาแล้วไม่ได้ เพราะในรายงานไม่มีแปลว่าท่านไม่ได้พิจารณา เพราะฉะนั้นขอให้กรรมาธิการถอนร่างพระราชบัญญัตินี้คืนไปพิจารณาเสียใหม่

นายชาย สองศร กรรมาธิการ : กระผมก็ไม่นึกว่าเรื่องมันจะใหญ่โตเท่านี้ตั้งแต่ต้นมาจนจบมาแล้ว คือท่านชัยวัฒน์ ว่านั่นก็ฟังได้เหมือนกัน แต่ผมก็มีเหตุผลโดยเฉพาะอีกสักหน่อย คือว่าบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้มันมีอยู่ในมาตรา ๗ ในมาตรา ๗ ให้ยกเลิกบัญชีตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติกำกับรองและส่งงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๗๓ และให้ใช้บัญชีตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

ที่เปลี่ยนกรรมาธิการพิจารณามาตรา ๗ แล้ว ทำไมจะไม่พิจารณาบัญชีต่อท้าย แต่ทำไมได้เขียนว่า มาตรา ๗ บัญชีต่อท้ายนี้ ไม่มีผู้แปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข ผมก็เลยขอชี้แจงเพิ่มเติมต่อไปด้วยว่า เมื่อไม่มีการแก้ไขแล้ว เช่นนี้ ถึงแม้ว่าจะมีบัญชีต่อท้ายพ่วงเข้ามาในตัวพระราชบัญญัตินี้เลยเข้ามานี้ ผมคิดว่าไม่มีประโยชน์อะไร เพราะในกรรมาธิการก็ยืนยันอยู่แล้ว ถ้าหากว่ามันเกิดไปมีการแก้ไขในพระราชบัญญัติที่จะออกในราชกิจจานุเบกษาขึ้นมาตามผลของกรรมาธิการ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : บัญหาเรื่องนี้ผมมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วยเป็นอย่างมาก เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องที่ทำให้สภาต้องเสียเวลาไป ในเรื่องนี้ผมได้ติดต่อกับทางเลขานุการคณะกรรมาธิการเป็นที่เข้าใจกันว่า เมื่อจากบัญชีต่อท้ายมิได้มีการแก้ไข และเมื่อเป็นเช่นนี้จึงไม่ได้ทำ เหตุที่ผมไม่ได้ทำเพราะมีความผิดอยู่บ้าง เพราะเหตุว่าเครื่องต่อระหว่างแกนไม่ [illegible] ในมาตรา ๗ นั้น เลขานุการได้เขียนไว้ว่าไม่มีการแปรญัตติ [illegible] อย่างนี้ตามว่าพระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ดีกว่า เพราะฉะนั้นถ้าจะไปประกาศใช้แล้วเพียงความเรียบร้อย ผมจึงคิดว่าต่อไปจะทำให้เป็นไปตามความปรารถนาของท่านสมาชิก

นายแก้ว สังข[illegible] (ชัยนาท) : รายงานของกรรมาธิการยังมีปัญหาปรากฏในหน้า ๒ บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญมาตรา ๗ ในนั้นเขียนหมายเหตุไว้ว่าไม่มีผู้แปรญัตติแต่ถึงกระนั้นก็มีการแก้ไขหมายความว่า .....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีการแก้ไข เขาเติมแล้วไม่มีแก้ไข

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ก็เมื่อไม่มีการแก้ไขแล้ว ก็ไม่มีอะไร ก็คงเป็นไปตามร่างเดิมนั่นเอง เราก็ไม่มีทางที่จะนำมาอภิปรายกันอีก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ อย่างนี้ก็เอาที่โหวตเมื่อกี้นี้เสียว่าคงให้ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องว่าควรจะพิจารณาต่อไป เพราะร่างนี้อะไร ๆ มันก็พ่วงมาหมดแล้ว และเรื่องสุดท้ายนี้ก็ค้างมานานแล้ว เพราะฉะนั้นขอปรึกษาต่อที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้ที่ประชุมได้พิจารณา

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : เพื่อรักษาเวลาผมว่ามีทางออกได้ ขอนุญาตให้ผมพูดได้ไหม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ โหวตกันละเป็นทางออกที่สุดท้ายนี้ เรื่องนี้ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้ที่ประชุมได้รับร่างนี้ไปพิจารณาใหม่ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อมีว่าจะได้พิจารณาต่อไป!

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : สำหรับมาตรา ๘ นี้ผม

ข้องใจอยู่คือ คณะกรรมาธิการได้ตัดออกว่า ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรมีอำนาจตามพระราชบัญญัติฯ คนนี้ข้าพเจ้ายังสงสัยว่าจะถือหลักกันอย่างไร เพราะในกฎหมายบางฉบับก็ให้มีผู้รักษาการ บางฉบับก็ไม่มีผู้รักษาการ และก็เคยได้รับคำชี้แจงว่าถ้าหากว่าเป็นกฎหมายที่ออกใหม่ ก็ต้องให้มีผู้รักษาการ แต่ถ้าเป็นกฎหมายที่แก้ไขไม่ต้องมีเพราะให้สอดเข้าไปในร่างเดิมได้ ข้าพเจ้าก็เคยได้รับคำชี้แจงเช่นอย่างนี้ แม้กระนั้นข้าพเจ้าก็ยังสงสัยอยู่ โดยเฉพาะความเห็นของข้าพเจ้าแต่ไม่อยากจะให้ตัดออก อยากจะให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ จริงอยู่ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการแก้ไขซึ่งควรจะสอดเข้าไปในร่างเดิมฉบับเดิมได้ แต่เป็นข้อความคนละอย่างข้อความที่รัฐมนตรีรักษาการอยู่นี้ แต่ก็คนนี้เป็นข้อความอีกอย่างหนึ่งแต่แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความที่เกิดขึ้นใหม่ ก็ควรจะให้รัฐมนตรีรักษาการตามความในชั้นใหม่นี้ด้วย เพราะฉะนั้นไม่ควรจะต้องตัดออก

นายธวัช ทานสัมฤทธิ์ กรรมาธิการ : ขอประทานกราบเรียนชี้แจงว่าเป็นเรื่องแบบในกรณีที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเช่นนี้แล้ว ตามแบบที่ได้ปฏิบัติมาไม่ได้ระบุว่าจะต้องมีการรักษาการตาม พ.ร.บ. นี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดระเบียบพิจารณาวาระที่ ๒ แล้ว

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ผมขออนุญาตรักษาระเบียบสักนิด อย่าให้เสียประวัติของสภาเราเลย ท่านกรุณาอนุญาต ผมขอยืดเดียว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบผมยืนแล้ว ทำไมคุณยืนด้วย

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ผมยืนขอนุญาต

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมยังคงยู่คุณนั่งเสียชี แล้วจึงจะถูกระเบียบ เมื่อประธานยังคุณต้องนั่งชี

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ผมเสียใจจริง ๆ อายุผม ๔๐ กว่าแล้ว ที่มาเถียงกับท่านประธานก็เพื่อรักษาประโยชน์ของสภาแท้ ๆ ไม่ได้มาดูถูกท่านเลยนครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพื่อรักษาประโยชน์ก็ให้ถูกประโยชน์ด้วยกัน

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) ผมมาขออนุญาตกับท่านจะโหวตเสียก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่งเสียแล้วยกมือเสีย ผมจะอนุญาต

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ประเดี๋ยวจะเป็นการโต้ครูบาอาจารย์ไป ก็เจ้าบอกว่าเมื่อจะเป็นการผิดระเบียบก็ถูกขนหัวแจ้งได้ และผมก็เข้าแทรก เมื่อเข้าแทรกแล้วท่านประธานฟัง แล้วอนุญาตผมก็ได้พูดต่อ ผมก็พยายามจะทราบระเบียบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดเข้าประเด็น

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : คืออย่างนี้การกระทำการไม่ยอมรับไปก็เลือบจะว่าได้ แต่จะมาว่ากันโดยไม่มีบัญชีต่อท้ายมาเรียบร้อยอย่างนี้ ท่านกรุณาทำความเข้าใจกันใหม่ แบบกระทำการรับรองได้ไหมว่าไม่ได้แก้แม้แต่นิดเดียว ท่าน

ประธานให้ตัวอย่างมาแล้วแต่ต้น ว่าไม่ได้แก้ แต่ขอมาว่ากันแต่ร่างยกเป็นกฎหมายอย่างนี้ก่อน ว่าที่จะเป็นร่างบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินั้นหาไม่ได้ จะเป็นการเสียแบบในสภาฯ เพราะที่ไปข้างหน้าจะต้องร่างขึ้นอีกเพื่อเป็นการรักษาแบบไว้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ฉันผมขอถือโอกาสของสภามีก ในปัญหาที่ท่านสมาชิกคณะพัฒน์ ๆ ยกขึ้นมานั้นผมได้เรียนชี้แจงแถลงแล้ว คือว่าเรื่องในเรื่องนี้กระผมก็ได้เรียนชี้แจงมาแล้ว ในเรื่องข้อสังเกตของท่านสมาชิกที่ได้เคยกระทำ ที่ได้เคยปฏิบัติมาจะเห็นว่าทุกฉบับตลอดฉบับนั้นใช่ไหมครับ ที่ได้แถลงแล้ว เราจะเห็นว่าที่ร่างพระราชบัญญัติ พ.ศ. เป็นต้นเรานี้ ๆ ก็เป็นอย่างนี้ ความมุ่งใจว่างใจให้เจ้าหน้าที่ยกร่างนั้นเราก็ได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติเป็นต้นจึงหลายฉบับ ๆ แล้วทุกไม่ได้แนบมาสำหรับพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ทั้งนี้เพราะเหตุความจำเป็นจำกัด เรามีให้ส่งไปยังรัฐบาลในเมื่อประกาศใช้ไปแล้ว และเรายืนยันไปยังรัฐบาลเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไปตามระเบียบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอได้โปรดเชื่อใจตามนี้ แบบอย่างสำคัญที่สุดในสภานี้ ขอให้จงหนักแน่นเหมือนทุกท่านแถลงได้ชี้แจงเหตุผล และทุกท่านนั่งฟังกันเสร็จแล้ว ถือมติเป็นส่วนมากก็แล้วไป อันนี้ผมถือว่าเป็นแบบที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งใด ๆ ทั้งหมดขอปรึกษาในวาระสุดท้าย ท่านผู้ใดเห็นควรให้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นอันตกไปนั้นได้โปรดยกมือขึ้น

ผู้สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือขึ้นส่วนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้นำญัตติขึ้นเป็นกฎหมายได้ โดยพร้อมเพรียงกัน ท่านจะได้โปรดรายงานของคณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตของมาด้วย ตามข้อสังเกตมีว่า ถ้าที่ประชุมเห็นชอบด้วยกฎจะได้ส่งไปให้คณะรัฐมนตรีชี้ได้ โปรดอ่านข้อสุดท้ายข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการมีสองข้อด้วยกัน

๑๑.๔๕ น.

ขุนวิเทศดรุณการ (เพชรบุรี) : ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการนั้นใส่มากเพื่อจะให้เป็นประจักษ์หลักฐานไว้ในเรื่องป่าไม้โกงกาง การที่เราอภิปรายกันในวาระที่ ๓ ขณะรับหลักการนี้ สำหรับป่าไม้ในความนึกคิดของเราพุ่งไปยังป่าไม้ใหญ่ คือป่าไม้สัก ป่าไม้เคี่ยม ป่าตาน ป่าอะไรในจังหวัดชายแดนแถบเหล่านั้น และไม่มีใครจะเฉลียวใจเลยในป่าไม้ชนิดหนึ่งซึ่งแท้ที่จริงไม่ใช่ป่าแท้ ที่จริงเรียกว่าป่าชายเลน พวกเราคนที่ไม่เคยพบเคยเห็นมามักจะเข้าใจว่าเอะทำไมชายเลนจึงมีป่า ๆ นี่เราเรียกว่าป่าไม้โกงกาง แท้จริงมันไม่ใช่มันเป็นชายเลนน้ำทะเลท่วมถึงเป็นโคลน แต่เขาก็เคยผลัดไม้โกงกางไปทีละ ๆ ไว้ตามตีนเลนเหล่านั้น แต่ว่า ๒๐–๓๕ ปีพอมันโตขึ้นแล้วก็ตัดกันเป็นฟืนไปหมด เขาเรียกกันว่าป่าไม้โกงกาง ที่จริงไม่ใช่ป่า เป็นส่วน ๆ ย่อย ๆ กับที่เขาปลูกทีเรียน เขาเอาทีเรียนไปปลูก ๆ ไว้ถ้ามากมายขึ้นก็เป็นป่าไป แท้ที่จริงไม่ใช่ป่าเป็นที่เขาปลูก แต่ว่าภายหลังต่อมาที่ชายเลนเขาก็ออกโฉนดให้ผู้ใดก็ทำกรรมสิทธิ์ไม่ได้เพราะได้มีน้ำทะเลท่วมถึง เขาออกโฉนดให้ผู้ถือกรรมสิทธิ์

ไม่ได้ ตราบวันคนหนึ่งทะเลาะเอาไปบักไว้ คนอื่นถือว่าตนไม่ใช่ทำกรรมสิทธิ์ของใครก็เข้าไปตัดเอาไม้ โกงกางนั้นไปเผาถ่านอย่างนี้เป็นต้น ถ้าเจ้าของคนหนึ่งไปปลูกไว้อีกคนหนึ่งไปตัดก็เกิดเรื่องทะเลาะวิวาทตีรันฟันแทงเป็นเรื่องรกโรงรกศาล เรื่องเป็นอย่างนี้ ในเมื่อทางบ้านเมืองก็ไม่รู้จะจัดการอย่างไรเพราะเหตุว่าตนนั้นก็ไม่ใช่ทำกรรมสิทธิ์ของใคร ออกโฉนดไม่ได้ก็เคยบุกรุกเข้าไปตัดฟันกันเกิดทะเลาะวิวาท ที่นี้ต่อมาภายหลังกระทรวงมหาดไทยก็หารือมาทางกรมป่าไม้ว่าทำอย่างไรจึงจะระงับข้อพิพาทนี้ได้ ทางกรมป่าไม้ก็เลยประกาศเป็นป่าสงวน หมายความว่าป่าไม้โกงกางเหล่านั้น ประกาศว่าเป็นป่าสงวนเสียแล้ว จึงกลายเป็นป่าสงวนไป ที่นี้เมื่อเกิดเป็นป่าสงวนขึ้นแล้วเจ้าพนักงานป่าไม้ก็ต้องเข้าจัดการตามระเบียบของกรมป่าไม้ที่เคยว่าไม่ โตเท่านี้จึงจะตัดได้ ไม้โตเท่านั้น ๆ ก็จึงจะตัดได้ ก็ไม้โกงกางมันขึ้นกันเป็นพืดเต็มไปหมดจะเลือกโดยอย่างไรว่าจะได้ขนาดตัดง่ายนั้นไม่ได้ขนาดตัดยะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงเป็นการลำบากแก่ประชาชน เพราะประเพณีของการตัดไม้โกงกางมาเผาถ่านนั้น แปลงไหนถ้าหากว่าได้ขนาดพอสมควรแล้วเขาก็ตัดหมดทั้งแปลงแล้วก็ปลูกใหม่ แล้วก็ไปตัดแปลงอื่นอีก ตัดหมดทั้งแปลงทั้งแปลงไป ประเพณีของเขาตัดหมดทั้งแปลงไปเช่นนี้เป็นการผิดระเบียบของกรมป่าไม้ ไปเพราะฉะนั้นตัวฉันเองฉันจึงได้เสนอเป็นข้อสังเกตให้ท่านกรรมาธิการว่า สำหรับป่าไม้โกงกางขอได้โปรดว่าอย่าได้ถือเหมือนเป็นป่าไม้ใหญ่เลย ค่าธรรมเนียมอะไรเหล่านี้ แท้ที่จริงมันไม่ใช่ป่า ไม้โกงกางมันเป็นสวนที่เขาได้ปลูกไว้เขาปลูกสวนไม้โกงกาง ถ้าหากว่ามูลเหตุของการที่จะสงวนป่านี้จะสงวนพันธุ์ไม้ไว้ ก็หามิได้ แท้จริงที่ประกาศเป็นป่าสงวนก็เพื่อจะระงับข้อพิพาทมิให้เกิดขึ้น มิให้

คนอื่นเข้าไปตัดป่าไม้ที่เขาปลูกได้ เพื่อสงวนป่าไม้ไว้ทางกรมป่าไม้ก็ยังได้กระณาสัญญาไม้แก่เจ้าหน้าที่ปลูกไม้เหล่านั้นไว้ไว้เป็นแปลง ๆ เหล่านี้เป็นข้อเท็จจริง ความจึงพอกเราไม่ค่อยรู้ ที่พูดถึงป่าเรือกันก็ถึงป่าเป็นป่าไม้สักไม้เต็งรัง เสียหมด ป่าไม้ โกงกางมีอยู่ที่สมุทรสาคร สมุทรสงครามกับเพชรบุรีเท่านั้นเอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ เป็นอันพัก ได้ฟัง

ขุนวิเทศดรุณการ (เพชรบุรี) : ผมขอสนับสนุนให้สภาได้รับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการไว้ ที่พูดในทำนองว่าต่างกรรมต่างวาระเนี่ยมต่าง ๆ นั้นถูกได้ถือประโยชน์ของผู้ปลูกป่าโกงกางได้ไม่เกณฑ์ทหารไปเกินมากมายอย่างป่าไหนในโลก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ เป็นอันพัก ได้ฟังแล้วแต่ผู้ที่จะอภิปรายมากมาย แต่ว่าจะให้ถือข้อสังเกตเช่นนี้ไม่ได้ ให้สภาตัดสิน ถ้าจะให้ถือข้อสังเกตกรรมาธิการไปเลยไม่ใช่ว่าจะถูกมติรัฐบาล ๆ ทำได้ตามสมควร เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องของข้อสังเกตซึ่งกรรมาธิการส่งมา เพราะฉะนั้นขอถามที่ประชุมว่า ถ้าผู้ใดไม่มีอะไรจะอภิปรายอย่างอื่น ผมจะถือโอกาสนี้ส่งไปยังกรรมาธิการ

๑๑๒๒ น.

นายทองสืบ ศุภะมารค (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าขอข้อสังเกตข้อหนึ่งข้อสังเกต ในการที่คณะกรรมาธิการส่งข้อสังเกตไว้ว่า ๓. สำหรับป่าไม้โกงกางให้ปลูกเป็นป่าสงวน เขาเป็นป่าที่ราษฎรได้ปลูกสร้างเองก็สมควรที่จะให้ผู้มีสิทธิเก็บเกี่ยวในที่ป่าเหล่านั้น ได้รับอนุญาต

ให้ตัดไม้ที่ตนได้ปลูกไว้ในที่ตนปลูกไว้ไม่ว่าที่ของผู้ใด ข้อความข้อสังเกต
เหตุผลของท่านผู้เสนอข้าพเจ้าเห็นว่าไม่น่าจะมี ที่เพราะเหตุว่าประกาศนี้ ข้าพเจ้า
ไม่เข้าใจว่าจะมีกฎหมายห้ามไม้อยู่ในฉบับใดบ้าง หรือเล่มไหน ที่อนุญาตให้
ตัดฟันไม้ โดยทางที่ชอบธรรมได้ เพราะว่าผู้ใดปลูกผู้นั้นก็ควรจะได้
รับเสียผลเพราะเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา แต่เมื่อเขาทะเลาะกันเข้าแย่งกัน
ตามที่ท่านผู้แทนราษฎรเมื่อกี้พูดมาเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่จะระงับด้วย
วิธีอื่นไม่ได้ก็ต้องห้ามเขา แต่เมื่อมีข้อสังเกตอย่างนี้ไปแล้วก็ไม่เกิด
ผลอย่างใดในการที่จะให้กรมป่าไม้ไปตะหงิดตะหงิดผ่อนโทษ ที่ทางกรมป่าไม้
ประณามตัดฟันไม้ โดยทางนั้น ที่ราษฎรได้ปลูกสร้างเองเหตุผลข้าพเจ้า
เห็นว่าไม่ชอบ ควรจะทำการเพิกถอนเสีย หากจะประนีประนอมไม่ให้
ทะเลาะกันด้วยประการใดก็ตาม ไม่ให้ไปแย่งสิทธิในทรัพย์สินในส่วนที่เขาได้ปลูก
สร้างไว้ ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างนี้ ถ้าจะเอาข้อสังเกตอย่างนี้เป็นข้อ
สังเกตให้กรมป่าไม้ไปปฏิบัติให้ผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ด้วย

ผู้ทำการแทนปลัดทูลฉลองกระทรวงเกษตราธิการ : กราบเรียนว่าเมื่อวันที่
๑๑ ๕๙ น.

นายเทียม ศุภเกษตร ประธานกรรมาธิการ : เรื่องป่าไม้โคกกาง
นั้น ตามที่ท่านผู้แทนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความสงสัยว่าเหตุใดจึงมี
ภาษีสิ่งนั้น ที่จริงตามที่ข้าพเจ้าได้ชี้แจงแล้วนั้นว่าเป็นทางบางกระบาก จังหวัดเพชรบุรี
ทางช่องคลองโคนจังหวัดสมุทรสงครามเท่านั้นเป็นต้น แต่เดิมเป็น
ป่าแสม ถึงแม้ว่าจะมีไม้แสมขึ้นอยู่ตามธรรมชาติอยู่ด้วย ในที่เหล่านั้น
ไม่มีใครสามารถที่จะมีสิทธิในการที่จะเข้าไปถือกรรมสิทธิได้ แต่ว่า
ได้เป็นประเพณีที่ได้ปฏิบัติกันมา ถ้าใครเข้าไปโค่นสร้างที่เป็นป่าไม้แสม

ลงและได้ปลูกสร้างป่าไม้โกงกางขึ้น และต่อมาก็มีเรื่องกรณีพิพาทแก่งแย่งที่ดินกันขึ้นเช่นในเรื่องที่เคยมีคดีไม้ซุงกันและกัน เป็นเรื่องที่รัฐบาลในสมัยนั้น ต้องทางกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเกษตรก็ไม่สามารถจะแก้ไขและประสานความเดือดร้อนของราษฎรให้เบาบางลงไปได้ เพราะฉะนั้นจึงมีจะให้กรมป่าไม้ไปดำเนินการทางใดทางหนึ่งเพื่อจะรักษาผลประโยชน์ของราษฎร คือระงับข้อพิพาทอย่างไรต่าง ๆ ตามกฎหมายที่มีอยู่ พิจารณาเห็นว่าถ้าใช้พระราชบัญญัติป่าสงวนคือว่าป่าที่ราษฎรปลูกนั้นก็อาจจะไม่เป็นป่าที่ราษฎรปลูกทั้งหมด อาจจะมีป่าธรรมชาติปนอยู่ด้วย เมื่อไม่มีคำใช้ในพระราชบัญญัติป่าไม้ จึงได้ไปสงวนป่านั้นไว้ เมื่อได้สงวนป่าเหล่านั้นแล้วความประสงค์ของทางรัฐบาลก็เป็นแต่เพียงว่าเพื่อจะรวมรักษาผลประโยชน์ของราษฎร และรับการที่ได้ปลูกไม้ใหม่ให้มีการแก่งแย่งพิพาทกันขึ้น และในขณะเดียวกันก็เพื่อส่งเสริมให้ราษฎรเหล่านั้นได้มีทางที่จะปลูกไม้โกงกางให้เป็นไปตามหลักวิชาการให้เป็นผลดียิ่งขึ้น ในชั้นจึงได้มีข้อสังเกตไปว่าสำหรับป่าเหล่านี้การที่เราจะนำข้อบังคับของกรมป่าไม้ไปบังคับอย่างเข้มงวดกวดขันนั้นคงจะได้เห็นอกเห็นใจราษฎรที่เขาได้ปลูกไม้ในที่เหล่านั้นว่าถ้าเขาจะตัดก็ต้องได้รับอนุญาตให้ตัด เพราะว่าป่าไม้โกงกางธรรมชาติที่จะขึ้นนั้นไม่อนุญาตให้ตัดหมดทั้งแปลงทีเดียว ต้องอนุญาตให้ตัดเฉพาะที่โตกว่าขนาดเท่านั้น ส่วนในที่เหล่านั้นเป็นประเพณีว่า เมื่อราษฎรตัดหมดทั้งแปลงแล้วก็รับปลูกขึ้นใหม่ทันที ทางกรมป่าไม้การพิจารณาเห็นว่าไม่เป็นการเสียหายที่จะอนุญาตให้ตัดจากตอนที่เขาปลูกได้เหลือเท่าที่ได้เมื่อมานี้เป็นข้อสังเกตที่ได้ตกลงเอาไว้

๑

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอถามที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นควรส่งเรื่องนี้ไปยังรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือขึ้นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือขึ้นส่วนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าส่งไปยังรัฐบาลได้ ทางสภาจะได้จัดให้เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุม ร่างพระราชบัญญัติต่อไป คือ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๔๙๖ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(ล้านา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๔๙๖

หลักการ

เวนคืนที่ดินในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อดำเนินการก่อสร้างการชลประทานโครงการเขื่อนเจ้าพระยา

เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาลจะได้ดำเนินการก่อสร้างการชลประทานโครงการเขื่อนเจ้าพระยา และได้มีการสำรวจทดน้ำ ทดน้ำเข้า

ต้องใช้เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานนั้น และกรมชลประทานได้ทำการสำรวจแบ่งแยกเขตที่ดินที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาแล้ว จึงเป็นการสมควรที่จะตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ดังกล่าว

(ร่าง)

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๔๘๖

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามที่ได้ทำการสำรวจแล้ว ในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๔๘๖"

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมชลประทานเป็นเจ้าหน้าที่เฉพาะการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้เวนคืนที่ดินที่ใช้ในกิจการสงวนหวงห้ามที่ดินในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามที่แสดงไว้ในแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งประกาศรายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๖ เงินค่าทดแทนที่สำหรับการเวนคืนสงวนหวงห้ามที่ดินที่จะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองให้กำหนดตามราคาที่ซื้อขายในตลาดในวันใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : รัฐบาลขอแสดงคำอธิบายพระราชบัญญัติเวนคืนสงวนหวงห้ามที่ดินในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๔๙๐ โดยมีหลักการและเหตุผลว่า

หลักการ เพื่อเวนคืนที่ดินในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อดำเนินการก่อสร้างการชลประทานโครงการเขื่อนเจ้าพระยา

เหตุผล เนื่องจากรัฐบาลจะได้ดำเนินการก่อสร้างการชลประทาน โครงการเขื่อนเจ้าพระยา และได้ให้กรมชลประทานทำการสำรวจที่ดินที่จำเป็นต้องใช้เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานนั้น ๆ กรมชลประทานได้ทำการสำรวจแบ่งแยกเขตที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ ข้าพเจ้าผู้ใหญ่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเสร็จแล้ว จึงเป็นการสมควรที่จะตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ดังกล่าว

นอกจากนี้กระผมขอเรียนว่าที่ดินได้ไปตกลงกับราษฎร และได้จ่ายเงินไปเป็นส่วนมากแล้ว เขาก็ขอร้องให้ออกพระราชบัญญัติเพื่อดำเนินการสร้างที่ทำงานโครงการเขื่อนเจ้าพระยา

ร้อยโท พัฒน์ ณ ถลาง (ปราจีนบุรี) : สำหรับพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นี้ ทางกระทรวงการคลังตามโครงการสร้างเขื่อนแม่น้ำเจ้าพระยาซึ่งเป็นเรื่องเก่าอยู่แล้ว แต่ทางสำหรับในกรณีที่ว่าในการเวนคืนครั้งนี้ ตามเหตุผลนั้นรู้สึกว่าคำกล่าวทางรัฐบาลได้แถลงว่ามีความจำเป็นในการสร้างเขื่อนนี้ กล่าวไว้เพียงคลุม ๆ ไม่ทราบว่าความจำเป็นนั้นจำเป็นโดยอย่างไรไม่แน่ชัด เพราะเท่าที่สังเกตเห็นว่าประตูน้ำของชลประทานโดยทั่ว ๆ ไปนั้น กระผมเห็นว่ามีที่มันโอ่โถงเกินไป คือเกินความจำเป็น เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนถามเพื่อเป็นข้อที่ท่านจะได้จดจำไว้สักเล็กน้อยว่า ในกรณีที่ว่าจำเป็นนั้นจำเป็นสำหรับเพื่ออนาคตหรือว่าจำเป็นสำหรับในขณะนี้ เพราะว่าที่กระผมทักท้วงมาเช่นนี้ โดยความเป็นห่วงเป็นใยถึงบรรดาเจ้าของที่ดินต่าง ๆ นั้น ขอให้พิจารณาตามแผนที่ บางรายก็เอาหมดทั้งแปลงเลยเป็นการตัดทอนรอนสิทธิเขา คือเขาไม่มีแหล่งที่จะทำมาหากินอีกต่อไป ในขณะเดียวกัน ค่าราคาที่ระบุไว้นั้น ถ้าหากว่าใครที่ถูกยึดหมดทั้งสิทธิไปแล้ว จะหาซื้อราคา

อย่างเด็ดขาดไม่ได้ เพราะเหตุว่าเมื่อเป็นที่ราชการขนมาราคาก็สูงขึ้น นอกจากนี้ก็เท่ากับว่าถูกแขวะเหยียดหยามไปจากทำเนียม น่าได้พิจารณาอย่างไรกระผมขอทราบ

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : เรื่องที่เวนคืนนี้ ความจริงที่ไม่ก็ไม่ได้ เพราะจะทำที่ทำการทำที่ทำงานนี้ แต่ก็จะต้องขุดคลองระบายน้ำ เป็นที่ทิ้งดินไว้ตามแผนการไม่ใช่เมื่อไรทั้งปัจจุบันและอนาคตก็จะต้องใช้ เพื่อจะให้มีน้ำระบายให้ดีทั่วๆ ไป ส่วนเจ้าของที่ดินในที่เหล่านี้ ทางจังหวัดได้ติดต่อกับเจ้าเวียบร้อยแล้ว และก็ได้ตั้งมอบดำเนินการแล้วด้วย เพียงแต่ว่าให้ออกพระราชบัญญัติให้เสร็จสิ้นไปเสีย เพื่อจะได้เป็นหลักฐานต่อไป

นายสอิ้ง มารังกูล (บุรีรัมย์) : ตามพระราชบัญญัติเวนคืนสังหาริมทรัพย์นี้ ในชั้นต้นเราพิจารณารับหลักการนี้ ความจริงตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงมาแล้วโดยย่อว่า เมื่อเราให้เงินทองแก่เขาไปทำงานแล้ว ก็ไม่ทราบว่าเมื่อเราให้เงินทองแก่เขาเป็นหลักฐาน เราก็ย่อมมีสิ่งของยึดไว้เป็นหลักฐานแต่เหตุใดเราจึงยอมกฎหมายเวนคืนนี้กระผมเองก็ยังมีข้อคิดเห็นอยู่ว่า การออกกฎหมายเวนคืนนี้กระผมเองก็ยังมีข้อคิดเห็นอยู่ว่า เมื่อเราให้เงินทองแก่เขาแล้วจะมีกฎหมายเวนคืนนี้กระผมเองก็ยังมีข้อคิดเห็นอยู่ว่า เ

ท่านให้เตรียมเงินทองให้แก่เขาแล้วหรือ แล้วเตรียมสถานที่ไว้ให้เขาทำมาหากินทันๆ ก็หรือไม่ และถ้าหากว่าทั้งนี้ยังไม่ได้ทำไว้เป็นประโยชน์เป็นหลักฐานลงไป แล้วผู้ที่เขาเป็นเจ้าของยังอยู่ ไม่มีทางจะทำมาหากินต่อไปเป็นแน่ ก็จะให้หรือไม่ ฉันนี้เป็นเหตุผลทางรัฐบาลจะต้องพิจารณาอย่างแน่แท้ เพราะว่าโดยความจริงนั้นท่านเป็นผู้เหมาะที่สุดกว่าท่านจะพยายามให้ราษฎรทั้งหลายแก่ประชาชนราษฎร เพราะฉะนั้นทุกแห่งเมื่อมีการรบกันก็จะต้องมีการระทบกระเทือน แต่ถ้าหากท่านได้แถลงระบุเองเห็นว่า ถ้าหากท่านใช้ความประนีประนอมตะล่อมโดยที่ไม่ต้องใช้กำลังเข้าปราบปรามแล้ว กระผมเห็นว่าเป็นประโยชน์ที่สุดแก่รัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแถลงเปรียบเทียบอย่างว่า ทางรัฐบาลเป็นผู้มีอาวุธครบมือ แต่จำเป็นต้องหวังว่าท่านจะต้องมาเจรจาไม่ช้าก็เร็ว ไม่เป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นกระผมใคร่ขอแถลงว่า "รัก" เข้าไปอีกสักนิด เพื่อให้มากเข้าไปอีก เพื่อให้แน่นแฟ้นเข้าไปอีก ประชาชนส่วนมากเข้าใจไปแต่เพียงว่ารัฐบาลต้องการจะเอาใจเขาใส่เขาได้ นี่เป็นอย่างนี้เสมอ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านจะพยายามที่สุดที่จะไม่ให้ประชาชนเข้าใจอย่างนั้น แต่ก็เป็นสิ่งซึ่งประชาชนแช่ช้องสงเสริมเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นเวลาคนทุกนับบาทเห็นว่าโดยมากเป็นส่วนน้อย ท่านก็ได้พยายาม ทุกครั้งบอกว่าให้พยายามอดทนอดกลั้นให้เงินให้ทองไป เมื่อให้ไปแล้วเขาก็พอใจอย่างนี้จำเป็นต้องยอมให้ เพราะฉะนั้นกระผมเองขอให้เป็นข้อสังเกตเอาใจว่าประชาชนนั้นย่อมเข้าใจได้ช้าและ

เข้าใจไม่ทั่วถึงเจตนารมณ์อันเพียงพอ แลบางคนก็ไม่มีที่จะทำมาหากินต่อไปอีกเช่นเดียวกัน แล้วเขาจะไปอยู่ที่ไหน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลจะให้ราคาก็ให้ราคาต่ำ แต่จะไปหาที่ทำมาหากินใหม่ย่อมหาได้ยาก ถึงจะหาได้ก็ไกลจากถิ่นมาก ไม่เหมาะแก่การทำมาหากินต่อไป เพราะฉะนั้นถ้ารัฐบาลจะเอานิยังไม่ได้ทำให้สำเร็จไป แล้วราษฎรที่อยู่ในเขตนี้ไม่มีที่ทำมาหากินต่อไปก็จะยากที่จะทำมาหากินนี้ทำต่อไปก่อนจะได้หรือไม่ นี่กระผมขอเสนอเพื่อให้สมาชิกได้เห็นแล้วก็เพื่อจะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ไปจากที่ทำมาหากินใหม่ได้แค่ไหนเพียงใด

พลเรือโท หลวงสินาวิน้าวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : ในเรื่องที่เขตนี้นั้นรัฐบาลก็ระวังอยู่แล้ว มีหลักการอยู่แล้วสำหรับประชาชนนั้นเราจะต้องช่วยเหลือเขาไว้ ในการนี้สมาชิกผู้ทรงเกียรติ นายกิ่งแก้ว ผู้แทนแห่งท้องที่ พนักงานเทศบาล เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำ และมัคคุเทศก์ ท่านเหล่านี้ ท่านมีหน้าที่ไปดำเนินงาน ส่วนมากก็ได้ให้เงินไปให้ทองไปแล้ว และก็เป็นงานแน่ เราเป็นห่วงในโครงการเขื่อนเจ้าพระยา ไม่ใช่ว่าจะอยู่นิ่ง ส่วนที่ท่านเป็นห่วงว่าเมื่อเวนคืนแล้วเขายังไม่มีที่ไปจะให้ทำกินต่อไปได้หรือไม่ เรื่องนี้ก็ได้เคยพิจารณาแล้วอย่างสำหรับโครงการเขื่อนเจ้าพระยา ในการทำงานนั้น ถ้าเรายังไม่ทำทีเดียว เขายังจะประกอบอาชีพอยู่ ก็ได้เคยยกมาปรึกษาและได้สั่งนักหนาแล้ว ก็ยังไม่เคยปรากฏในความเดือดร้อนเหล่านี้ ซึ่งท่านผู้แทนทั้งหลายของจังหวัดที่ถูกเวนคืนคงจะทราบเรื่อง

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธุ์ (ลำพูน) กระผมขอเสนอญัตติอภิปราย

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอญัตติเป็นหนังสือขอเปลี่ยนแปลงวาระการประชุม ๑ ฉบับ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมพิจารณาญัตติดังกล่าว ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือขึ้นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือขึ้นส่วนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมาธิการอะไร

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : ขอส่งกรรมาธิการสามัญ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอส่งกรรมาธิการสามัญ จะมีผู้ใดคัดค้านเป็นอย่างอื่น

นายทิม กรีพัฒน์ (อุบลราชธานี) : เรื่องร่างพระราชบัญญัติเช่นนี้สังคมรวมทั้งเราได้เคยพิจารณามาแล้ว แต่ว่าการส่งกรรมาธิการสามัญพิจารณาเกรงว่าไม่มีทางที่จะแก้ไขเสียทันท่วงที ข้าพเจ้าจึงส่งสัยว่าการที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่น่าที่จะส่งให้กรรมาธิการพิจารณา ควรจะพิจารณาในสภานี้เสียเลย ถ้าข้าพเจ้าจะเสนอให้พิจารณาเสียเดี๋ยวนี้ในสภานี้ เห็นว่าคงจะทำไม่ได้เพราะเป็นการฝืนข้อบังคับ ข้าพเจ้าจึงขอยืนยันว่าไม่ควรส่งเลยได้ว่าทำไมรัฐบาลจึงไม่

ขอให้พิจารณาแก้ไขเสียก่อน เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาในการกรรมาธิการเปล่า ๆ เพราะพิจารณาไปก็ไม่มีอะไรแก้ไข ข้าพเจ้าจึงขอรับรองให้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีแก้ไขข้อเสนอทางรัฐบาลจะว่าอย่างไร จะรับไหม

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรส่งกรรมาธิการ ถ้าส่งกรรมาธิการก็จะได้พิจารณาให้ละเอียดรอบคอบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลท่านอยากให้รับหลักการไป แต่ท่านจะยืนอย่างนี้อย่างนั้น ท่านก็ขอส่งกรรมาธิการสามัญ ท่านจะว่าอย่างไร

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าก็ต้องส่งคณะกรรมาธิการร่วมกันไปพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : รัฐบาลขอแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นประการใด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมลงมติให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ระเบียบวาระต่อไปเป็นเรื่องที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี พ.ศ. ๒๔๙๐ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเชิงกลัด
และตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน
จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๔๘๖

หลักการ

เวนคืนที่ดินในท้องที่ตำบลเชิงกลัด และตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อดำเนินการก่อสร้างการชลประทานโครงการเขื่อนเจ้าพระยา

เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาลจะได้ดำเนินการก่อสร้างการชลประทานโครงการเขื่อนเจ้าพระยา และได้ให้กรมชลประทานทำการสำรวจที่ดินที่จำเป็นต้องใช้เพื่อประโยชน์ในท้องที่ตำบลเชิงกลัด และตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรีเสร็จแล้ว จึงเป็นการสมควรที่จะตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ดังกล่าว

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเชิงกลัดและตำบลโพธิ์ชนไก่

อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๔๙๖

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามที่ได้ทำการสำรวจเสร็จแล้ว ในท้องที่ตำบลเชิงกลัด และตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันประเทศ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเชิงกลัด และตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๔๙๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมชลประทานเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเชิงกลัด และตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ภายในแนวเขตตาม

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติฯ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ให้แก่ประชาชน

มาตรา ๕ เงินค่าเช่าที่ดินสำหรับราษฎรที่จะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองให้กำหนดตามราคาซื้อขายในตลาดในวันใช้พระราชบัญญัติฯ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร รักษาการตามพระราชบัญญัติฯ

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนและสงวนหวงห้ามที่ดินในท้องที่ตำบลเชิงเกลือ และตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๔๘๖

หลักการ เพื่อเวนคืนที่ดินในท้องที่ตำบลเชิงเกลือ และตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อดำเนินการก่อสร้างการชลประทานโครงการเขื่อนเจ้าพระยา

เหตุผล เนื่องจากรัฐบาลจะได้ดำเนินการก่อสร้างการชลประทานโครงการเขื่อนเจ้าพระยา และได้ให้กรมชลประทานทำการสำรวจที่ดินที่จำเป็นต้องใช้เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานนั้น บัดนี้กรมชลประทานได้ทำการสำรวจแบ่งแยกเขตที่ดินที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลเชิงเกลือ และตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรีเสร็จแล้ว จึงมีน

การส่งคืนทรัพย์ตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
ต่างๆ จึงขอเสนอต่อสภาเพื่อพิจารณาดังนี้

นายดิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ตามที่คณะรัฐมนตรี
ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนมานั้น เท่าที่ข้าพเจ้าได้อ่านดูแล้วก็มีที่
แปลกอยู่อย่างหนึ่ง คือว่าในมาตรา ๕ ได้กำหนดเงินค่าทำขวัญไว้ด้วย
ทีนี้เดี๋ยวอาจจะตกลงกันใจไม่ได้ เพราะว่าเมื่อเวนคืนที่ดินให้เมื่อครบ ๑๐ ปี
นั้นไม่ได้บอกเอาไว้ว่าจะให้เงินค่าทำขวัญ ส่วนใหญ่คนที่เป็นจำนวน
มากมักมีกันอยู่ พระราชบัญญัติที่ผ่านเมื่อกี้นี้รวมทั้งหมดก็ ๔๕๖ ก็หลาย
สิบไร่ แล้วอย่างพระราชบัญญัตินี้ก็เป็นจำนวนร้อย ๆ ไร่ เดี๋ยวก็ต้อง
ต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากไม่น้อยอยู่ เพราะฉะนั้นในฐานะที่เป็นสมาชิกเตือน
หน้าที่คณะกรรมการเงินก็อยากจะขอถามท่านรัฐมนตรีว่าเงินค่า
ทำขวัญที่จะต้องใช้ในการนี้เป็นจำนวนเงินเท่าไร และได้กำหนด
เอาไว้ว่าจะขอตามราคาที่ซื้อขายกันในตลาดในวันใช้พระราชบัญญัตินี้
หรือต้องถือเอาราคาไร่ละเท่าไร อย่างไรบ้างหรือยัง

พลเรือโท หลวงสุนาวีวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตร : ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายเรื่องการเวนคืนนี้ถ้ามีในมาตรา ๕ ว่า ให้
กำหนดเงินค่าทำขวัญนี้ตามราคาที่ซื้อขายกันในตลาดในวันใช้พระราชบัญญัติ
ผู้ครอบครองไม่ได้กำหนดตามราคาที่ซื้อขายในตลาดในวันใช้พระราชบัญญัติ
นี้ ไม่พระราชบัญญัตินี้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อการสาธารณประโยชน์เรามี
แบบอย่างมาแล้วหลายฉบับ ๆ ที่ออกไปแล้วไม่มี
ปัญหาข้าพเจ้าขอเรียนว่าเป็นหลักการของพระราชบัญญัติการเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์เพื่อการสาธารณประโยชน์ เราได้หลักการในพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งถ้าไม่ได้ประกาศกฎอัยการ

ในมาตรา ๓๕ ตกค้างไว้ขัดเจน เพราะฉะนั้นเราจึงเอามาใส่ไว้ในพระราช
บัญญัติที่ต้องการ ส่วนการเวนคืนสำหรับสร้างทางหลวงนั้น อาศัย
พระราชบัญญัติการสร้างทางหลวงซึ่งมีในตำบทเดิม ขัดเจน ขอเรียนให้
ทราบ

ส่วนเรื่องราคานั้น ผมไม่ได้กำหนดปริมาณเมา แต่ว่าบางแห่ง
กม ๑๑๐๐ บ้าง ๔๐๐ บ้าง ๒๐๐ บ้าง แต่ว่าเดี๋ยวราคาซื้อขายกันในตลาด
ไม่ได้รวมเป็นยอดมา

นายสุจนนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : การเวนคืนนี้เป็นของ
จำเป็นของประเทศ แต่ว่าท่านรัฐมนตรีแถลงเรื่องที่ผ่านมาว่าโดยมาก
เขาก็ยอมแต่ว่าทางนี้เขาจะต้องขอสังเกตว่าทำไมเขายอมแต่เราจะต้องมา
เวนคืนอย่างนี้ ซึ่งตัวแทนคนหนึ่งก็เป็นทนายความนี่ว่าเจ้าหน้าที่รัฐยังทำจะทำ
แต่ราคาไม่ยอมจ่ายตามโครงการนี้ ถ้าไม่พอแล้วก็ขึ้นเวนคืนไป มาก
ในกำแพงของกรุงเทพมหานครถ้าไม่ปฏิบัติตามที่ทางราชการกำหนดนี้ก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้น
ถ้าท่านยืนยันว่าเงินมีแต่ว่า ตามแต่ ทาง ๆ ที่เขาจะต้องเวนคืน ยอมรับ
ก็พอใจ

พลเรือโท หลวงสุนาวินาวัฒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตร : กระผมจะชี้แจงอย่างนี้ พระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นมาส่วน
มากเขาให้เกิด ส่วนที่บางท่านยังเข้าใจกันอยู่ ส่วนเงินนั้นกระผมก็ยัง
เรียนว่ามีแต่ว่า เพราะเหตุว่าโครงการเขื่อนเจ้าพระยาก็เริ่มมาแต่ละ
มีเงินทุนเพียงพอมาในการนี้ ก็จะเวนคืนนานเกินจะต้องมีทางงานนั้น

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : พระราชบัญญัติเวนคืนแบบนี้
มีหลายฉบับอยู่ ข้าพเจ้าเองก็สงสัยว่าทำไมถึงได้เวนคืนมากนัก จะเอา
ไปสร้างที่ทำการหรือจะไปขุดคลองหรือเขาขุดดิน หรือเป็นทุ่งนาก็ดี

เพราะตามแผนที่นักมีฝายแม่น้ำน้อยแต่ก็เข้าใจว่าจะใช้เฉพาะชั้นตื้นจาก
แม่น้ำน้อย ถมขึ้นหรือจะตอกเสาเข็มจะอะไรกัน ข้าพเจ้ายังสงสัย หรือ
จะสร้างทำการ แต่ว่าจะสร้างทำการก็ดูยกจะมากไป เพราะด้านถนน
ตามแผนที่ทหารผูกเขียนคันเป็นจำนวน ๑๐ ๆ ไร่ก็มีมากเมื่อรวมแต่ละก็ถึง
ราว ๆ ๔๐ ไร่ จำนวน ๓๐๐ ไร่นักออกจะมากไป เมื่อเขาคนแต่ละเขา
ก็จะทำไร่ทำนาของเขาต่อไปไม่ได้ก็อาจเสียเศรษฐกิจหรือเสียประโยชน์
ของเขาอยู่บ้างเหมือนกัน ถ้าอยากจะซักถามเพื่อให้ได้ความแจ่มแจ้ง
สักหน่อยว่าเขาใช้ทำอะไร ทำไมถึงจะต้องเอาถึง ๔๐๐ ไร่ แต่ที่ห่าง
ไกลแม่น้ำทำไมจึงไม่เอาด้วย ขอคิดดูให้ชัดเจน

พลเรือโท เสงี่ยม สุนาวินวิวัฒน์ **รัฐมนตรีว่าการกระทรวง**
เกษตร : ที่จะแบ่งคันดินนั้น เขาจะทำเป็นหลังเบี้ยอันหนึ่ง มีหลักเป็น
เขตแดนเจ้าพระยา หนองงานวัดชัณฑ์ตรงเราจะต้องมีที่ขุดต่อ ขอเรียน
ให้ท่านสมาชิกทราบว่าโดยการแบ่งแนวเขตเจ้าพระยานั้นจะต้องแบ่งคัน
ยกมากหลายแห่ง เพราะเหตุว่าเวลาจะขึ้นมาตลอดทางตลอดจน
ขอให้ทำเป็นทางระบายน้ำ ถ้าจะขุดประทานมีแผนที่รายละเอียดดูมาก
ที่ตายางแบ่งเขตแดนระหว่างของมาตามแดนนั้นต้องใช้เงินจะตายร้อยด้าน
เพราะจะได้ที่นาเพิ่มขึ้นมาก ส่วนที่เสียไปนั้นจะได้ที่เพิ่มมากขึ้น และก็
จะได้ขยายเพิ่มขึ้นมาตามแต่ขั้นตอน ตามที่ได้รายงานมาให้ทราบแล้ว
แล้วก็มาดำเนินงาน

(เนื่องจากรองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๑ มีกิจธุระซึ่งได้
มอบให้ขุนหลวงพุทธาภิรักษาการ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๒ ดำเนิน
การประชุมแทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าไม่มีผู้ใดจะอภิปรายอีกแล้ว ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมลงมติ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฯ ในวาระต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฯ ให้พิจารณาต่อไป รัฐบาลส่งกรรมาธิการสามัญหรืออสามัญ

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : รัฐบาลขอส่งกรรมาธิการสามัญ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอส่งกรรมาธิการสามัญจะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ ถ้าไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรญัตติภายในกี่วัน

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นประการใด

ผู้ทำการแทนประกาศกระทรวงมหาดไทย : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นแย้งความมีผู้ ถือว่าที่ประชุมคณะมีมติให้แปรญัตติงบประมาณในมาตรา ๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับรายจ่ายหมวดที่ ๔ ว่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดหัวเมือง วัดสิงห์ วัดก้านเหลือง ตำบลเชิงกลัด และวัดชัณสูตร วัดยาง วัดสระแค ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๙๑ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
โอนกรรมสิทธิ์วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดหัวเมือง วัดสิงห์
วัดก้านเหลือง ตำบลเชิงกลัด และวัดชัณสูตร วัดยาง วัดสระแค
ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี
ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ๒๔๙๖

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์วัดและที่ธรณีสงฆ์ วัดหัวเมือง วัดสิงห์ วัดก้านเหลือง ตำบลเชิงกลัด และวัดชัณสูตร วัดยาง วัดสระแค ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน

เหตุผล

โดยที่รัฐบาลจะต้องรับดำเนินการสร้างการชลประทาน ตามโครงการเขื่อนเจ้าพระยานั้น เมื่อได้ทำการสำรวจตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่าบริเวณที่จะต้องใช้เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานนั้น ถูกเขตที่วัดและที่

ธรณีสงฆ์ คือ วัดหัวเมือง (ร้าง) วัดสิงห์ (ร้าง) วัดกำแพง (ร้าง) ตำบลเชิงกลัด และวัดชัณสูตร วัดยาง (ร้าง) วัดสระแค (ร้าง) ตำบลโพธิ์ชนไก่ ตำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี กรมชลประทานจึงได้ดำเนินการติดต่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ของวัดดังกล่าวแล้วให้แก่กรมชลประทาน และคณะสังฆมนตรีได้อนุมัติแล้ว จึงเห็นการสมควรที่จะตราพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ วัดหัวเมือง วัดสิงห์ วัดกำแพง ตำบลเชิงกลัด และวัดชัณสูตร วัดยาง วัดสระแค ตำบลโพธิ์ชนไก่ ตำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๙๖ ต่อไป

(ตำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์
วัดหัวเมือง วัดสิงห์ วัดกำแพง ตำบลเชิงกลัด และวัดชัณสูตร
วัดยาง วัดสระแค ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน
จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน
พ.ศ. ๒๔๙๖

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ วัดหัวเมือง วัดสิงห์ วัดกำแพง ตำบลเชิงกลัด และวัดชัณสูตร วัดยาง

วัดสระแค ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน

.....

.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัติ[๕๕]นี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอน[๕๖]กรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่แสดงขอบเขตท้ายพระราชบัญญัตินี้ ๑๗ แปลง ตำบลเชิงกลัด และวัดชัณสูตร วัดท่าง วัดสระแค ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๕๔๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์[๕๗]ที่ราชพัสดุที่แสดงขอบเขตท้ายพระราชบัญญัตินี้ ๑๗ แปลง ตำบลเชิงกลัด และวัดชัณสูตร วัดท่าง วัดสระแค ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี จากกระทรวงการคลัง ตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้[๕๘] ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้[๕๙]

.....

.....

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ[๖๐]โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่แสดงขอบเขตท้ายพระราชบัญญัตินี้ ๑๗ แปลง ตำบลเชิงกลัด และวัดชัณสูตร วัดท่าง วัดสระแค ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน

หลักการ เพิ่มโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินและทรัพย์สินของวัดในเมือง วัดสังฆ์ วัดกำแพง ตำบลเชิงกลัด และวัดชัยนาสูตร วัดยาง อำเภอแหลมสิงห์ ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน

เหตุผล โดยที่รัฐบาลจะต้องรับดำเนินการสร้างการชลประทานตามโครงการเขื่อนเจ้าพระยานั้น ได้ทำการสำรวจตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่ามีที่ดินที่จะต้องใช้เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานนี้ ถูกแนวที่วัดและทรัพย์สินสังฆ์คือวัดหัวเมือง (ร้าง) วัดสังฆ์ (ร้าง) วัดกำแพง (ร้าง) ตำบลเชิงกลัด และวัดชัยนาสูตร วัดยาง (ร้าง) วัดแหลมแค (ร้าง) ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี กรมชลประทานจึงได้ดำเนินการติดต่อกับกรมการศาสนาขอนุมัติคณะสังฆมนตรีโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและทรัพย์สินของวัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และคณะสังฆมนตรีได้อนุมัติแล้ว จึงเป็นการสมควรที่จะตราพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและทรัพย์สินของวัดหัวเมือง วัดสังฆ์ วัดกำแพง ตำบลเชิงกลัด และวัดชัยนาสูตร วัดยาง วัดแหลมแค ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๕๙๒ ต่อไป

นายพร มลิทอง (สมุทรสาคร): ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเสนอร่างพระราชบัญญัติขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินของวัดมาให้ประชาชนนั้น ความจริงในหลักการใหญ่ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย เพราะเหตุว่าเรื่องสร้างเขื่อนแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเรื่องใหญ่ แต่ในปัญหาเรื่องนี้ ข้าพเจ้ามีความข้องใจอยู่แต่เพียงว่า เรื่องการโอนที่ดินนี้ คงทำกันแต่ในหมู่พระสงฆ์องค์เจ้าหรือคำสั่งกรมชลประทานใดไปเกี่ยวข้องมาให้เปล่า ๆ ชาวบ้านที่เขามีศรัทธาเลื่อมใส เขาถวายเพื่อให้เป็นที่สาธารณะของพระ ที่เป็นวัดก็

เรียกว่าทิวัต ถ้าหากว่าเป็นทหาผลประโยชน์ก็เรียกว่าทิวรณีสงฆ์ ในหัตถการทางพระพุทธศาสนานั้น การที่จะเอาของสงฆ์มาเป็นประโยชน์ของเอกชนหรือเป็นของรัฐย่อมทำได้ แต่ว่าจะทำโดยใช้อำนาจนั้นไม่เป็นการสมควรเลย ถ้าหากว่าพระไปทำเข้าก็ปรับเป็นอาบัติ ก็จะทำท่านมิชอบว่าจะต้องมีผาติกรรม คือมีสิ่งแลกเปลี่ยน ในร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีปรากฏเลยว่า รัฐบาลได้ให้ผาติกรรมอะไรแก่คณะสงฆ์เมื่อถ่านตัดหัตถการและเหตุผลตามตัวร่างพระราชบัญญัตินี้ ปรากฏว่าเอามาเปล่า ๆ จริงอยู่ทางรัฐบาลอาจจะแก้ว่าทางคณะสงฆ์ท่านให้แล้วเพราะเหตุว่ากรมการศาสนาได้ตัดต่อไป และมติของคณะสังฆมนตรีอนุมัติให้แล้ว ก็จะถือว่าให้ได้ ก็ถ้าหากว่าคณะสังฆมนตรีไปให้เช่นนั้นจะทำให้พระต้องอาบัติด้วย คือว่าไม่มีการตอบแทน ไม่มีผาติกรรม พระเป็นอาบัติ เราเป็นฆราวาสไปทำโครทำให้พระเป็นอาบัติก็บาป

แต่อีกประการหนึ่ง ความเสื่อมโทรมในทางศาสนานั้นมีอยู่ คือต่อไปจะทำให้คนทั่วไปไม่ค่อยเกิดศรัทธา เพราะว่าเมื่อไปถวายยังไงยังไปแล้วก็เอาไปให้รัฐบาลเสียหมด รัฐบาลจะต้องการก็เอาได้ตามชอบใจเช่นนี้เป็นการสมควร ข้าพเจ้าจำเป็นต้องคัดค้าน ถ้าหากว่าจะมีผาติกรรมก็ไม่เป็นไร ทีนี้ถึงกว่านั้นท่านจะถือว่ากรมการศาสนาได้ตัดต่อไปแล้ว ก็พระเถรานุเถระจะพูดอะไรไม่ได้ อย่างว่าไปขอร้องให้ท่านให้แล้วไปขอโทษท่านก็เกรงจะให้เสียแล้ว ท่านจะไปจับกุมทำร้ายอะไรไม่ได้ ตัวอย่างท่านก็เหมือนรูปหุ่น เมื่อขอไปท่านก็ให้ ท่านให้ด้วยความจำเป็นเช่นนี้ไม่สมควร

นอกจากนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นพฤติการณ์ทางกรมการศาสนาซึ่งได้เป็นมา รัฐบาลไม่ได้เอาไปใช้เท่าไร เป็นแต่ว่าศาสนสมบัติซึ่งเป็นทรัพย์

ของพุทธศาสนาแน่น ตามธรรมดาพระมหากษัตริย์ทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก
รัฐบาลบริหารราชการต้องรักษาศาสนาสมบัติแทนพระมหากษัตริย์ ไม่ยอ
รัฐบาลเอาของเขามาดูแคลนนี่ ก็ต้องรักษาด้วยซิ ถึงแม้ว่าพระสังฆ
สมบัติของรัฐบาลเสียอีก แต่ว่าเมื่อต้องการก็เอา ๆ ท่านจึงได้แสดง
ความจำเป็นเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการสมควร อย่างที่ข้าพเจ้า
ได้ไปศึกษาค้นคว้าถึงการรวมการศาสนา ประกอบกับการรวมกฎหมายศาสนาเมื่อ
เทียบเอาเจ้าของสังฆสมบัติไปซื้อเหล่านี้ เมื่อในวันเกิด
สังฆมติรวมการศาสนาอย่างนี้ก็ม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ; ขอให้พูดในประเด็น

นายพร มลิทอง (สมุทรสาคร) : ไม่ใช่ครับ ผมว่าของ
ศาสนสมบัติ ซึ่งเขาศาสนสมบัติ ไก่พิมพ์หนึ่งสิบช่วยกันนี่ ๆ ใครยังว่า
สมองบุญคุณอย่างนี้ ทำให้เรามีหน้าใจแก่พุทธศาสนิกชนทั้งหลาย
ข้าพเจ้าจึงเรียนขอให้ทำการไตร่ตรอง เดี๋ยวนี้เกรงว่าเดือนแล้วไม่ได้ผล
ไปเดือนนี้แล้วเปล่า ๆ ยังนึกเห็นเสียดาย ถึงในเรื่องทวิภาคจะใช้
ข้านาจเช่นนั้นเหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่สมควรจะโยน
ของท่านมาเปล่า ๆ ควรจะมีการตกลงกันเสียก่อน ถึงของคณะท่านเป็นการ
แถกเปลี่ยนพุทธศาสนิกชนก็จะได้เงินไง ไม่เป็นห่วงเรื่องศาสนสมบัติ
อย่างดังอย่างที่ข้าพเจ้าบอกให้ฟังเมื่อกี้นี้ ถึงการถอนชื่อในศาสนสมบัติ
เกลือนกลาดเช่นนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ถ้าหากท่านจะโยน
ของท่านมาเปล่า ๆ

พลเรือโท หลวงสุนาวินิจวัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตร : ความจริงผมอยากจะเรียนให้ทราบว่า การโอนกรม
ศึกษาธิการมาขึ้นกระทรวงเกษตรเคยกระทำมา เราเคยตกลงกัน

สังฆมนตรี กับราคาตามราคาตลาดจริง ๆ ในคราวนี้ก็มีราคาขึ้นเดียว
ขอเรียนว่าการทำผาติกรรมนั้นทางราชการกระทำเสมอ ขอให้เข้าใจไว้
ด้วยว่ากระทรวงเกษตรนั้นต้องกระทำผาติกรรมทุกแห่ง แม้จะโอนไป
พระราชบัญญัติก็ตกลง กับคณะสังฆมนตรี ถ้าบางแห่งว่าได้ทำ
ผาติกรรมเสมอไป แต่เวลาทำจะเอาคนนั้น ที่เหตุผลเบื้องต้นไม่มีที่
สำคัญในทางประวัติศาสตร์

นายพร บุนนาค (สมุทรสาคร) : ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจท่าน
รัฐมนตรีที่ท่านมีการทำผาติกรรม เราจะได้ไม่ต้องตกนรกฉะนั้น
ข้าพเจ้าก็ไม่ติดใจอะไร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใด
อภิปรายอีก จะตกลงรับหลักการ ท่านผู้ใดเห็นควรจะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติ ฯ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือขึ้นพร้อมกันมากมาย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่
เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ารับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัติฯ ส่งกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตร : ขอส่งกรรมาธิการสามัญ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอให้ส่ง

กรรมาธิการสามัญ ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เป็นอันว่าส่ง
กรรมาธิการสามัญ ส่งคณะกรรมาธิการการปกครอง แปรญัตติภายใน
๕ วัน

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตร : แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ระเบียบวาระที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์
วัดท่าโพธิ์ ตำบลห้วยงู อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรม
ชลประทาน พ.ศ. ๒๔๙๖ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดท่าโพธิ์ ตำบลห้วยงู อำเภอหันคา
จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๙๖

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดท่าโพธิ์ ตำบลห้วยงู อำเภอหันคา
จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน

เหตุผล

โดยที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการก่อสร้างการชลประทาน ตาม
โครงการเขื่อนเจ้าพระยานั้น เมื่อได้ทำการสำรวจตรวจสอบแล้ว ปรากฏ

ว่าเบี้ยเณที่จะต้องใช้เพื่อประโยชน์แก่การจัดประทานนั้น ถูกเขตที่
ขอณีส่งมอบที่ท่าโบสถ์ ตำบลห้วยงู อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท กรม
ชลประทานจึงได้ดำเนินการตกลงกับกรมการศาสนา ขอยกที่ดินและ
สิ่งสงฆ์ในกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ท่าโบสถ์ ให้แก่กรมชลประทาน
และคณะสงฆ์ได้ยินยอมแล้ว จึงเป็นการสมควรที่ทรงตราพระราช
บัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ธรณีสงฆ์ท่าโบสถ์ ตำบลห้วยงู อำเภอหันคา
จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๙๖ ต่อไป

(ร่าง)

พระราชบัญญัติ

โอนกรรมสิทธิ์ธรณีสงฆ์ท่าโบสถ์ ตำบลห้วยงู
อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ๒๔๙๖

โดยที่เป็นการสมควรโอนกรรมสิทธิ์ธรณีสงฆ์ท่าโบสถ์ ตำบล
ห้วยงู อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดท่าโบสถ์ ตำบลห้วยงู อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๙๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดท่าโบสถ์ ตำบลห้วยงู อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : รัฐบาลขอแสดงเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดท่าโบสถ์ ตำบลห้วยงู อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๙๖

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดท่าโบสถ์ ตำบลห้วยงู จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน

เหตุผล

โดยที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการก่อสร้างการชลประทาน ตามโครงการเขื่อนเจ้าพระยานั้น เมื่อได้ทำการสำรวจตรวจสอบแล้ว ปรากฏ

ว่าบริเวณที่จะต้องใช้เพื่อประโยชน์แก่การจัดประทานนั้น ถูกเขตที่ธรณีสงฆ์วัดท่าโพธิ์ ตำบลหัวยง อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท กรมชดประทานจึงได้ดำเนินการติดต่อกับกรมการศาสนา ขอความคิดเห็นว่าที่ธรณีสงฆ์วัดท่าโพธิ์ให้แก่กรมชดประทานนั้น จะเป็นการสมควรหรือไม่ อย่างไร และคณะสงฆ์มีความเห็นอย่างไรบ้าง ซึ่งเป็นการสมควรหรือไม่ที่จะตราพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดท่าโพธิ์ ตำบลหัวยง อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชดประทาน พ.ศ. ๒๔๙๖ ต่อไป

ขอเรียนเพิ่มเติมด้วยว่า ได้ตกลงในเรื่องผาติกรรมเสร็จแล้วด้วย

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านยังสงสัยอยู่ที่ธรณีสงฆ์ทั้งพระที่นี้ได้อาศัยอยู่หรือไม่ ถ้าตามหลักของวัดที่ธรณีสงฆ์ก็เป็นที่ทำกินอย่างแบบโบราณสมัยพระเจ้าอยู่หัวท่านยกให้ ถือว่าเป็นของวัดจะขายหรือยกให้ใครไม่ได้ ถือว่าเป็นพุทธที่ไม่ใช่เกี่ยวกับของท่าน ใคร ๆ ยกให้ธรณีสงฆ์ ถือว่าท่านสละไปด้วยตัวเองตลอดเวลาอย่างนี้ ตามหลักของกฎหมายหรือประเพณีถือว่าอย่างนั้น ถ้าเราจะไปขอซื้อที่ท่านให้แก่กรมชดประทาน ท่านเราคงจะมีทางเปลี่ยนถ่ายหาที่ว่างเป็นของเขาเขาจะหาที่สร้างวัดใหม่ อย่างนั้นทางเกษตรก็หรือเปล่า หรือว่าถ้าสร้างวัดตรงไหนที่ให้ธรณีสงฆ์ไปอยู่ที่ตรงนั้น มีหรือไม่อย่างไรอยากจะถาม

นายทองสืบ ศุภะมารค (ประจวบคีรีขันธ์) : ตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติที่ได้เขียนไว้ ๒ แห่งตอนแห่งหนึ่งบอกว่าวัดท่าโพธิ์ ตอนแห่งหนึ่งที่ธรณีสงฆ์วัดท่าโพธิ์ ตามพระราชบัญญัติที่ว่านั้นแสดงว่าไม่ใช่วัด คือวัดนั้นหมายความว่าเป็นที่ดินของสงฆ์ แต่ที่ธรณีสงฆ์เป็นที่ดินต่างหากจากวัดออกไป

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านชอบเห็นจริงก็ยังไม่ทราบแน่ คิดว่าในแผนท้องเที่ยวนี้ไปเห็นว่าจะมีท่าโขลง เมื่อเป็นวัดคงจะมีโขลง เมื่อโขลงเป็นที่สงฆ์ท่าสังฆกรรม ซึ่งตามปกติพระเจ้าแผ่นดินก็ให้เป็นของสงฆ์ ท่านไม่เกี่ยวข้องไม่มีการจะเสียหายอะไรเลย จะไปเปลี่ยนตะเมิดไม่ได้ นี่เป็นหลักของธรรมดาที่โบราณถือกันมาอย่างนั้น ข้าพเจ้ายังข้องใจที่ตรงนี้มีพระอยู่หรือไม่ มีโขลงหรือไม่ มีแต่ทางกระทรวงจัดหาที่ใหม่ให้พระสงฆ์ท่านอยู่แล้ว จะสร้างโขลงให้ท่านใหม่หรือไม่

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : ตู้แผนที่ให้ชัด เขตวัดท่าโขลงติดแม่น้ำมะขามเฒ่านี่เป็นวัดเป็นที่เรียบร้อยเป็นที่ว่างเปล่า โดยที่โขลงสีทำเป็นของสงฆ์ไม่มีวัด ของเรียนชัดเจนจริงให้หราบ ที่มีผู้เช่าทำสวนผักอยู่นี่หนึ่งไร่ไม่กี่บาท ที่ธรณีสงฆ์เป็นของวัดให้เขาอยู่ บัดนี้ถึงกับท่านเรียบร้อยให้เสียค่าผาติกรรมตามราคาที่ดินในตลาดนั้นถูกต้อง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะไม่มีปัญหายกแล้ว ขอปรึกษาในฐานะที่ ๑ ว่าเห็นควรรับหลักการหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ารับหลักการ

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : ขอแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปประเด็นอภิปรายที่ ๓๑ ร่างพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๒๖ นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) เป็นผู้เสนอ

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) : ที่กระผมจะขอร้องนั้นไม่ใช่ขอร้องสภา แต่ขอร้องท่านประธานว่าเวลาจะหมดอยู่แล้ว และกฎหมายฉบับนี้ก็คิดว่าคงจะได้พูดกันบ้างพอสมควร เพราะฉะนั้นขอท่านประธานได้กรุณาสั่งเลิกประชุมจะกราบพระคุณมาก ไม่ใช่ว่าขอถอนท่าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อท่านเจ้าของผู้เสนอไม่ติดใจที่จะอภิปรายในวันนี้ ขอเลื่อนไปก่อนก็แล้วกัน สมควรเหมือนกัน เพราะฉะนั้นขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม

ประชาธิปัตย์		ผู้ชอรายงาน
ท. ไชยยงยศ	เฉลิก จารุนัฏ	,,
สุขุม	โฆมเนตา ตันตลาเม	,,
พ.ท. อำนาม เมนะคงคา	ณนทนา ชานบัณฑิต	,,
นายเทอดพงษ์ พันธุ์ปุกษ์	ช. ศุปตะวาทิน	,,
มานิต ปุเทวเสน	สุขุม พลอยสังวาลย์	,,
ทองพูน ทิมนิม	สุพงศ์ ศิริพนเกียงศ	,,
สำเภา ฐิติภาค	เผียน ช่วยชุ่ม	,,
บุญชู ถาวร	ชน บุณยวังศร	,,
	จำนงค์ ไชยอนนท์	,,

ชรินทร์ ตันตลาเม

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศิริสุขาต

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ นิทมะศคนธ์

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ จันทโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(ลงนาม) ประจนปัจจนึก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร